

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

22 oktober 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.....	41
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	42
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	55
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	60
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	67
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	69
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	108
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	122

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	127
---	-----

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	134
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ
EN PLATTELANDSBELEID

**Vraag nr. 4
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Federale bevoegdheidsoverschrijdingen – Studie

Tijdens de federale regeringsvorming in 2003 werd door toenmalig minister-president Somers een studie besteld bij de administratie met betrekking tot de bevoegdheidsovertredingen die in het federaal regeerakkoord vervat zaten.

1. Kan de minister-president het bestaan van die studie bevestigen ?
2. Hoeveel bevoegdheidsovertredingen werden er vastgesteld ?
3. Werden er door de vorige Vlaamse Regering reeds demarches gedaan in dat verband ?

Hoe wil de nieuwe Vlaamse Regering die dossiers aanpakken ?

4. Is de bewuste studie beschikbaar voor de Vlaamse parlementsleden ?

Antwoord

1. Aan mijn voorganger werd in opvolging van een vraag d.d. 15.07.2003 via de secretaris-ge-

neraal door de cel Juridische Dienstverlening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een overzicht bezorgd van de in het federaal regeerakkoord van 2003 aangekondigde initiatieven die op een of andere manier raakpunten vertonen met zowel de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten zoals omschreven in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de Grondwet, als de initiatieven die de Vlaamse Regering in de vorige legislatuur wenste te ontwikkelen op basis van het Vlaams regeerakkoord van 13 juli 1999.

2. Het overzicht toetst de verschillende in het federaal regeerakkoord in het vooruitzicht gestelde maatregelen aan de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden op diverse vlakken: werkgelegenheid, kennis en ondernemen, overheidsbedrijven, sociale zekerheid, milieu, mobiliteit en duurzame ontwikkeling, justitie, beter bestuur en een verdraagzame samenleving, Europa en het financieel kader 2004-2007.

Op verschillende punten toont dit overzicht aan dat bij het uittekenen van de federale beleidsmaatregelen hoe dan ook afstemming nodig is met de gemeenschappen en de gewesten en eventueel ook een wettelijk voorzien overleg noodzakelijk is conform artikel 6, §2-6 van de bijzondere wet van 1980. Het federaal regeerakkoord voorziet op bepaalde van deze punten overigens uitdrukkelijk in dergelijke afstemming en overleg.

3. Het overzicht kreeg in de vorige legislatuur voorzover mij bekend geen specifieke of concrete navolging.

Het overzicht kan een nuttig instrument zijn bij de opvolging van de te initiëren en geïnitieerde federale beleidsmaatregelen die raakvlakken hebben met de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden, en wordt dan ook bezorgd aan de leden van de Vlaamse Regering voor verdere nuttige opvolging.

4. Het overzicht zal door mij ter beschikking worden gesteld aan de voorzitter van het Vlaams Parlement met het oog op mededeling aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 6
van 2 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

CAO VII – Planning – Prestatieregeling paramedici BuSO

1. Zoals de minister weet, dient er een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) afgesloten te worden voor het onderwijspersoneel, CAO VII. Ondanks de belofte van voormalig minister Vanderpoorten om nog voor de verkiezingen de technische onderhandelingen aan te vatten, is er nog niets gebeurd. Hieraan zijn uiteraard ook voordelen verbonden.

Omdat het eisencahier van de vakbonden niet min is, volgende vragen naar de planning.

Wanneer worden de onderhandelingen aangevat ?

Hoe lang denkt de minister dat dit in beslag zal nemen ? Wanneer moet er een akkoord zijn ?

Wie onderhandelt er namens de Vlaamse Regering en namens het kabinet van de minister ?

Wat is de budgettaire ruimte waarmee we vertrekken ?

Welke klemtonen wil de minister leggen ?

2. Daarnaast vraag ik de aandacht van de minister voor het aanslepende dossier van de prestatieregeling van paramedici in het buitengewoon secundair onderwijs (BuSO).

Sinds het ontstaan van het buitengewoon onderwijs is er ongelijkheid in het dienstrooster van kinesitherapeuten, verpleegkundigen en kinderverzorgsters enerzijds, en van logopedisten anderzijds. Sinds september 1997 werden binnen het buitengewoon basisonderwijs (BuBaO) de prestaties van alle paramedici op hetzelfde niveau gebracht. Tot op heden is dit echter nog niet gebeurd voor het BuSO.

De wekelijkse schoolopdracht van het paramedisch personeel dat voltijds in het buitengewoon basisonderwijs fungeert, wordt uitgevoerd in maximaal 26 klokuren, binnen de periode van de normale aanwezigheid van de leerlingen. In het BuSO werkt een logopedist 30 uren aan 50 minuten ; de kinesitherapeuten, verpleegkundigen en kinderverzorgsters werken 32 uren aan 60 minuten.

Ik geef hierbij een toelichting. Het diploma is voor het lager buitengewoon onderwijs hetzelfde als voor het secundair onderwijs. Het soort werk hangt van school tot school af, maar in alle scholen dragen de paramedici een ernstige verantwoordelijkheid. Er worden meer en meer taken naar de scholen doorgeschoven. De ervaring van sociaal verpleegkundigen, logopedisten en kinesisten leert dat zij een zware verantwoordelijkheid dragen. Zij voeren de medische verzorging uit, verwijzen door en spelen een belangrijke rol bij het inschatten van problemen. Niemand kan ontkennen dat er een grote inzet en verantwoordelijkheid is. Op secundair niveau komen hier soms bijkomende problemen op hen af, denken we maar aan de vele pubers die soms met drug-, spijbel- en vluchtproblemen kampen.

In haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 8 mei 2003 stelde toenmalig minister Vanderpoorten dat de problematiek werd besproken in het teken van CAO VI (Handelingen Commissievergadering nr. 217 van 8 mei 2003, blz. 13-15). De werkgroep die zich hierover boog kwam, volgens haar, tot de conclusie dat er geen gelijkschakeling kon komen, aangezien dit ten nadele van de scholen en de leerlingen zou zijn. Daarnaast insinueerde ze dat het resultaat van het gemor zou kunnen zijn dat iedereen meer zal moeten werken in plaats van minder.

Ik lees echter in het eisencahier van de vakbonden voor CAO VII dat deze eis nog steeds is opgenomen (blz. 8).

Kan de minister een stand van zaken geven van dit aanslepend probleemdossier ?

Volgt de minister de lijn van zijn voorganger in dit dossier ?

Wanneer komt er een gelijkschakeling van de prestatieregeling van alle paramedici binnen het buitengewoon secundair onderwijs naar analogie van het buitengewoon basisonderwijs?

Antwoord

1. Wat betreft de vraag naar het tijdstip waarop de onderhandelingen voor de nieuwe CAO VII worden opgestart, kan ik meedelen dat ik deze onderhandelingen nog wil aanvatten en tot een goed einde brengen tijdens het eerste trimester van dit schooljaar. De formele onderhandelingen zullen uiteraard plaatsvinden in de daartoe bevoegde onderhandelingsorganen, waarvan de samenstelling door de Vlaamse Regering is vastgesteld op 24 september 2004. Naast de minister-president en ikzelf, zijn daarin ook de ministers van Begroting en Ambtenarenzaken vertegenwoordigd. In Comité C, afdeling 2 voor het gesubsidieerd onderwijzend personeel is eveneens de minister van Binnenlandse Aangelegenheden opgenomen in de delegatie. Wie zij zullen afvaardigen, als zij niet persoonlijk aanwezig kunnen zijn, is mij momenteel niet bekend. Wat mezelf betreft, zal ik mijn raadgeefster Mieke Vermeiren afvaardigen, wanneer ik persoonlijk niet aanwezig kan zijn.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger weet dat de budgettaire ruimte beperkt is, en dat de begrotingsbesprekingen nog bezig zijn. Het is uiteraard niet uitgesloten dat in de CAO VII maatregelen worden overeengekomen die in een vooropgesteld tijdspad worden ingevoerd. Daartoe zal het noodzakelijk zijn de nodige middelen in een meerjarenbegroting in te schrijven. De beschikbare budgettaire ruimte zal ons sowieso nopen tot het maken van keuzes, waarbij het voor de hand ligt dat ik die klemtonen wil leggen die ook in het regeerakkoord naar voren komen.

2. De tweede vraag betreft de prestatieregeling van de paramedici in het buitengewoon secundair onderwijs.

Sinds het ontstaan van het buitengewoon onderwijs is er een ongelijkheid tussen de dienstroosters van kinesitherapeuten, verpleegkundigen en kinderverzorgsters enerzijds, en van logopedisten anderzijds. Sinds 1 september

1997 werden in het buitengewoon basisonderwijs de prestaties van alle paramedici op hetzelfde niveau gebracht. Tot op heden is dat echter nog niet gebeurd voor het buitengewoon secundair onderwijs.

De problematiek van het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs maakte inderdaad voorwerp uit van de laatste collectieve arbeidsovereenkomst die werd afgesloten met de representatieve vakorganisaties, namelijk CAO VI. In uitvoering van deze CAO werd een werkgroep opgericht bestaande uit vertegenwoordigers van de overheid, de representatieve vakorganisaties en de verenigingen van de inrichtende machten.

Eén van de conclusies van de werkgroep buitengewoon onderwijs in het kader van CAO VI was dat er voorlopig geen aanpassing komt van de huidige prestatieregeling van het paramedisch personeel dat tewerkgesteld is in het buitengewoon secundair onderwijs.

Als uitgangspunt van deze werkgroep werd steeds de stelling gehanteerd dat de te nemen maatregelen zeker niet nadelig mochten zijn voor zowel de scholen als de leerlingen. Een eventuele aanpassing van het prestatiestelsel mocht geen effect hebben op de inzetbaarheid van de betrokken personeelsleden en niet nadelig zijn voor de school en de leerlingen.

Het budget waarin voorzien was voor de uitvoering van het luik buitengewoon onderwijs in CAO VI werd dan ook aangewend voor een uitbreiding van de omkadering van de scholen. Zowel voor het buitengewoon basisonderwijs als voor het buitengewoon secundair onderwijs hield dit o.m. in dat de scholen hun urenpakket voor het paramedisch personeel vanaf schooljaar 2002-2003 volledig kunnen aanwenden. Daarnaast werd vanaf datzelfde schooljaar de mogelijkheid gecreëerd dat de scholen van het buitengewoon secundair onderwijs, net als in het buitengewoon basisonderwijs, alle ambten van het paramedisch, het medisch, het sociaal, het orthopedagogisch en het psychologisch personeel kunnen oprichten binnen hun urenpakket paramedisch personeel. Men ging ervan uit dat deze maatregelen meer bijdragen aan het buitengewoon onderwijs dan het aanpassen van de prestatieregeling van een specifieke groep personeelsleden.

Na de conclusie van deze werkgroep werd er verder niets meer gewijzigd in dit probleemdossier. De Vlaamse Regering bevestigde de prestatieregeling van de paramedici trouwens met een besluit dat op 13 maart 2003 definitief werd goedgekeurd.

Vraag nr. 7
van 10 september 2004
van de heer FILIP DEWINTER

Arbeidskaarten buitenlandse studenten – Onderzoek

Het Jaarrapport 2003 betreffende tewerkstelling van buitenlandse werknemers in het Vlaamse gewest van de cel Migratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Werkgelegenheid, afdeling Tewerkstelling, vermeldt op pagina 89 dat 1.421 arbeidskaarten C werden toegekend aan buitenlandse studenten, waarbij de bedenking wordt geopperd dat aan bepaalde nationaliteiten vrij (verdacht) veel arbeidskaarten C werden toegekend. Een hoog percentage van de studenten van bepaalde nationaliteiten is overigens ouder dan 30 jaar.

In de studie wordt gesteld dat het studentenstatuut mogelijk wordt aangewend met als doel gezinshereniging. De studie vermeldt dan ook dat het interessant zou zijn om terzake verder onderzoek te doen.

1. Werde reeds gestart met een bijkomend onderzoek in deze materie, zoals in de studie wordt gesuggereerd ?
2. Werden reeds bewijzen gevonden van misbruik van het studentenstatuut ?
3. Werde terzake reeds overleg gevoerd met de federale overheid ?
4. Hebben de vaststellingen van de studie reeds geleid tot een meer restrictieve politiek inzake het toekennen van arbeidskaarten C aan buitenlandse studenten van bepaalde nationaliteiten ?
5. Welke maatregelen stelt de minister in het vooruitzicht om misbruiken te beteugelen ?

Antwoord

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de toegang tot het grondgebied verleend aan buitenlandse studenten, exclusief tot de bevoegdheid van de federale overheid (FOD Binnenlandse Zaken, dienst Vreemdelingenzaken) behoort. Ook de voorwaarden waaronder buitenlandse studenten die tot een verblijf in België gemachtigd werden, mogen werken, worden federaal (FOD Werk) bepaald.

De gewesten zijn inzake tewerkstelling van buitenlandse onderdanen enkel bevoegd voor het toekennen van arbeidskaarten en -vergunningen op basis van deze federale normen.

In haar jaarrapporten betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers in het Vlaamse gewest geeft de administratie Werkgelegenheid een overzicht van het aantal dossiers dat door haar diensten het afgelopen jaar werd behandeld. Zij analyseert en becommentarieert hierbij de cijfergegevens van de diverse types arbeidskaarten en -vergunningen die werden toegekend. Wanneer deze gegevens belangrijke verschillen vertonen ten aanzien van de vorige jaren, wordt gezocht naar een mogelijke verklaring. Op grond van deze bevindingen en op basis van de ervaringen bij de concrete dossierbehandeling worden er in het jaarverslag ook voorstellen naar aanpassing van de regelgeving of naar eventueel verder onderzoek geformuleerd.

1. Met het oog op het beter op elkaar afstemmen van de verblijfs- en tewerkstellingsreglementering worden er op geregelde tijdstippen overlegvergaderingen gepland tussen de betrokken administraties (de dienst Vreemdelingenzaken van de FOD Binnenlandse Zaken, de FOD Werk en de onderscheiden gewesten).

Naar aanleiding van dit overleg is gebleken dat deze problematiek ook van nabij wordt opgevolgd door de dienst Vreemdelingenzaken. Het is mij evenwel niet bekend of er een specifieke studie met betrekking tot deze problematiek werd opgestart door de federale overheid.

2. Voor het antwoord op deze vraag dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te wen-

den tot de federale inspectiediensten die bevoegd zijn voor het vaststellen van inbreuken op deze regelgeving.

3. Tot op heden werden noch ikzelf, noch mijn administratie uitgenodigd voor verder overleg.
4. Zoals in de inleiding reeds gesteld, behoort de wetgeving inzake verblijf en tewerkstelling van buitenlandse onderdanen tot de exclusieve bevoegdheid van de federale instanties.

De gewesten kunnen terzake niet regelgevend optreden en geen eigen politiek voeren. Zij zijn enkel bevoegd voor de uitvoering van deze normen.

5. Mijn vertegenwoordigers in de Adviesraad voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers zullen de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde bedenkingen uit het Jaarverslag 2003 op de eerstvolgende vergadering onder de aandacht brengen van de verschillende overheidsinstanties en aandringen op een gedetailleerde analyse van de geschetste problematiek.

Vraag nr. 8
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Subsidies

Vlaanderen betaalt momenteel het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten.

Graag vernam ik van de minister in verband met het onderwijs in de faciliteitengemeenten met betrekking tot het schooljaar 2003-2004 het volgende.

1. Kan de minister mededelen hoeveel leerlingen het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen op 1 september 2004 telde en tijdens het schooljaar 2003-2004 ?
2. Kan de minister ter vergelijking de schoolbevolkingscijfers mededelen in het Nederlandstalig onderwijs per faciliteitengemeente ?
3. Hoeveel bedroegen de totaal uitgekeerde weddesubsidies per gemeente voor het Franstalig onderwijs in de zes Randgemeenten ?

4. Welke bedragen werden er uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies ?

5. Wat is de kostprijs per leerling in het lager en het middelbaar onderwijs voor de periode 2003-2004 ?

Antwoord

1. Het aantal leerlingen op 1 september 2004 is niet bekend. De eerste leerlingentelling gebeurt op de eerste schooldag van oktober.

Het aantal leerlingen in het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten in Vlaanderen op de eerste schooldag van februari 2004:

	Kleuter	Lager	Totaal
Drogenbos	68	111	179
Kraainem	108	184	292
Linkebeek	87	150	237
Sint-Genesius-Rode	308	429	737
Wemmel	210	369	579
Wezembeek-Oppem	329	468	797
Ronse	42	125	167
Totaal	1152	1836	2988

2. Het aantal leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten in Vlaanderen op de eerste schooldag van februari 2004:

	Kleuter	Lager	Totaal
Bever	144	209	353
Drogenbos	82	139	221
Kraainem	130	131	261
Linkebeek	92	132	224
Sint-Genesius-Rode	447	639	1086
Wemmel	347	520	867
Wezembeek-Oppem	187	413	600
Mesen	77	123	200
Spiere-Helkijn	164	260	424
Ronse	965	1427	2392
Voeren	190	262	452
Totaal	2825	4255	7080

3. Uitgekeerde weddesubsidies

	Weddesubsidies
Drogenbos	498.412
Kraainem	750.506
Linkebeek	586.494
Sint-Genesius-Rode	1.836.139
Wemmel	1.246.220
Wezembeek-Oppem	1.889.516
Ronse	468.134
Totaal	7.275.421

4. Welke bedragen werden er uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies?

Gemeente	Werkingsbudget	Nascholing	ICT-toelage	Totaal
Drogenbos	68.770,86	1.094,68	159,38	70.024,92
Kraainem	111.897,96	1.760,28	256,08	113.914,32
Linkebeek	94.904,01	1.278,92	213,99	96.396,92
Sint-Genesius-Rode	293.601,5	3.844,73	676,01	298.122,24
Wemmel	216.844,27	2.853,43	487,98	220.185,68
Wezembeek-Oppem	307.759,73	4.172,31	711,82	312.643,86
Ronse	BSGO	3.390,26	456,06	3.846,32
Totaal	1.093.778,33	18.394,61	2961,32	1.115.134,26

(ICT: informatie- en communicatietechnologie; BSGO: basisschool van het gemeenschapsonderwijs – red.)

5. Kostprijs per leerling in het lager en het middelbaar onderwijs voor het schooljaar 2003-2004

Kostprijs per leerling	Schooljaar 2003 - 2004
Gewoon basisonderwijs	3.589,21
Buitengewoon basisonderwijs	10.460,77
Secundair onderwijs	7.051,84
Buitengewoon secundair onderwijs	15.188,66

1. Beschikt de minister over cijfers die dat bevestigen ?
2. Is er in ondersteuning voorzien voor gezinnen die voor het thuisonderwijs van hun kinderen opteren ?
3. Hebben kinderen waarvan de ouders slechts voor een beperkt aantal vakken schoolonderwijs wensen, de mogelijkheid om uitsluitend de lessen van die vakken bij te wonen ?

Vraag nr. 9
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Huisonderwijs – Evolutie – Ondersteuning

Naar verluidt, stijgt het aantal schoolplichtige jongeren dat thuisonderwijs volgt gestaag.

Antwoord

1. Het aantal leerplichtige jongeren die huisonderwijs volgen, stijgt zowel in het basisonderwijs (jonger dan 12 jaar) als in het secundair onderwijs (12- tot 18-jarigen). Dit blijkt uit de volgende cijfers:

Schooljaar	Basisonderwijs	Secundair onderwijs
2000-2001	69	111
2001-2002	84	135
2002-2003	92	239
2003-2004	122	255

2. Er is niet in financiële ondersteuning voorzien voor de gezinnen die voor huisonderwijs opteren.

Huisonderwijs houdt immers per definitie in dat het onderwijs georganiseerd en bekostigd wordt door de leerplichtverantwoordelijke zelf (zie wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht: huisonderwijs is onderwijs dat verstrekt wordt aan leerplichtigen van wie de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de minderjarige leerling onder hun bewaring hebben, beslist hebben zelf dit onderwijs te organiseren en te bekostigen).

Ouders die dit willen, kunnen zich steeds baseren op de leerplannen die ter beschikking gesteld worden door de verschillende koepels en op de eindtermen. Er is tevens een aanbod van BIS-cursussen (Begeleid Individueel Studeren) bij het departement Onderwijs.

3. De keuze voor huisonderwijs of voor onderwijs in een school is een grondwettelijk recht. Het gaat in beide gevallen om een principiële keuze, waarbij men de consequenties (voor- en nadelen) van deze keuze moet dragen.

Een mengvorm tussen huisonderwijs en ingeschreven zijn in een school is dus in principe niet mogelijk – tenzij men een school bereid vindt de leerling als "vrije leerling" in te schrijven. De school in kwestie zal voor deze leerling echter geen middelen (lestijden en werkingsbudget) ontvangen, vermits de leerling er geen regelmatige leerling kan zijn.

Vraag nr. 10
van 10 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Hoger onderwijs – Buitenlandse studenten – Schijnstudenten

Op 17 augustus las ik in Het Nieuwsblad onder de titel : "Universiteit weert schijnstudenten", dat de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) dit jaar minstens 3.200 buitenlandse studenten verwacht, van om en bij de 110 nationaliteiten. Daarnaast komt er een striktere screening op misbruik door een specialistencommissie.

Omdat we bezig zijn met de grootste hervormingsoperatie in het Europese hoger onderwijs ooit, is het essentieel om ons een goed beeld te kunnen vormen van de studentenpopulatie aan onze hogeronderwijsinstellingen. Temeer omdat het bevorderen van de internationale mobiliteit van studenten en docenten één van de doelstellingen van de Bologna-verklaring is.

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de studentenpopulatie aan onze hogeronderwijsinstellingen van de afgelopen tien jaar (aantallen en nationaliteiten, liefst per instelling) ?

Wat is de evolutie van het aantal buitenlandse studenten ?

Zijn er cijfers over de docentenmobiliteit ? Hoeveel gastprofessoren doceren er jaarlijks bij ons (liefst per instelling) ?

2. Gaat het hier ook om buitenlandse studenten die hier in het kader van een uitwisselingsproject verblijven (Erasmus, Comenius, ...), of worden deze niet meegeteld ?

Indien ze niet worden meegeteld, zou ik toch graag vernemen hoeveel studenten jaarlijks via uitwisselingsprojecten les volgen aan onze ho-

geronderwijsinstellingen én hoeveel Vlaamse studenten jaarlijks aan een dergelijk uitwisselingsproject deelnemen.

- Welke beleidsvisie hanteert de minister m.b.t. dergelijke uitwisselingsprojecten? Is de minister zich bewust van het feit dat ze voor de betrokken studenten steeds zeer duur uitvallen en dat de eventuele beurzen absoluut niet behoeftedekkend zijn?

Welke maatregelen worden terzake eventueel in het vooruitzicht gesteld?

- Bestaan er cijfers over het aantal schijnstudenten in Vlaanderen?

Hoe wordt misbruik vastgesteld?

Wat is de sanctie?

Antwoord

- Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een aantal tabellen met statistische cijfers over de nationaliteit van studenten aan de Vlaamse universiteiten (van de laatste vijf jaar) en van de hogeschoolstudenten (van de laatste tien jaar).

(Een aantal overzichtstabellen en -grafieken zijn hierna opgenomen. De volledige bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Universiteiten

Terwijl in de academiejaren 1997-1998 tot 2000-2001 het aantal buitenlandse studenten terugliep, is er de laatste drie academiejaren een frappante stijging van het aantal buitenlandse studenten aan de Vlaamse universiteiten: van 4.338 studenten in 2000-2001 tot 5.538 studenten in 2003-2004. Deze stijgende trend vindt men terug aan alle universiteiten, met uitzondering van de Universiteit Antwerpen.

Aan de Vlaamse universiteiten vindt men ruim 170 verschillende nationaliteiten terug. Het aandeel van het aantal studenten van buiten de

Europese Unie stijgt opmerkelijk, van 6,62% in 1999-2000 naar 7,86% in het academiejaar 2003-2004.

Er is de laatste jaren tevens een opvallende stijging van het aantal Chinese studenten. Het aandeel van het aantal studenten met de Nederlandse nationaliteit is groot.

Hogescholen

Het aantal buitenlandse studenten in het hogescholenonderwijs kent de jongste twee academiejaren een stijging tot 2.623 studenten in 2003-2004, terwijl in de periode voor 2002-2003 het aantal steeds net onder de 2.000 geschommeld heeft.

Procentueel liep het aantal niet-Belgen terug tot 1,81 procent in het academiejaar 1998-1999, en de jongste jaren steeg het tot 2,62 procent. In het academiejaar 2003-2004 waren er in het hogescholenonderwijs meer buitenlandse studenten dan ooit. Ten opzichte van 1993-1994 zijn er in 2003-2004 ruim 30 procent meer buitenlandse studenten in het hogescholenonderwijs, terwijl het totaal aantal studenten over die periode met 10 procent steeg.

Over alle hogescholen heen is er een stijgende trend. Slechts 4 van de 22 hogescholen hebben vandaag minder buitenlandse studenten dan tien jaar geleden. Enkele hogescholen kennen de jongste jaren een opvallende stijging van het aantal buitenlandse studenten.

In het hogescholenonderwijs was er de voorbije tien jaar een instroom van ruim 150 verschillende nationaliteiten. Bijna de helft zijn Nederlandse studenten. Ook de andere buurlanden, zoals Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië, kennen een traditionele instroom. Er is een stijgende trend waar te nemen in de instroom van studenten uit Oost-Europese landen (Polen, Bulgarije, ex-Joegoslavië, Rusland) en landen uit de Kaukasus (Oezbekistan, Kazachstan).

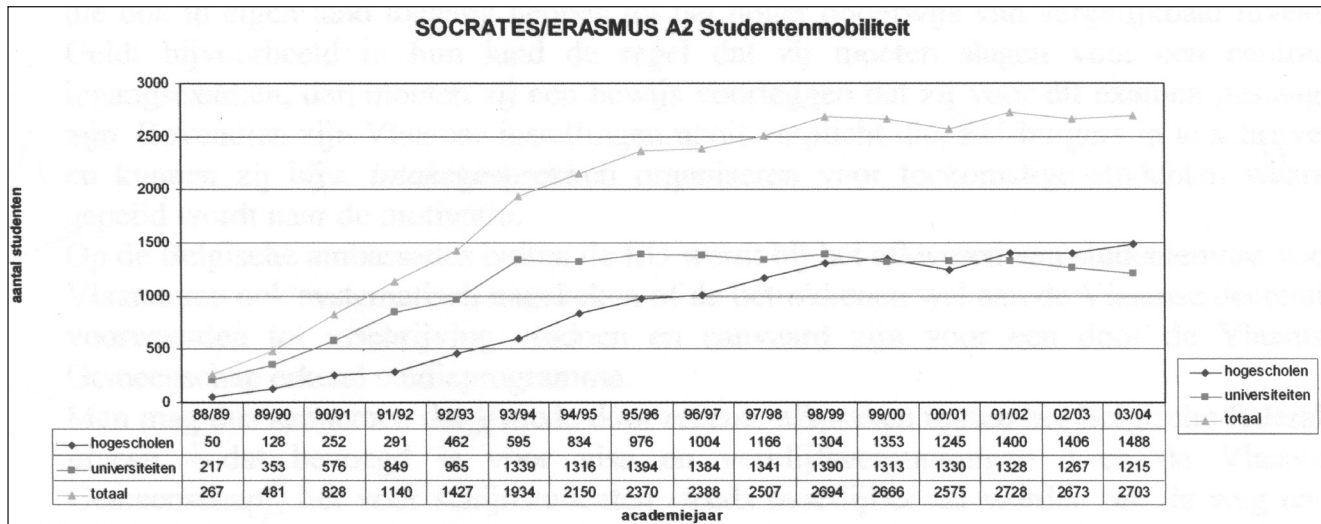
De instroom van studenten met Marokkaanse en Turkse nationaliteit fluctueert vrij sterk. De jongste drie jaar is er een opvallende toename van Chinese studenten. Dit hangt samen met het beleid van sommige instellingen.

De studenten die deelnemen aan uitwisselingsprojecten, zoals Erasmus, zijn in deze cijfers niet opgenomen.

Aan onze Vlaamse universiteiten doceerden vorig academiejaar (bezoldigde en onbezoldigde) in totaal 607 gastprofessoren. Hiervan zijn

481 Belgen en 126 niet-Belgen. De meeste gast-professoren zijn deeltijds.

2. Deelneming van het aantal Vlaamse studenten die in het kader van uitwisselingsprojecten onderwijs volgen in het buitenland:

De cijfers voor het academiejaar 2003-2004 zijn nog niet definitief.

We hebben geen data over het aantal inkomende studenten die les volgen aan onze hogeronderwijsinstellingen, omdat deze studenten ingeschreven blijven aan hun thuisinstelling in het buitenland.

3. De Vlaamse universiteiten en hogescholen participeren zeer actief in de mobiliteitsprogramma's van de Europese Unie. Het blijkt ook dat onze hogeronderwijsinstellingen de deelname aan dergelijke uitwisselingen als kwaliteitsbevorderend ervaren voor het eigen onderwijs.

Het is daarom belangrijk dat in de toekomstige EU-begroting (periode vanaf 1.1.2007) niet alleen significant budget beschikbaar blijft voor de Europese mobiliteitsprogramma's, maar dat het daarenboven aanzienlijk wordt verhoogd.

Momenteel heeft de Europese Commissie aan de Europese Ministerraad Onderwijs en het Europees Parlement een voorstel gedaan voor een beschikking betreffende een geïntegreerd programma voor levenslang leren in opvolging

van de huidige programma's Socrates en Leonardo (looptijd 2007-2013).

In dit voorstel wordt een verdrievoudiging van het actuele budget vooropgesteld. Specifiek voor Erasmus wordt het individueel beursbedrag voor mobiele studenten gevoelig opgetrokken. Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse Gemeenschap achter deze drempelverlagende maatregel staat en deze in overleg met de andere gemeenschappen zal verdedigen in de Europese gremia.

4. Over het aantal schijnstudenten – of visumstudenten – bestaan uiteraard geen statistische gegevens.

De enige sanctie die een visumstudent kan oplopen, is dat de universiteit of hogeschool herinschrijving kan weigeren en betrokkene bijgevolg zijn recht tot verblijf op basis van zijn studentenstatus in België verliest.

Het hoeft geen betoog dat de eventuele aanwezigheid van belangrijke aantallen van visumstudenten en/of concentraties aan Vlaamse instellingen van bepaalde nationaliteiten van stu-

denten die in ons hoger onderwijs hun kans wagen na in eigen land de toegang tot het hoger onderwijs te zijn ontzegd, de reputatie van Vlaanderen op het internationale academische forum ernstig kan schaden.

Het is daarom ook belangrijk te vermelden dat de Vlaamse decreetgever bepaald heeft dat onze hogeronderwijsinstellingen enkel die buitenlandse studenten mogen inschrijven die ook in eigen land toegang hebben tot het hoger onderwijs van vergelijkbaar niveau. Geldt bijvoorbeeld in hun land de regel dat zij moeten slagen voor een centraal ingangsexamen, dan moeten zij een bewijs voorleggen dat zij voor dit examen geslaagd zijn. Bovendien zijn Vlaamse instellingen nooit verplicht niet-EU-burgers in te schrijven en kunnen zij bijvoorbeeld intakegesprekken organiseren voor toekomstige studenten waarin gepeild wordt naar de motivatie.

Op de Belgische ambassades buiten de EU wordt bij het afleveren van studentenvisa voor Vlaanderen ook systematisch nagekeken of de betrokkenen wel aan de Vlaamse decretale voorwaarden tot inschrijving voldoen en aanvaard zijn voor een door de Vlaamse Gemeenschap erkend studieprogramma.

Men mag dus aannemen dat, mede door recente afspraken tussen het Belgische federale niveau – dat bevoegd is voor visa en verblijfsvergunningen – en de Vlaamse Gemeenschap, het voor schijnstudenten steeds moeilijker zal worden om de weg naar ons land te vinden.

Universitair onderwijs

Aantal hoofdinschrijvingen in de basisopleidingen, voortgezette academische opleidingen, academische initiële lerarenopleiding en doctoraten

Instelling	1994-1995		1995-1996		1996-1997		1997-1998		1998-1999		1999-2000		2000-2001		2001-2002		2002-2003		2003-2004	
	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg	Belg	niet-Belg
Katholieke Universiteit Brussel	690	36	731	38	737	38	723	29	744	29	638	41	591	31	562	38	614	38	558	54
Katholieke Universiteit Leuven	23744	1519	24089	1667	23830	1612	23260	1489	22855	1381	22374	1388	22113	1331	22159	1431	22610	1708	22689	1915
Limburgs Universitair Centrum	2230	142	2133	162	2061	151	1982	166	1992	147	2071	176	2148	200	1749	119	1685	125	1611	156
Transnationale Universiteit Limburg																				
Universiteit Antwerpen	7227	702	7303	840	7423	878	7480	815	7658	774	7668	752	7605	723	7622	655	7704	634	7758	663
Universiteit Gent	16781	703	17938	890	18990	897	19878	885	20312	857	20975	884	21105	871	22020	981	22587	1091	22823	1273
Vrije Universiteit Brussel	6673	1098	6695	1077	6858	1112	7263	1087	7493	1151	7666	1187	7715	1182	7923	1235	7929	1253	7915	1291
Totaal	57345	4200	58889	4674	59899	4688	60586	4471	61054	4339	61392	4428	61277	4338	62545	4551	63651	4992	63868	5538

Bron: Statistische jaarboeken VLIR tot 1998-1999
vanaf 1999-2000 departement Onderwijs - databank tertiair onderwijs

Universitair onderwijs

Aantal hoofdinschrijvingen in de basisopleidingen, voortgezette academische opleidingen, academische initiële lerarenopleiding en doctoraten

	1999-2000		2000-2001		2001-2002		2002-2003		2003-2004	
Aantal studenten EU	61466	93,38%	61352	93,50%	62629	93,34%	63743	92,86%	63952	92,14%
Aantal studenten niet-EU	4354	6,62%	4263	6,50%	4467	6,66%	4900	7,14%	5454	7,86%
Totaal	65820		65615		67096		68643		69406	

Bron: departement Onderwijs - databank tertiair onderwijs

Hogescholenonderwijs

Basisopleidingen en initiële lerarenopleidingen

Aantal hoofdinschrijvingen opgesplitst per Belgische of vreemde nationaliteit met ingang van het academiejaar 1993-1994 tot en met 2003-2004

Belgische of vreemde nationaliteit	1993-1994	1994-1995	1995-1996	1996-1997	1997-1998	1998-1999	1999-2000	2000-2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004	% 1993-1994 t.o.v. 2003-2004
Belgische nationaliteit	88.281	87.836	89.174	92.115	95.767	98.122	96.703	97.423	97.397	97.413	97.555	10,51%
Vreemde nationaliteit	2.002	1.967	1.872	1.861	1.807	1.811	1.833	1.835	1.942	2.248	2.623	31,02%
Totaal	90.283	89.803	91.046	93.976	97.574	99.933	98.536	99.258	99.339	99.661	100.178	10,96%
Procentueel aandeel												
Aandeel Belgen	97,78%	97,81%	97,94%	98,02%	98,15%	98,19%	98,14%	98,15%	98,05%	97,74%	97,38%	
Aandeel niet-Belgen	2,22%	2,19%	2,06%	1,98%	1,85%	1,81%	1,86%	1,85%	1,95%	2,26%	2,62%	

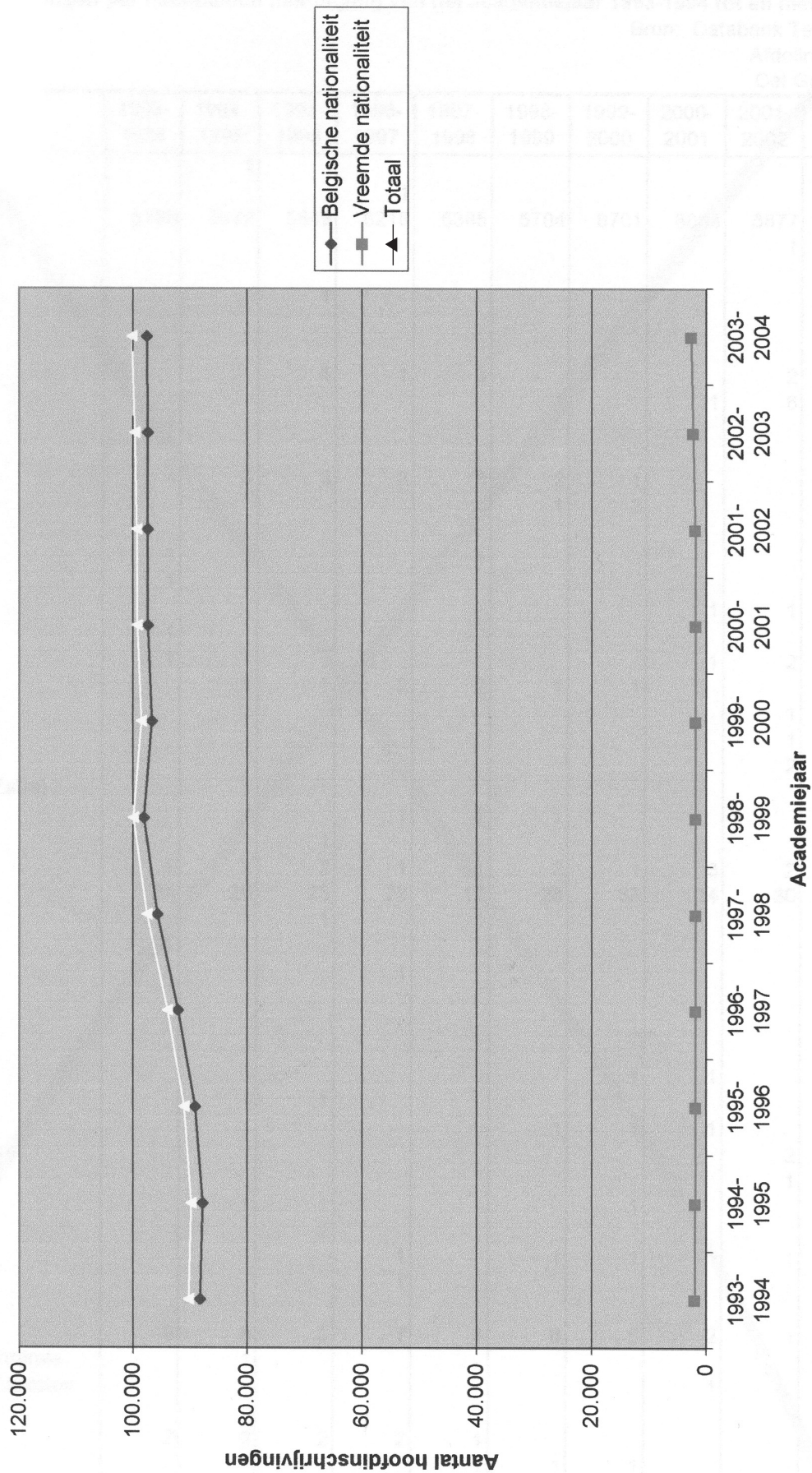
Bron: databank tertiair onderwijs, afdeling Hogescholen, cel Gegevensbeheer

Hogescholenonderwijs

Basisopleidingen en initiële lerarenopleidingen
Aantal hoofdinschrijvingen van studenten met een vreemde nationaliteit, opgesplitst per hogeschool, met ingang
van het academiejaar 1993-1994 tot en met 2003-2004

Hogeschool	Studenten met vreemde nationaliteit												%1993-1994 t.o.v. 2003-2004
	1993-1994	1994-1995	1995-1996	1996-1997	1997-1998	1998-1999	1999-2000	2000-2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004		
Arteveldehogeschool	46	52	47	46	33	45	49	45	53	46	56	21,74%	
Economische Hogeschool Limburg	2												
Erasmushogeschool Brussel	250	252	250	274	288	278	279	289	280	313	303	21,20%	
Europese Hogeschool Brussel	45	49	56	48	57	56	40	32	45	57	49	8,89%	
Groep T-Hogeschool Leuven	21	17	12	14	19	22	21	29	53	103	138	557,14%	
Hogere Radionavigatieschool													
Hogere Zeevaartschool	1		2	2	2	2	3	5	3	8	10	900,00%	
Hogeschool Antwerpen	471	484	460	446	382	405	344	348	356	420	443	-5,94%	
Hogeschool Gent	151	144	124	143	82	77	190	187	200	220	237	56,95%	
Hogeschool Limburg	54	67	68	55	71	82	72	67	78	80	74	37,04%	
Hogeschool Sint-Lukas Brussel	40	37	34	21	14	22	27	28	35	49	50	25,00%	
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst	112	93	89	88	88	115	92	101	101	132	206	83,93%	
Hogeschool West-Vlaanderen	14	13	18	14	15	14	20	25	33	37	48	242,86%	
Jesode-Hatona													
Karel de Grote-Hogeschool	150	140	114	124	143	170	146	144	147	162	185	23,33%	
Katholieke Hogeschool Brugge-O.	22	27	25	23	25	21	17	25	28	51	59	168,18%	
Katholieke Hogeschool Kempen	109	105	101	92	103	94	97	83	101	113	163	49,54%	
Katholieke Hogeschool Leuven	43	42	43	35	37	36	51	63	62	72	78	81,40%	
Katholieke Hogeschool Limburg	127	112	110	87	90	29	41	64	72	78	85	-33,07%	
Katholieke Hogeschool Mechelen	52	49	47	61	55	61	76	57	64	74	117	125,00%	
Katholieke Hogeschool Sint-Lieven	21	33	36	29	33	37	40	30	32	35	42	100,00%	
Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vl.	4	6	4	7	7	10	15	17	17	25	37	825,00%	
Lessius Hogeschool	90	87	72	63	61	56	54	57	39	38	62	-31,11%	
NNS Sancta Maria Ronse													
Plantijnhogeschool	80	63	74	97	102	89	66	51	61	59	87	8,75%	
Provinciale Hogeschool Limburg	97	95	86	92	100	90	93	88	82	76	94	-3,09%	
Totaal	2.002	1.967	1.872	1.861	1.807	1.811	1.833	1.835	1.942	2.248	2.623	31,02%	

Evolutie hogescholenonderwijs

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 10
van 10 september 2004
van mevrouw ELSE DE WACHTER

GSM-masten – Volksgezondheid en ruimtelijke ordening

Meer en meer worden wij geconfronteerd met een toenemende onrust bij de lokale bevolking naar aanleiding van aanvragen voor het plaatsen van GSM-masten op (privé-)domein gelegen in een woonkern.

Door het toenemende mobiel telefoonverkeer en de harde concurrentie tussen de verschillende GSM-operatoren, stijgt de vraag van de consument naar permanent GSM-bereik. Bijgevolg nemen de bouwaanvragen voor GSM-masten toe, waardoor ook het ongenoegen en de ongerustheid bij de betrokken omwonenden stijgen.

1. Zijn er reeds studies voorhanden waarin het effect van de aanwezigheid van dergelijke GSM-masten op de volksgezondheid wordt weergegeven ?

Wat zijn hiervan eventueel de resultaten en conclusies ?

2. Kan de minister een overzicht geven van de evolutie van het aantal GSM-masten in Vlaanderen en van de planning voor de toekomst ?
3. Wordt de mogelijkheid onderzocht om deze GSM-masten gezamenlijk en optimaal te laten gebruiken door alle in Vlaanderen actieve operatoren, zodat het aantal van zulke masten in ons Vlaamse landschap kan worden beperkt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 10) en Van Mechelen (nr. 10).

Gecoördineerd antwoord

1. Uiteraard zijn er terzake reeds talrijke studies gebeurd. De federale overheid heeft naar aanleiding van deze problematiek zelfs stralingsnormen uitgevaardigd. Deze normen zijn vier keer strenger dan de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie. Een uitgebreide bespreking van het totstandkomen van deze normen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in het verslag aan de Koning dat in het Belgisch Staatsblad van 22 mei 2001 werd opgenomen naar aanleiding van het uitvaardigen van het koninklijk besluit van 29 april 2001 houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz (*resp. megahertz en gigahertz – red.*).

Een klassieke GSM-antennesite blijft ruim onder deze Belgische normen. Terzake kan worden verwezen naar de website van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (www.bipt.be). De site www.infogsm.be van de federale overheid bevat eveneens nuttige informatie in dit verband.

2. Daar voor een aantal GSM-antennes geen stedenbouwkundige vergunning vereist is, beschikt de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) terzake niet over statistische gegevens. Desondanks werd, om een idee van de omvang van de netwerken te geven, terzake telefonisch navraag gedaan bij Proximus en Mobistar. Hieruit blijkt dat de GSM-operatoren elk over ongeveer 1.400 sites in Vlaanderen beschikken. Bij één GSM-operator zijn er 780 sites op pylonen gevestigd. De overige sites betreffen sites op of in bestaande gebouwen. Sommige sites betreffen zelfs microcellen: zeer kleine antennes die een heel lokaal gebied bestrijken, zoals een drukke winkelstraat, een marktplein en dergelijke. Van de 780 pylonen worden er 280 gedeeld met een andere GSM-operator, met name de NV Astrid of de NMBS. De cijfers van de andere operatoren zijn naar verluidt vergelijkbaar.

Verwacht wordt dat de implementatie van de UMTS-technologie (*Universal Mobile Telecommunication System – red.*) een toename van het aantal sites zal genereren. Hiervan zal uiteraard slechts een deel op nieuwe pylonen terecht komen. Verwacht wordt dat de meerderheid van de nieuwe sites zal ondergebracht worden op bestaande pylonen en gebouwen.

3. De Vlaamse overheid moedigt reeds sinds 1998 het delen van sites door meerdere operatoren (ook site-sharing genaamd) aan. Dit principe werd vastgelegd in de telecomcode die door toenmalig minister Baldewijns samen met de operatoren en de Vlaamse administratie werd ondertekend. De resultaten hiervan zijn onder meer zichtbaar op parkings en op- en afrittencomplexen langs de Vlaamse autosnelwegen. Op bedoelde locaties staan immers reeds enkele jaren GSM-pylonen die door meerdere operatoren kunnen worden aangewend. Maar ook andere sites (pylonen en gebouwen) worden vaak door meerdere operatoren gedeeld.

Het principe van site-sharing is voor de operatoren trouwens verplichtend gesteld in artikel 92quinquies van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (toegevoegd bij wet van 2 januari 2001).

Vraag nr. 11
van 10 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken

Binnen het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) is één van de prioritaire opdrachten de afbakening van de grootstedelijke en regionaalstedelijke gebieden door het Vlaams Gewest in nauw overleg met de provincies en de betrokken gemeenten. Deze afbakeningen zijn ver gevorderd.

Het voorstel van afbakening bevat enerzijds de omlijning van het stedelijk gebied en anderzijds de acties die noodzakelijk worden geacht om het stedelijk beleid op Vlaams niveau op het terrein waar te maken. Het betreft in de eerste plaats de acties die behoren tot de taak van de Vlaamse overheid zoals de (her)bestemming en de steden-

bouwkundige inrichting van gebieden, afhankelijk van de realisaties van de taakstellingen voor wonen, bedrijventerreinen en groengebieden.

1. In uitvoering van de taakstellingen voor wonen, bedrijventerreinen en groengebieden : in hoeveel ha is er per grootstedelijk en regionaalstedelijk gebied bijkomend voorzien voor industriezone, voor woningen en voor groen- en bosgebied ?

Kan de minister hiervan een overzicht bezorgen voor de 13 grootstedelijke en regionaalstedelijke gebieden ?

2. Wat dient er deze legislatuur nog te gebeuren op het vlak van de afbakening van stedelijke gebieden ?

Zijn alle gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt en goedgekeurd ?

Wat is de eventuele verdere timing ?

Antwoord

Algemene timing

In de meeste stedelijke gebieden zijn de afbakeningsprocessen afgerond. In Brugge wordt het proces in de eerstkomende weken afgerond; in Antwerpen loopt de opdracht tot april 2005 en in Hasselt-Genk dient het einddocument nog een laatste overlegronde te doorlopen. Daarentegen werd in Leuven het overleg voorlopig opgeschort en dient het proces m.b.t. de Vlaamse Rand rond Brussel nog te worden opgestart. De gunning van laatstgenoemde opdracht zal evenwel eerstdaags geschieden.

Als resultaat van deze afbakeningsprocessen worden de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt, waarin de grenslijn en uitvoeringsgerichte acties zoals bijkomende bedrijventerreinen, woongebieden, groengebieden e.d. worden opgenomen. Voor Aalst en Turnhout zijn de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen reeds goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Voor de stedelijke gebieden Gent en Kortrijk zal de Vlaamse Regering op korte termijn beslissen over de voorlopige vaststelling van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Voor Mechelen,

Oostende, Sint-Niklaas, Roeselare en Brugge worden de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voorbereid volgens de afspraken gemaakt in de afbakeningsprocessen. Eind 2004 en in de loop van 2005 zullen hiervoor de eerste stappen van de goedkeuringsprocedure (plenaire vergadering) worden doorlopen.

Beoogd wordt om tijdens deze legislatuur de afbakeningsprocessen m.b.t. de stedelijke gebieden tot een goed einde te brengen en de resultaten ervan zo maximaal mogelijk te vertalen in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Hierdoor kan een aanzienlijk deel van het te realiseren aanbod effectief juridisch worden verankerd.

Aanbod bedrijventerreinen

Als gevolg van de laatste gewestplanwijzigingen was er in een groot aantal stedelijke gebieden nog een aanzienlijk aanbod aan bedrijventerreinen voorradig. Onder meer in Oostende, Gent en Kortrijk was dit het geval.

Wat betreft het bijkomend aanbod in de stedelijke gebieden is in de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen nog volgend bijkomend aanbod aan bedrijventerreinen vastgelegd: 125 ha Aalst, 180 ha Turnhout, 126 ha Gent, 108 ha Kortrijk. Voor de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen in opmaak zal op basis van de afspraken uit het afbakeningsproces nog ongeveer volgend aanbod worden opgenomen: 53 ha Mechelen, 60 ha Sint-Niklaas, 80 ha Roeselare en 74 ha Brugge. In Antwerpen is het onderzoek nog niet afgerond en kan er voorlopig nog geen inzicht in het bijkomend aanbod gegeven worden, evenmin als voor Leuven, Hasselt-Genk en de Vlaamse Rand rond Brussel.

Naast het aanbod regionale bedrijventerreinen zijn in de meeste stedelijke gebieden mogelijkheden geboden aan de gemeenten om via eigen plan-initiatieven bijkomende lokale bedrijventerreinen aan te duiden. Het gaat hier om volgend bijkomend aanbod: 31 ha Aalst, 20 ha Turnhout, 50 ha Gent, 153 ha Kortrijk, 28 ha Mechelen, 40 ha Sint-Niklaas, 10 ha Roeselare, 20 ha Brugge.

Terzake kan worden vermeld dat na de goedkeuring van de gewestelijke ruimtelijke uitvoerings-

plannen in Aalst en Turnhout op korte termijn een aantal initiatieven voor de realisatie van bedrijventerreinen is opgestart. Voor het grootste regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter in Aalst heeft de stad een werkgroep aangesteld om de inrichtingsplannen, de veiligheid, de mobiliteit, ... te laten voorbereiden. Voor de gemengde regionale bedrijventerreinen Sterrenhoek, Erembodegem en Keppekouter in Aalst worden door de verschillende eigenaars inrichtingsstudies opge maakt. In Turnhout hoopt men voor de regionale bedrijventerreinen Bentel (in samenwerking met Oud-Turnhout), Veedijk en Bleukenlaan op korte termijn eveneens inrichtingsplannen te laten opmaken en vervolgens initiatieven te stimuleren voor de effectieve ontwikkeling van deze terreinen.

Aanbod wonen

Bij het zoeken naar aanbod voor wonen is in de meeste stedelijke gebieden gesteld dat voldoende bouwkwavels beschikbaar zijn binnen de woongebieden en de woonuitbreidingsgebieden. In de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn vervolgens binnen de grenslijn van het stedelijk gebied een groot aantal woonuitbreidingsgebieden vrijgegeven en herbestemd naar stedelijke woongebieden. Sommige woonuitbreidingsgebieden werden niet geschikt geacht om te ontwikkelen, ofwel wegens de ligging in een belangrijke open ruimtestructuur, ofwel omdat reeds voldoende aanbod voorradig is binnen het desbetreffende stedelijk gebied. Naast de stedelijke woongebieden zijn vaak ook woonmogelijkheden gecreëerd in de stationsomgevingen, gemengd met andere stedelijke functies. In slechts een beperkt aantal gevallen was het nog wenselijk om in bijkomende orde agrarisch gebied of een andere openruimtebestemming te herbestemmen naar woongebied.

De bestaande woongebieden en de nieuwe stedelijke (gemengde) woongebieden in de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn voldoende om minstens volgend aanbod in de stedelijke gebieden te realiseren: 6.000 woningen in Aalst, 7.500 woningen in Turnhout, 20.000 woningen in Gent, 7.500 woningen in Kortrijk, 5.500 woningen in Mechelen, 3.500 woningen in Sint-Niklaas, 4.500 woningen in Roeselare en 5.000 woningen in Brugge.

Groengebieden

Voor de randstedelijke groengebieden, stedelijke natuurelementen en stedelijke landbouwgebieden wordt in een afbakingsproces nooit een kwantitatieve taakstelling nagestreefd. In elk stedelijk gebied is er wel uitgebreid aandacht besteed aan de kwaliteit van de leefomgeving, aan het realiseren van een stedelijke groenstructuur en aan de aanleg van voldoende omvangrijke groene en recreatieve gebieden.

Zo bestaat er bijvoorbeeld in Turnhout een akkoord over de aanleg van een stadsbos, en is dit ook vertaald in een nieuwe bestemming in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. In andere stedelijke gebieden zijn soms woonuitbreidingsgebieden of andere harde bestemmingen herbestemd naar een openruimtebestemming, wegens de belangrijke natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten. Grootteordes van deze groengebieden zijn niet relevant.

Vraag nr. 15
van 17 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

Wachtgevelregeling – Evaluatie

Wie in Vlaanderen rondrijdt en het verschijnsel "wachtgevel" observeert, komt in een aantal gevallen tot de conclusie dat er iets mis is. Nogal wat wachtgevels, zeker in buitengebiedgemeenten, grenzen aan een landbouwzone en mogen als dusdanig en volkomen logisch niet bebouwd worden. Tijdens de toepassingsperiode van artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 zijn er voor een aantal percelen naast dergelijke wachtgevels echter ook stedenbouwkundige attesten afgeleverd, die uiteraard maar één jaar geldig waren, maar die bijvoorbeeld wel opgenomen zijn in eigendomsaktes, in ruil met gronden, enzovoort, en waardoor die percelen als dusdanig op dat ogenblik de waarde hadden van bouwgrond.

De opheffing van de "beruchte" opvulregel bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 1993 was onder meer geïnspireerd door de ontwikkeling, o.m. langs een aantal gewestwegen, van de zogenaamde lintbebouwing. De afschaffing van de 70-meteropvulregel was een terechte maatregel. Minder logisch is echter het verhaal

van de wachtgevel. Uiteindelijk zit men daar met het gegeven dat menige inkom van een landelijke gemeente ontsierd wordt door een wachtgevel, dat het perceel langs uitgeruste wegen ligt, enzovoort. De oplossing zou vrij simpel zijn : een wachtgevel van een bestaande woning mag met een nieuwe woning worden afgewerkt in alle gebieden die geen woongebieden zijn, maar uiteraard aansluiten bij woongebieden, met uitsluiting van de industriegebieden, de ontginningsgebieden, de natuurgebieden, de parkgebieden, enzovoort. Andere modaliteiten (o.m. planbaten) moeten verder ook bekeken worden.

Verder wordt in omzendbrieven van de administratie van de minister voor intern gebruik duidelijk gesteld dat de richtlijnen inzake afschaffing van de opvulregel een strikte toepassing eisen. Indien echter de gemachtigde ambtenaar meent dat, voor concrete gevallen, de plaatselijke omstandigheden een afwijking van deze richtlijn zouden rechtvaardigen, kan hij het betrokken geval met een omstandige beschrijving van de particuliere omstandigheden voorleggen aan de beleidsafdelingen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), die op hun beurt het standpunt van de minister inwinnen.

1. Is er binnen de administratie van de minister enig onderzoek of studie gedaan of gemaakt omtrent de afschaffing van de opvulregel ?
2. Heeft men er enig idee van wat de concrete weerslag is geweest van de invoering van de opvulregel ? Met andere woorden, heeft dit veel consequenties gehad op het terrein ?
3. Kan men niet stellen dat, waar men met het terecht afschaffen van de 70-meteropvulregel meteen ook de "wachtgevelregel" afgeschaft heeft, men twee totaal verschillende zaken heeft afgeschaft ?
4. Is er sinds 1999 gebruikgemaakt van de uitzondering om in particuliere gevallen alsnog afwijkingen toe te staan op de afschaffing van de "wachtgevelregel" ? In welke gevallen en met welke reden ?
5. Werd of wordt er onderzocht op welke wijze de wachtgevelafwerking alsnog onder strenge voorwaarden ingevoerd kan worden (bijvoor-

beeld : aansluitend aan woonzone, met uitsluiting van een aantal gebieden, slechts één woning, enz.) ?

Antwoord

Binnen mijn administratie is geen onderzoek of studie gebeurd naar de gevolgen van de afschaffing van de opvolregel, die doorgevoerd werd onder minister Kelchtermans.

Opgemerkt kan worden dat in het oorspronkelijke koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, de mogelijkheid om tegen wachtgevels van bestaande zonevrije woningen aan te bouwen, helemaal niet was opgenomen. De tekst van artikel 23 luidde immers:

"Onverminderd artikel 21 en artikel 6, zijn de navolgende regelen van toepassing in alle gebieden niet zijnde woongebieden, met uitsluiting van de industriegebieden, de ontginningsgebieden, de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en de overstromingsgebieden:

1° Bij uitzondering kunnen verkavelingen en bouwwerken worden toegestaan, voor zover deze de goede plaatselijke ordening niet schaden en de bestemming van het gebied niet in het gevaar brengen, en voor zover de grond op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan of ontwerp-gewestplan gelegen is binnen een huizengroep en aan dezelfde kant van een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die voldoende uitgerust is, gelet op de plaatselijke toestand.

Deze mogelijkheid geldt evenwel niet voor gronden die langs de grote wegen gelegen zijn, behalve voor een openbare dienst, hetzij voor het oprichten van installaties en gebouwen in verband met de dienst van een autosnelweg.

(...)"

De wijziging van dit koninklijk besluit bij koninklijk besluit van 13 december 1978 leidde tot de volgende gecoördineerde tekst:

"Onverminderd artikel 21 en artikel 6, zijn de navolgende regelen van toepassing in alle gebieden

niet zijnde woongebieden, met uitsluiting van de industriegebieden, de ontginningsgebieden, de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en de overstromingsgebieden:

1° Bij uitzondering kunnen verkavelingen en bouwwerken worden toegestaan, voor zover deze de goede plaatselijke ordening niet schaden en de bestemming van het gebied niet in het gevaar brengen, en voor zover de grond op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan of ontwerp-gewestplan gelegen is binnen een huizengroep en aan dezelfde kant van een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die voldoende uitgerust is, gelet op de plaatselijke toestand.

De afstand tussen de zijgevels van de minst van elkaar verwijderde huizen mag niet meer bedragen dan 70 m. Een wachtgevel van een bestaande woning mag met een nieuwe woning worden afgewerkt.

(...)"

De meeste gewestplannen doorliepen hun openbaar onderzoek in de periode tussen het oorspronkelijke koninklijk besluit van 28 december 1972 en het wijzigende besluit van 13 december 1978. Ze lagen dus in openbaar onderzoek met de oorspronkelijke voorschriften.

Het is ondertussen uit constante rechtspraak van de Raad van State genoegzaam bekend (o.a. arrest-Eikendael) dat enkel de oorspronkelijke voorschriften van kracht geweest zijn. Het recht om wachtgevels af te werken met een nieuwe zonevrije woning heeft dus slechts bestaan in het beperkt aantal gevallen van gewestplanwijzigingen die na 13 december 1978 zijn gebeurd. Beoogde regeling werd evenwel ruimer toegepast tussen 1978 en 1993.

Bij decreet van 23 juni 1993 werd onder impuls van toenmalig minister Kelchtermans, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, door een wijziging van de wet betreffende de ruimtelijke ordening, de afwijkingsregeling van artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen afgeschaft. De redenen hiervoor zijn uiteraard terug te vinden in de toenmalige memorie van toelichting en de desbetreffende bespreking in het Vlaams Parlement en hebben te maken met het afremmen van de voortschrijdende urbanisering.

De vernietiging van het decreet werd gevraagd voor het Arbitragehof. Bij arrest nr. 40/95 van 6 juni 1995 heeft het Arbitragehof de beroepen verworpen.

Dezelfde visie is ook terug te vinden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waarvan de bindende bepalingen in 1997 bij decreet werden bekrachtigd. Bijkomende bebouwing in het buitengebied moet worden afgeremd. Versnippering van de open ruimte moet worden vermeden. Bijkomende zonevreemde bebouwing is niet gewenst zonder gedetailleerde, gebiedsgerichte planning, inzonderheid op gemeentelijk niveau.

Bij decreet van 13 juli 1994 werd een tijdelijke overgangsmaatregel ingevoerd waarbij houders van een gunstig stedenbouwkundig attest hiervan gedurende een beperkte periode alsnog gebruik konden maken.

De jongste jaren zijn met verschillende decreten basisrechten toegekend aan de eigenaars van bestaande zonevreemde woningen en gebouwen (decreten van 13 juli 2001 en 19 juli 2002). Nooit werd echter overwogen om met deze decreten nieuwe zonevreemde woningen tot stand te laten komen op lineaire basis.

Of het al dan niet aangewezen is een wachtgevel af te werken, moet dan ook onderzocht worden op lokaal niveau. Het gemeentelijk structuurplanningsproces is daarvoor het geëigende kader, maar steeds met het oogmerk dat geen bijkomende druk op het buitengebied wordt gelegd.

In de concrete gevallen waarin het afwerken van een wachtgevel met een nieuwe woning ruimtelijk verantwoord is, kan de gemeente dus steeds een planologische oplossing uitwerken, waarbij terdege rekening wordt gehouden met de specifieke plaatselijke omstandigheden.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst verder naar "omzendbrieven" voor intern gebruik" waarin gesteld zou worden dat de richtlijnen inzake afschaffing van de opvulregel een strikte toepassing vereisen, maar dat in concrete gevallen een afwijking zou kunnen toegestaan worden via de beleidsafdelingen en de minister.

Deze omzendbrieven zijn noch mijn administratie, noch mijzelf bekend. In de omzendbrief van 8 juli

1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen worden wel vergelijkbare termen gebruikt, doch deze omzendbrief gaat niet specifiek over de opvulregel.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook bevestigen dat er nog geen gebruik werd gemaakt van die volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger in een omzendbrief opgenomen mogelijkheid (die trouwens onwettig zou zijn, want indruisend tegen de verordenende kracht van de gewestplannen).

Wat betreft de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde gevallen waar naar verluidt een bestaande woning met wachtgevel de grens van het woongebied vormt, dient in eerste instantie te worden gesteld dat de gewestplannen (op schaal 1/25.000) werden opgemaakt op schaal 1/10.000, wat impliceert dat de grenslijn op zich reeds een zekere breedte heeft. Mocht blijken dat een correcte interpretatie van het vigerend gewestplan uitwijst dat betrokken wachtgevel effectief samenvalt met de grens van het woongebied, dan lijkt het mij evident dat terzake op termijn de mogelijkheid wordt geboden betrokken wachtgevel, op een ruimtelijk-morfologisch verantwoorde wijze, af te werken via bijvoorbeeld een halfopen bebouwing. Voorwaarde is evenwel dat er terzake geen inconvenienten rijzen met aanverwante sectorale regelgeving. ... Kortom, gelet op de specificiteit van één en ander is terzake veler een gebiedsgerichte ad hoc beoordeling nodig, die optimaal kan geschieden naar aanleiding van het te doorlopen gemeentelijk structuurplanningsproces en de vervolgens op te maken gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT
EN BRUSSEL

Vraag nr. 2
van 2 september 2004
van de heer FILIP DEWINTER

Rimpelrock – Subsidiëring

Op maandag 16 augustus 2004 werd in Hasselt voor de derde keer het evenement "Rimpelrock"

georganiseerd. Rimpelrock kreeg voor de editie van dit jaar 300.000 euro impulssubsidie. De VZW Rimpelrock krijgt hiermee een groot deel van de koek van 2,5 miljoen euro die in 2004 in Limburg wordt verdeeld over duurzame culturele initiatieven. Vorig jaar kreeg het evenement nog 420.000 euro subsidie. De subsidie werd toen door de Vlaamse Regering (beslissing van 18 juli 2003), in weerwil van de Inspectie Financiën, opgetrokken van 150.000 euro naar 420.000 euro.

De VZW Rimpelrock stelt dat ze ook voor volgend jaar de impulssubsidie zal aanvragen (uiterste indieningsdatum subsidieaanvraag 1 oktober 2004). Daarna zou men zelfbedruipend worden, maar kan men ook een aanvraag indienen voor subsidies uit de reguliere middelen.

Deze impulssubsidie past in de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg. De vorige Vlaamse Regering heeft hiertoe op 13 december 2002 een beleidsnota goedgekeurd. Voor de uitvoering trok de Vlaamse Regering voor de periode 2003-2005 7,5 miljoen euro uit (3 schijven van 2,5 miljoen cultuursubsidies). Er werd voor de toekenning van deze impulssubsidies ook een subsidiereglement uitgewerkt.

1. Welke zijn de criteria waarop men zich baseert om deze subsidie toe te kennen, met andere woorden, met welke uitgangspunten en criteria wordt bij de beoordeling van de projectaanvragen rekening gehouden ?
2. Uit welke mensen bestaat de adviescommissie die een voorlopig en definitief advies over de projectaanvragen dient te geven ?
3. Voor 2004 werden 39 subsidieaanvragen ingediend. Welke werden in aanmerking genomen ?

Aan welke projecten werd voor 2004 een subsidie toegekend ?
4. Waarop baseert men zich om een bepaald bedrag, bijvoorbeeld 300.000 euro, aan de VZW Rimpelrock toe te kennen ? Welke zijn hier de criteria ?
5. Wat was het resultaat van de definitieve evaluatie van de in 2003 gesubsidieerde projecten ?

Klopt het dat de erkenning voor 2004 van de

in 2003 gesubsidieerde projecten gebeurde op basis van een voorlopig verslag ?

6. Zorgt het feit dat Rimpelrock en Pukkelpop gebruik maken van dezelfde infrastructuur er niet voor dat Pukkelpop in feite rechtstreeks meegeniet van de impulssubsidie ?

Hoe gescheiden zijn de kosten van Rimpelrock en het commerciële Pukkelpop, dat één week later op dezelfde weide plaatsvindt en in de feiten door dezelfde organisator wordt georganiseerd ?

7. Welke projectvoorstellen werden er al voor 2005 ingediend ?
8. Speelt het gegeven dat de VZW Rimpelrock bij de derde editie een toegangsgeld van 5 euro vroeg een rol in de beoordeling van de subsidieaanvraag voor 2005 ?

Antwoord

1. Op 13 december 2002 heeft de Vlaamse Regering een beleidsnota – met bijbehorend subsidiereglement – goedgekeurd. Binnen dit reglement worden impulssubsidies toegekend aan duurzame culturele initiatieven in de perifere regio Limburg.

Vertrekkende vanuit de specifieke Limburgse situatie werd een ondersteuningsmechanisme gecreëerd dat de culturele actoren in staat moet stellen op termijn een decretale verankering te verwerven. De projecten moeten gesitueerd zijn in de cultuurproductie, met een voorkeur voor beeldende kunsten en podiumkunsten.

Bij de beoordeling van de projectaanvragen wordt rekening gehouden met de volgende uitgangspunten en criteria:

- Limburg heeft nood aan projecten van lokaal en/of internationaal belang (belang van een evenementiële werking);
- Limburg heeft potenties op het vlak van het culturele erfgoed, mogelijk combineerbaar met een evenementenbeleid;
- infrastructuurprojecten komen niet in aanmerking, enkel werkingen;

- grootschalige projecten (netwerking) die ontstaan en gedijen in de Limburgse context genieten de voorkeur;
- projecten moeten gesitueerd zijn in de cultuurproductie en in de, breed opgevatte, sector van beeldende kunst en podiumkunsten. Cross-overs tussen verschillende disciplines (theater, muziek, dans, beeldende kunst, cultureel erfgoed) zijn mogelijk en wenselijk. Samenwerking tussen verschillende initiatiefnemers heeft de voorkeur;
- er zijn geen beperkingen qua discipline, genre of aard; de voorkeur gaat wel uit naar beeldende kunst en podiumkunsten;
- het moet gaan om nieuwe projecten of initiatieven of om een grondige aanpassing/uitbreiding van een bestaand initiatief. Nieuw hoeft niet noodzakelijk vernieuwend te betekenen;
- elk via dit plan gegenereerd nieuw of vernieuwend initiatief moet er ruime aandacht voor hebben om op middellange termijn te kunnen doorgroeien tot het een normale plaats opneemt (en subsidie verwerft) in de culturele decreten en/of leiden tot een bijsturing van deze decreten. Elk project moet de potentie in zich hebben om dit te kunnen realiseren;
- globaal dienen de projecten gericht te zijn op uiteenlopende publiekssegmenten.

Enkel verenigingen zonder winstoogmerk, verenigingen zonder winstoogmerk in oprichting of een samenwerkingsverband van dergelijke verenigingen komen in aanmerking voor deze subsidiëring.

2. Om de aanvragen te beoordelen, werd een adviescommissie samengesteld. De adviescommissie bestaat uit minimaal 5 en maximaal 9 leden. Deze wordt samengesteld door de minister op basis van hun kennis van het Limburgse werkveld en de diverse domeinen met betrekking tot de doelstellingen. De adviescommissie bestaat uit: mevrouw Chantal De Smet, voorzitter, de heer Ernest Van Buynder, de heer Bart De Baere, de heer Eddy Frans, mevrouw Barbara Wijckmans, de heer Joris Capen-

berghs, mevrouw Annemie Van Laethem, de heer Stijn Meuris, in 2004 vervangen door de heer Marc Croes.

3. De adviescommissie brengt na de eerste indieningsronde (39 dossiers in 2004) een voorlopig advies uit op basis van een show of intrest of op basis van een reeds volledig uitgewerkt project.

Voor de tweede indieningsronde werden in 2004 28 dossiers ingediend (een uitgewerkte show of intrest of de gevraagde bijsturing van een reeds ingediend project). De adviescommissie formuleerde haar definitieve advies op basis van deze 28 dossiers. In de tweede ronde kunnen dus geen nieuwe projecten meer worden ingediend.

Als **bijlage**: een overzicht van de dossiers die werden ingediend in het kader van de impuls-subsidies 2004 (eerste en tweede ronde); een overzicht van de gesubsidieerde dossiers 2004.

4. De adviescommissie geeft een advies in verband met de doelmatigheid van het initiatief, de inhoud van het dossier en de omvang van het toe te kennen subsidiebedrag. Het advies van de adviescommissie wordt door de administratie aan de minister bezorgd, samen met het advies van de administratie. Zowel de negatieve als de positieve adviezen van de adviescommissie worden met een voorstel van beslissing door de minister van Cultuur voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering beslist finaal over deze selectie, de toegekende jaarbudgetten en de subsidieduur.

Het advies van de adviescommissie voor het dossier "Rimpelrock 2004" luidde als volgt:

"In 2003 adviseerde de commissie een bedrag van 150.000 euro. De Vlaamse regering kende een subsidie van 420.000 euro toe.

De commissie is van oordeel dat door het overduidelijke succes van het evenement, dit initiatief geen werkelijke 'impuls' meer nodig heeft. In het kader van het succes van dit evenement vraagt de adviescommissie dan ook om in het definitieve dossier het doel en de rol van deze impulssubsidies te verhelderen. Bovendien had de commissie graag een verduidelijking van de artistieke programmatie voor

2004 en een meer gedetailleerde begroting ontvangen". (voorlopig advies)

"De adviescommissie merkt op dat het festival van 2003 een enorm effect heeft gehad. Het is een bijzonder project op zich dat in 2003 via dit reglement een bijzondere ondersteuning heeft gekregen. De commissie is van mening dat de overheid dit project niet permanent en met zware overheids subsidies moet ondersteunen. De doelstelling moet zijn dat dit project zelfbedruipend is of lokaal wordt gesteund. De commissie adviseert dan ook een subsidie die minder aanzienlijk is dan deze van 2003 om aldus in de komende jaren vanuit het Impulsfonds de ondersteuning verder af te bouwen, rekening houdend met mogelijke sponsoring en lokale steun. Advies: positief – Bedrag: 100.000 euro". (definitief advies)

Minister Van Grembergen volgde grotendeels het advies van de commissie, met dien verstande dat – op basis van de inhoudelijke beoordeling van de adviescommissie – een aantal bedragen werden aangepast om reden van elementen eigen aan diezelfde beoordeling.

"Deze aanpassingen zijn steeds vanuit twee hoofdlijnen te argumenteren:

- voor nieuwe of bestaande projecten wordt soms een (zeer) drastische stijging geadviseerd, waarvoor niet steeds voldoende elementen aanwezig zijn om hier op in te gaan;
- bij een aantal bestaande projecten worden soms (zeer) drastische dalingen geadviseerd ondanks een positieve evaluatie. Te sterk dalen zou in strijd zijn met het principe van dit reglement, m.n. een impuls teweeg brengen om op een termijn van drie jaar te komen tot integratie in de bestaande decreten".

De beslissing voor het dossier "Rimpelrock 2004" luidde als volgt:

"De commissie stelt een zeer drastische daling voor tussen het toegekende bedrag voor 2003 en het geadviseerde bedrag voor 2004. Om stapsgewijs in het afbouwscenario van de subsidies te voorzien, wordt de subsidie verlaagd,

maar minder sterk dan geadviseerd door de commissie. De beslissing: 300.000 euro".

5. Door de blokkering van de kredieten in 2003 konden de voorschotten van 80% voor de projecten 2003 pas in november 2003 worden uitbetaald.

Wegens de laattijdige uitbetaling heeft de adviescommissie gevraagd om voor het definitieve aanvraagdossier 2004 geen evaluatie (o.a. werkingsverslag) in te dienen maar wel een antwoord te geven op de volgende vragen:

- een stand van zaken 2003 en de evaluatie naar 2004 toe;
- wat wil de organisatie inhoudelijk verwezenlijken door middel van deze impuls subsidies (specifieke doel impuls subsidie); wat is de noodzakelijkheid en relevantie van deze impuls subsidie; hoe wordt het verschil gemaakt, ook met het oog op een langere termijnvisie;
- qua budgettering rekening te houden met het toegekende subsidiebedrag van 2003 (realistische begroting).

In de subsidiebesluiten van de Vlaamse Regering houdende de toekenning van de impuls subsidies 2003 is opgenomen dat uiterlijk op 31 maart 2004 een financieel verslag en een werkingsverslag moeten worden ingediend. Door deze laattijdige uitbetaling konden een aantal organisaties hun project niet opstarten in 2003. Deze organisaties stelden voor hun project 2003 te laten doorgaan in 2004. Voor deze organisaties werd een gewijzigd subsidiebesluit opgemaakt. Deze gewijzigde besluiten werden op 25 juni 2004 door de Vlaamse Regering goedgekeurd.

Voor de beoordeling van de aanvraagdossiers 2005 zal de adviescommissie kunnen beschikken over de werkingsverslagen en financiële verslagen 2003. Minister Van Grembergen heeft op 17 juni 2004 aan de administratie Cultuur gevraagd om aan de adviescommissie de vraag voor te leggen naar de evaluatie van het systeem van "impuls subsidies", teneinde hieruit mogelijke beleidsconclusies te kunnen trekken. Deze evaluatie zal plaatsvinden na de

eerste indieningsronde van de aanvraagdossiers 2005.

6. Volgens de verslagen van VZW Rimpelrock bedroegen de organisatiekosten voor de editie 2003 in totaal 643.167 euro. Hiertegenover stonden 203.648 euro aan eigen inkomsten (sponsoring, catering) en de impulssubsidies van 420.000 euro. 2003 werd afgeboekt met een tekort van 19.518 euro; een tekort dat bijgelegd zal worden door VZW The Factory, de VZW die Pukkelpop organiseert. (...) Om de editie 2003 mogelijk te maken, werd het bedrag van 518.997 euro geleend door VZW The Factory. De rekening courant The Factory bedroeg op 31/12/2003 nog 193.240 euro.

De voorgelegde balans en resultatenrekening werden goedgekeurd door een accountant. De accountant stelt in zijn verslag dat de balans en resultatenrekening 2003 van VZW Rimpelrock nauwkeurig aansluiten met de gevoerde boekhouding, een getrouw beeld geven van de financiële toestand van de VZW en rekening houden met de voorschriften inzake boekhouding van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

7. Er werden voor 2005 reeds 2 subsidieaanvragen ingediend (stand van zaken 10 september 2004):
 - Buitenbeenpop 2005 (werkgroep Buitenbeenpop, subgroep van de Gehandicaptenadviesraad van Leopoldsburg),
 - wandelopera "De Blauwe Sjuut" (VVV Dilsen-Stokkem).
8. Dit zal afhangen van het ingediende dossier, de evaluatie en de begroting die de VZW Rimpelrock zal indienen voor het evenement 2005. Deze begroting moet zo gedetailleerd mogelijk een overzicht geven van de verwachte inkomsten en uitgaven.

Aanvraagdossiers impuls subsidies 2004

Eerste ronde : 39 dossiers, tweede ronde : 28 dossiers.

Dos.nr. / Aanvrager

Dos.nr. / Aanvrager	Projectnaam
1 vzw in oprichting Foto en Werkelijkheid	Belgisch en Nederlands Limburg: vergelijkende studie
1 vzw in oprichting Foto en Werkelijkheid	Verkeersveiligheid van Limburg: studie
2 vzw in oprichting Carpe Artem	Crossbreeding
3 BRAH vzw	Vergeten Straat
4 vzw in oprichting Mondomodo	Mondomodo
5 Marimba-Projects vzw	Belgian International Marimba Competition & Percussion Festival
6 Het Geno(o)tschap vzw	Beeldenroute
7 Huis voor Kunsten op Straat vzw	Een huis voor Kunsten op Straat in Limburg
8 Personal Mountains vzw	Motives Festival - the now sound of jazz
9 vzw in oprichting Platform Beeldende Kunsten Limburg	Free Space 2004 en Communicatie
10 Our House - Kunstencentrum Tor vzw	Jaarwerking 2004
11 Produktiehuis Padarijs vzw	Productiehuis Padarijs
12 Kuituur-en Dienstencentrum België vzw	"Open Circuit" 2004
13 Theatermakersgroep de Queeste vzw	Projecten de Queeste
14 IAF - International Art Forum vzw	project Bloesemconfrontaties
14 IAF - International Art Forum vzw	promotiecampagne Internat. Triënale INSITU kunst CITE groen 2005
14 IAF - International Art Forum vzw	tentoonstelling Vision of Art at Versuz 2003
14 IAF - International Art Forum vzw	tentoonstelling Confrontations with Artquestions
14 IAF - International Art Forum vzw	werkingskosten Kunstencentrum "De Stroopfabriek"
14 IAF - International Art Forum vzw	project Funeral Art Design
15 Centrum Bruno Renson vzw	Productiecentrum voor actuele, beeldende kunst
16 Vrienden van het Mijn-Streekmuseum Limburg vzw	Locatietheaterfestival "Mijn Dromen"
17 Flanders Art Centre-Casino Centrum voor kunsten en beeldcultuur vzw	Doorgroei subsidies
18 FEN - Federatie Europese Narren - Vlaanderen	Opleiding tot tonprater
19 Het Vervolg vzw	Kolenspoor Festival
20 GCIT-Cultuurcentrum Het Loo vzw	Het Molenpark
21 Zomeropera Alden Biesen vzw	Alden Biesen Zomeropera Overbruggingsproject 2004
22 Typical vzw	Container
23 _aredlineproject vzw	_aredlineproject
24 vzw in oprichting Ter Doolen Fietshappening	Ter Doolen Fietshappening 2004
25 Rimpelrock vzw	Rimpelrock Hasselt
26 Triënale Hasselt vzw	Triënale Hasselt
27 Vereniging voor Culturele Informatie en Actueel Prentenkabinet vzw	Uitgave van CIAP-Cahiers
28 vzw in oprichting Stichting Hasselt aan het woord	Oktober uitgelezen
29 Villa Basta vzw	Villa Basta projecten
30 Cultuur centrum Houthalen-Helchteren vzw	READYMADE, sociaal-artistieke producties
31 Internationaal Lachfestival vzw	Internationale projecten
32 Wushu Impuls Belgium vzw	Cirque Wushu - La fille aux Cheveux Blancs
33 Koninklijk Toneelgezelschap Berk en Broom vzw	Heks "Leyn Weekx" - Historisch drama
34 Jazz Bilzen vzw	Jazz Bilzen festival
35 Jazz Bilzen vzw	Jazz Bilzen website
36 Cultuurcentrum Muze vzw	Circo Paradiso: ateliers van de verwondering
37 Programma vzw Cultureel Centrum "De Bogaard"	ViHarte, een biënnale voor beeldende kunsten
38 Musica vzw	Klankinstallaties
39 KunstErfgoedFestival vzw	KunstErfgoedFestival Arttuca

Dossiers Impulssubsidies 2004 – Positief

Dos. nr. / Aanvrager	Projectnaam	Subsidie
7 Huis voor Kunsten op Straat vzw	Een huis voor Kunsten op Straat in Limburg	200.000
8 Personal Mountains vzw	Motives Festival - the now sound of jazz	200.000
9 vzw Platform Beeldende Kunsten Limburg	Free Space 2004 en Communicatie	35.000
10 Our House - Kunstencentrum Tor vzw	Jaarwerking 2004	170.000
12 Kuituur- en Dienstencentrum België vzw	"Open Circuit" 2004	70.000
13 Theatermakersgroep de Queeste vzw	Projecten de Queeste	140.000
15 Centrum Bruno Renson vzw	Productiecentrum voor actuele, beeldende kunst	55.000
16 Vrienden van het Mijn-Streekmuseum Limburg vzw	Locatietheaterfestival "Mijn Dromen"	56.000
17 Flanders Art Centre-Casino Centrum voor kunsten en beeldcultuur vzw	Doorgroeiensubsidies	90.000
19 Het Vervolg vzw	Kolenspoor Festival	90.000
21 Zomeropera Alden Biesen vzw	Alden Biesen Zomeropera Overbruggingsproject 2004	70.000
25 Rimpelrock vzw	Rimpelrock Hasselt	300.000
26 Triennale Hasselt vzw	Triennale Hasselt	80.000
27 Vereniging voor Culturele Informatie en Actueel Prentenkabinet vzw	Uitgave van CIAP-Cahiers	21.000
29 Villa Basta vzw	Villa Basta projecten	199.000
36 Cultuurcentrum Muze vzw	Circo Paradiso: ateliers van de verwondering	56.000
37 Programma vzw Cultureel Centrum "De Bogaard"	ViHarte, een biënnale voor beeldende kunsten	20.000
38 Musica vzw	Klankinstallaties	100.000
39 KunstErfgoedFestival vzw	KunstErfgoedFestival Artuatuca	370.000
Totaal		2.322.000

Vraag nr. 3
van 10 september 2004
van de heer JOHAN DECKMYN

Fuifboot Basilea – Subsidiëring

In het kader van het cultuurinfrastructuurbeleid van de Vlaamse overheid werden er in het verleden aan de Gentse VZW Vaarwater reeds subsidies toegekend.

Deze subsidies werden gebruikt om te investeren in een project rond de fuifboot "Basilea".

1. Hoeveel werd er in het verleden door de Vlaamse overheid in dit project geïnvesteerd ?
2. Werden de initiatieven die met deze subsidies werden uitgevoerd, vooraf of nadien door de betrokken VZW verantwoord ?

Was er in een rapportage voorzien omtrent de werken die met deze subsidies werden uitgevoerd ?

3. Wordt er ook in de toekomst nog verder in dit project geïnvesteerd ?

Antwoord

1. De Vlaamse Gemeenschap heeft in 2000 via het Fonds voor Culturele Infrastructuur (FoCI) een subsidie toegekend aan de VZW Vaarwater ten bedrage van 421.419 euro (toen 17 miljoen BEF).

In 2002 werd via het FoCI een bijkomende subsidie van 123.947 euro (toen 5 miljoen BEF) toegezegd.

2. Alle subsidies door het FoCI verstrekt, zijn gebaseerd op een aanvraagdossier waarin de geplande uit te voeren werken worden begroot en de financiering ervan wordt aangegeven. De uitvoering van de werken wordt vanuit de Vlaamse Gemeenschap gecontroleerd door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur, ressorterend onder de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur.

Het is deze afdeling die de uitbetaling van de subsidies goedkeurt, op basis van de voorge-

legde facturen en de controle of werken beantwoorden aan hetgeen waarvoor de subsidie werd aangevraagd.

3. In februari 2004 werd door mijn voorganger een aanvraag ontvangen voor een bijkomende subsidie van 500.000 euro voor dit project. Deze wordt gestaafd door de veel zwaardere constructieve ingrepen dan oorspronkelijk geraamd, waardoor het Basilea-project voor zijn volledige afwerking met een tekort van 477.000 euro te kampen zou hebben.

Het dossier werd door de administratie onderzocht, maar de beslissing omtrent bijkomende subsidies werd alvast om budgettaire redenen uitgesteld.

Ik zal de vraag opnieuw bekijken en een beslissing nemen in het kader van een algemeen plan voor de culturele infrastructuur.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER
 VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS
 BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 2
van 10 september 2004
van de heer STEFAAN SINTOBIN

Zonevreemde kustcampings – Sluiting

Niettegenstaande het campingtoerisme voor heel wat mensen de enige betaalbare vorm van vakantie is, valt normaal gezien eind 2004 voor sommige campings aan de kust onherroepelijk het doek. Eind december moeten de campings ontruimd zijn. Sommige campings liggen in een zone niet bestemd voor recreatie en kunnen geen nieuwe vergunning meer krijgen.

Het Vlaams Gewest heeft met bepaalde campings al een akkoord in verband met onteigening gesloten, met andere lukt het niet zo goed. Symbool voor de problematiek rond de campings aan de kust zijn o.a. Camping Cosmos en Camping Crystal Palace in Westende.

Voor een militaire camping, even verderop en ook in de duinen gelegen, wordt blijkbaar een uitzon-

dering gemaakt en deze camping heeft een vergunning voor nog minstens 99 jaar.

1. Staat de minister resoluut achter alle geplande sluitingen ?
2. Is de minister bereid om aan bepaalde campings enige vorm van uitstel tot sluiting te verlenen in een poging om met de betrokken uitbaters alsnog een akkoord tot onteigening te bereiken ?
3. Is de minister van oordeel dat, in navolging van de publieke campings, ook de militaire camping moet sluiten ?

Zo ja, heeft de minister al contact opgenomen met zijn federale collega Flahaut om dit probleem aan te kaarten ?

Antwoord

- 1 en 2. In het kader van de kampeerwetgeving waren alle terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven verplicht om tegen 1 januari 2000 over de nodige exploitatievergunning te beschikken.

Samen met de stedenbouwwetgeving bepaalt de kampeerregelgeving op welke plaatsen er mag gekampeerd worden. Het exploitatiebesluit stelt (in artikel 5, 10°) onder meer dat de aanvraag tot een exploitatievergunning een attest dient te bevatten waaruit blijkt dat het terrein gelegen is in een gebied waarvan de planologische bestemming de exploitatie en het gebruik van een camping toelaat. Uit de informatie waarover mijn diensten beschikken, blijkt dat beide terreinen zijn gelegen in een gebied met als stedenbouwkundige bestemming natuurgebied.

Teneinde een oplossing te zoeken voor deze terreinen die niet tijdig over een vergunning konden beschikken, wegens hun (deels) zonevreemde ligging, werd er reeds door de Vlaamse Regering in 2000 een bijzondere overgangsregeling uitgewerkt.

Eén van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor deze regeling was dat het terrein

diende opgenomen te worden in een gemotiveerd voorstel tot opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan, dat door de provincieraad moest ingediend worden bij de Vlaamse Regering. Voor de terreinen "Camping Cosmos" en "Camping Crystal Palace" werd er echter geen gemotiveerd voorstel ingediend.

Beide terreinen werden bij MB (*ministerieel besluit – red.*) van 6 juli 2000 van de Vlaamse minister bevoegd voor Openbare Werken tevens onteigend ten behoeve van het herstel van de zeewerende functie van de duinen. Onder "zeewerende functie van de duinen" moet worden verstaan dat de duinen een natuurlijke bescherming bieden tegen overstroming van het hinterland door de zee.

Inmiddels werd terrein "Camping Cosmos" door het Vlaams Gewest aangekocht.

Gelet op de voornoemde feiten sta ik achter de geplande sluitingen en wens ik geen vorm van uitstel te verlenen.

3. Het Belgisch Leger baat thans twee terreinen uit aan de Vlaamse kust: CDSCA in Nieuwpoort en 't Liefdoord in Koksijde. De gemachtigde ambtenaren van Toerisme Vlaanderen hebben in september 2001 een proces-verbaal opgemaakt tegen de beide terreinen wegens uitbating zonder vergunning. Het parket heeft later beide processen-verbaal geseponeerd.

Om deze specifieke problematiek uit te klaren, werd tijdens de vorige legislatuur een werkgroep gestart met als doel te komen tot een protocol over de toepassing van de Vlaamse regelgeving op militaire domeinen. Volgens gegevens waarover mijn kabinet beschikt, waren er, binnen deze werkgroep, tussen de kabinetten van voormalig minister van Toerisme Landuyt en minister van Landsverdediging Flahaut, onderhandelingen over een globaal protocol van samenwerking.

In de electorale periode zijn deze gesprekken stilgevallen. Ik heb evenwel de intentie deze onderhandelingen op vrij korte termijn opnieuw leven in te blazen.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE,
LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 9
van 2 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

Gewestoverschrijdende milieueffecten – Dossiers – Bierset

Op 4 juli 1994 sloten het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een samenwerkingsakkoord over de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten.

Op 9 juli 2004 leverde het Waals Gewest een bouwvergunning af voor de verlenging van de start- en landingsbaan van de regionale luchthaven Bierset, gelegen in de gemeente Grâce-Hollogne.

1. In welke dossiers, sinds de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord, werd het Vlaams Gewest in kennis gesteld door het Waals Gewest van het feit dat een vergunningsaanvraag werd ingediend voor een project, onderworpen aan een effectenstudie, dat gewestgrensoverschrijdende effecten zou kunnen hebben ?
2. In welke dossiers, sinds de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord, werd het Waals Gewest in kennis gesteld door het Vlaams Gewest van het feit dat een vergunningsaanvraag werd ingediend voor een project, onderworpen aan een effectenstudie, dat gewestgrensoverschrijdende effecten zou kunnen hebben ?
3. Welke effectenstudies van dossiers met gewestgrensoverschrijdende effecten werden er door het Waals Gewest bezorgd aan het Vlaams Gewest ?
4. Welke effectenstudies van dossiers met gewestgrensoverschrijdende effecten werden er door het Vlaams Gewest bezorgd aan het Waals Gewest ?
5. Hoeveel openbare onderzoeken werden er in het kader van de milieueffectenbeoordelingsprocedure in Waalse dossiers met grensoverschrijdende effecten georganiseerd in welke Vlaamse gemeenten en met welk resultaat ?
6. Hoeveel openbare onderzoeken werden er in het kader van de milieueffectenbeoordelingsprocedure in Vlaamse dossiers met grensoverschrijdende effecten georganiseerd in welke Waalse gemeenten en met welk resultaat ?
7. Hoe verklaart de minister dat, in het geval van het dossier Bierset, het Vlaams Gewest nooit in kennis werd gesteld door het Waals Gewest van het feit dat er een vergunningsaanvraag werd ingediend voor de verlenging van de start- en landingsbaan ?
8. Hoe reageert de minister op het feit dat het Waals Gewest hiermee niet enkel het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994, maar ook het besluit van de Waalse regering van 4 juli 2002 houdende de organisatie van de milieueffectenbeoordeling in het Waalse gewest (art. 36, 37 en 38), naast zich neerlegt ?
9. Welke maatregelen overweegt de minister dienangaande ?

Antwoord

Vooraf moet worden opgemerkt dat de uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten, is geregeld in de interne reglementeringen van de respectieve gewesten. Wat het Vlaamse gewest betreft, is dit concreet gereguleerd door artikel 19bis van titel I van het Vlarem dat bedoelde informatieuitwisseling delegeert aan de bevoegde vergunningverlenende overheid. Voor de 1ste-klasse-inrichtingen zijn de bestendige deputaties van de provincieraden in eerste aanleg bevoegd. Het zijn deze bevoegde overheden die aldus in eerste instantie instaan voor de bedoelde informatie-uitwisseling. Vermits voormeld samenwerkingsakkoord en dus ook de vraag enkel hierover gaan, wordt in het antwoord hierna enkel ingegaan op de MERplichtige projecten (*milieueffectrapport – red.*).

In het Waalse gewest wordt deze materie geregeld in de artikelen 36 en 39 van het besluit van de Waalse regering van 4 juli 2002.

1. Voor de volgende projecten met grensoverschrijdende milieugevolgen stelde het Waals Gewest het Vlaams Gewest in kennis van de milieueffectrapporten (overzicht gebaseerd op de gegevens beschikbaar bij de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, cel MER en teruggaand tot ongeveer 1995):

- plan voor stortplaatsen in Wallonië (diverse locaties);
- motorcrosscircuit (Hélécine);
- stortplaats Fort-Labiau in Vloesberg;
- verbrandingsoven en grootwarenhuis in Moeskroen;
- stortplaats in Hallembaye;
- groeve nabij Hallerbos;
- afvalverbrandingsinstallatie in Braine-le Chateau;
- de groeve CBR in Visé,- deelgemeente Lixhe;
- stortplaats gepland in Bassily, site Moulin Dusquesne, via een vraag tot openbaar onderzoek gericht aan de gemeente Herne.

In de desbetreffende MER werden evenwel geen nefaste grensoverschrijdende gevolgen voor het Vlaamse gewest aangegeven.

2. In omgekeerde richting werd bij de volgende milieueffectrapportages vanuit Vlaanderen het Waals Gewest in kennis gesteld van de milieueffectrapportage. Volgend overzicht is gebaseerd op de gegevens beschikbaar bij de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, cel MER.

Onderscheid is gemaakt tussen de milieueffectrapporten opgesteld volgens het recente decreet van 18 december 2002, waarvoor het grensoverschrijdende karakter uit de databank is gehaald, en de milieueffectrapporten volgens

de besluiten van 23 maart 1989, waarvoor het grensoverschrijdende karakter uit de meer dan 400 dossiers moet blijken, waardoor mogelijk sommige projecten aan de aandacht zijn ontsnapt.

Milieueffectrapporten opgesteld volgens het decreet van 18 december 2002 (BS 13.02.2003)

- GEN-spoorlijn 124 Ukkel-Nijvel (opdrachtgever: NMBS - TUC Rail)
- Waterhuishoudingsproject op de Jeker stroomopwaarts de dorpskern van Lauw (opdrachtgever: Aminal, afdeling Water Limburg)
- Elektriciteitscentrale Ruien (opdrachtgever Electrabel NV)
- Pluimveehouderij in Zonnebeke (opdrachtgever: Pluimveehouderij Lagrou)

Milieueffectrapporten opgesteld volgens de besluiten van 23 maart 1989 (BS 17.05.1989)

- Lijn 161-aanleg 3de en 4de spoor en verhogen van de snelheid tot 160 km/u (opdrachtgever: NMBS - TUC Rail)
- Natuurontwikkelingsproject "Vijvers van Florival" (opdrachtgever: afdeling Natuur).

3. Volgens de mij door de administratie ter beschikking gestelde gegevens werden door het Waals Gewest de volgende effectenstudies bezorgd:

- Etude d'incidences sur l'environnement, SA Meprec- Mouscron; december 2000; opgesteld door AlB-Vinçotte International SA, Brussel;
- Etude d' incidences sur l'environnement, SA CORA - Mouscron; opgesteld door SCRL Poly'art, Mons;
- voor de stortplaats van Bassily met de vraag voor openbaar onderzoek aan de gemeente Herne, bezorgd op 12 mei 1998.

4. Volgens de mij door de administratie ter beschikking gestelde gegevens werd het Waals Ge-

west van geen enkele MER-plichtige milieuvergunningsaanvraag in kennis gesteld door het Vlaams Gewest. Er kan in dit verband worden opgemerkt dat de grensstreek met Wallonië vrijwel geen industriële sites omvat.

5. Volgens de mij door de administratie ter beschikking gestelde gegevens werden in het Vlaamse gewest volgende openbare onderzoeken inzake dossiers van het Waals Gewest georganiseerd:

- op 12 december 2000 van de vergunningsaanvraag voor de verdere exploitatie van de groeve CBR in Visé;
- uit inlichtingen ingewonnen bij het gemeentebestuur van Kortrijk (aangrenzende gemeente) blijkt dat voor de dossiers "SA Meprec, Rue du Tissage 4, 7700 Moeskroen" en "SA CORA, Quevaucamps, 7700 Moeskroen" geen openbaar onderzoek werd georganiseerd.

6. Volgens de mij door de administratie ter beschikking gestelde gegevens werden in het Waalse gewest geen openbare onderzoeken inzake dossiers van het Vlaams Gewest georganiseerd.

7, 8 en 9. Het Vlaams Gewest heeft op 10 september 2004 twee verzoekschriften ingediend bij de Raad van State tot schorsing respectievelijk nietigverklaring van het besluit van 9 juli 2004 van de Waalse minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Milieu houdende toekenning van een stedenbouwkundige vergunning voor de verlenging van de hoofdpiste van de luchthaven van Luik-Bierset.

Vraag nr. 10
van 2 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Onbevaarbare waterlopen

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen

speelt hierbij een belangrijke rol. Deze overstromingen tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland. De uitzonderlijke neerslag is uiteraard de oorzaak.

Vandaar de noodzaak van een goede waterafvoer door baggeren en slibruimen van de waterlopen en het belang van goed onderhouden en stevige dijken.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2004 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken, enz.) uitgevoerd aan de onbevaarbare waterlopen eerste categorie in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden worden in 2004 nog aanbesteed? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

Antwoord

Er wordt verwezen naar de lijst als **bijlage** waarin de verschillende lopende en geplande werkzaamheden aan onbevaarbare waterlopen 1ste categorie door de afdeling Water opgenomen zijn.

In het hierna volgende tekstgedeelte worden de belangrijkste lopende werken en de werken waarvan de aanbesteding nog voor 2004 is gepland, kort vermeld.

1. In 2004 wordt vooral gewerkt aan de aansluiting van kunstwerken op een centraal alarm- en beheerssysteem (in verschillende bekkens), de vernieuwing en revisie van de sturing van het pompemaal Kalkenvaart en het gemaal Spiedam en ten slotte de bouw van drie nieuwe duikers langs de Ledebeek.

Uiteraard zijn ook de klassieke onderhoudswerken in uitvoering.

2. Voor 2004 zijn nog een aantal relatief grote aanbestedingen gepland voor het ruimen van belangrijke hoeveelheden slib uit het Kanaal van Stekene (voorlopige raming ongeveer 4 miljoen euro).

Daarnaast zal ook de studie voor de opmaak van een computermodel voor het Leopoldka-

naal nog worden aanbesteed (raming 1,25 miljoen euro).

Ten slotte wordt ook de uitvoering van een aantal kleinere werken aanbesteed, zoals aanpassingswerken aan de Ledebeek om de doorvoermogelijkheden te verbeteren (250.000 euro), de vervanging van een vuilrooster op de Molenbeek in Wetteren (400.000 euro), aanpassingswerken aan het gemaal Oostmoer in Waarschoot (500.000 euro) en de bouw van een overloopgebied in Etikhove (390.000 euro).

Projecten Oost-Vlaanderen	Kostprijs	Omschrijving	Bekken
Werken in uitvoering in 2004			
– dispatching buitendienst deel 3: aanpassen kunstwerken in situ in voorbereiding op aansluiting op ABBA	630.000	aanpassing bestaande elektromechanische installatie met het oog op aansluiting op centraal alarm- en beheerssysteem	verschillende bekkens
– dispatching buitendienst deel 4: eigenlijke aansluiting van kunstwerken op ABBA	250.000	aansluiten van kunstwerken en peilmetingen op centraal alarm- en beheerssysteem	verschillende bekkens
– uitvoeren risicoanalyse op kunstwerken	19.885		verschillende bekkens
– Caele: vernieuwen duiker aan de Molenslag in Vinderhout	73.177	dit project is opgenomen in het landinrichtingsproject	Gentse Kanalen
– Ledebeek Destelbergen: aanpassing Notaxlaan	122.309	het knelpunt van de bestaande overwelving wordt opgelost	Beneden-Schelde
– Kalkenvaart: vernieuwen sturing pomp-gemaal en revisie	482.009	vernieuwen van cruciale uitrusting in een oud pompstation + doorvoeren automatisering: einde gepland voor 2005	Beneden-Schelde
– Ledebeek Lokeren: bouwen van 3 nieuwe duikers	205.240	bouwen van 3 nieuwe duikers die volgens de modellering de oorzaak zijn van wateroverlast	Beneden-Schelde
– Melsele-Kallo	64.279	plaatsen van een duiker ter hoogte van het pomp-gemaal	Beneden-Schelde
– Vondelbeek: aanpassen ontwateringsgracht Pollepelstraat	60.462	kleine ingreep om lokale overstromingen te vermijden ingevolge de opstuwing van het wachtbekken	Dender
– Avrijvaart: gemaal Spiedam	283.141	revisie van 3 automatische roosters, 7 pompen en sturing	Gentse Kanalen
– Onderhoud:			
perceel 1: Gentse Kanalen West	130.000		Gentse Kanalen
perceel 2: Gentse Kanalen Oost	94.000		Gentse Kanalen
perceel 3: Boven-Schelde	135.000		Boven-Schelde
perceel 4: Denderbekken	200.000		Dender
perceel 5: Onderhoud wachtbekken	164.000		Dender en Boven-Schelde
– Beneden-Schelde: gewone onderhoudswerken	20.679		Beneden-Schelde

Slibruimingen aanbesteding in 2004	Kostprijs	Omschrijving	Bekken
– Denderbelle: ruiming boezem gemaal op de Steenbeek	350.000	Deze boezem ligt er al twintig jaar zonder enige slibruiming. Ondertussen ligt er gemiddeld overal ongeveer 1 meter slib. Dit geeft extra slijtage aan de pompen en rendementsverliezen.	Dender
– Viane: ruiming Molenloop	200.000	Deze oude molenloop fungeert als voedings-tak naar de molen en is eigenlijk een dode tij-arm. Alle slib zet zich daar af. Dit geeft naast een verlies aan berging ook een verlies aan ecologisch potentieel, omdat ecologische ontwikkeling niet mogelijk is.	Dender
– ruiming pand opwaarts gemaal op Kanaal van Stekene	250.000	De bedoeling is tweërlei: enerzijds de bescherming van gemaal (aanwezige pompen) en op nieuw plaats maken voor de vissen (nu overal slib).	Gentse Kanalen
– ruiming pand afwaarts gemaal op Kanaal van Stekene	4.658.500	In het afwaarts pand van het Kanaal van Stekene is bijzonder veel slib aanwezig. Er is vastgesteld dat er 62.000 m3 slib moet worden geruimd.	Gentse Kanalen

Werken aanbesteding in 2004			Omschrijving	Bekken
– Destelbergen-Lochristi-Gent: Ledebeek tussen R4 en Lichtelare	Kostprijs	250.000	aanpassing (verruimen van het profiel en uitbreken duikers) teneinde het doorvoer- en buffervermogen te vergroten	Beneden-Schelde
– Wetteren: Molenbeek S157	400.000		vervangen vuilrooster Zuidlaan	Beneden-Schelde
– Waarschoot: aanpassing gemaal Oostmoer	500.000		uitvoeren noodzakelijke aanpassingswerken	Gentse Kanalen
– Zwalm: stroomopwaartse overloopgebieden: bouwkunde	500.000		bouw van twee gecontroleerde overstromingsgebieden op de Molenbeek in Brakel (bouwkunde): heraan te besteden	Boven-Schelde
– Zwalm: stroomopwaartse overloopgebieden: elektromechanica	100.000		bouw van twee gecontroleerde overstromingsgebieden op de Molenbeek in Brakel, gecombineerd met de EM voor het dossier Neder-aalbeek (Etikhove)	Boven-Schelde
– Etikhove: Maarkebeek	390.000		bouw van een overloopgebied op de Neder-aalbeek, dit overloopgebied is onder meer nodig om frequente wateroverlast ter hoogte van een rusthuis te voorkomen	Boven-Schelde
– aanbrengen van leuningen bij verschillende kunstwerken	250.000		om het veiligheidsniveau van de kunstwerken (stuwen, brugges, enz.) te verbeteren, werd een risicoanalyse van de kunstwerken uitgevoerd. De aanpassing van vele leuningen bleek een van de belangrijke noodzakelijke aanpassingen te zijn. Een snelle implementatie is wenselijk	verschillende bekkens
Studies aanbesteding in 2004				Brugse Polders en Gentse Kanalen
– modellering Leopoldkanaal	1.250.000		Een hydraulisch/hydrologisch computermodel zal worden opgemaakt voor het gebied afwaterend naar het Leopoldkanaal. Dit model zal het mogelijk maken een beter inzicht te verwerven in de afwatering van het gebied en tevens concrete verbetervoorstellen onderzoeken.	
– ereloon ontwerp inrichting oeverzone langs de Caele	25.000			
– ereloon ontwerp inrichting oeverzone langs de Zwalm	25.000			

Vraag nr. 11
van 2 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Bevaarbare waterlopen

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zoveel andere waterlopen speelt hierbij een belangrijke rol. Deze overstromingen tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland. De uitzonderlijke neerslag is uiteraard de oorzaak.

Vandaar de noodzaak van een goede waterafvoer door baggeren en slibruimen van de waterlopen en het belang van goed onderhouden en stevige dijken.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2004 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken, enz.) uitgevoerd aan de bevaarbare waterlopen in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden worden in 2004 nog aanbesteed? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

Antwoord

1. Er zijn in 2004 agitatiebaggerwerken uitgevoerd op de Dender, de Moervaart, de Boven-Schelde en de Leie. Deze agitatiebaggerwerken worden op een geregelde basis verricht en worden in de toekomst voortgezet.

Op jaarbasis bedraagt de kostprijs 120.000 euro.

2. Baggerwerken waarbij effectief specie uit de waterweg verwijderd wordt, zijn in 2004 pas aangevat op 1 september. Hierbij zal 111.000 ton baggerspecie (droge stof) verwijderd worden uit de Ringvaart om Gent en uit de Boven-Schelde. De kostprijs voor deze baggerwerken en de afname van de baggerspecie bedraagt 10,2 miljoen euro.

Er zijn in 2004 ook baggerwerken op het Noordervak van de Ringvaart aanbesteed, maar deze zijn nog niet gegund. De kostprijs voor deze baggerwerken bedraagt 5,25 miljoen euro.

Vraag nr. 12
van 2 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Baggerspecie Schelde – Stortplaatsen

De uitdieping van de Schelde betekent een betere toegankelijkheid van de haven van Antwerpen voor grote zeeschepen. Maar dit betekent ook dat er veel slib wordt bovengehaald.

Ik verneem dat momenteel verschillende potentiële stortplaatsen onderzocht worden voor het storten van het slib bij de uitdieping van de Schelde.

1. Welke plaatsen in welke gemeenten worden momenteel onderzocht als mogelijke stortplaats voor het slib van de uitdieping van de Schelde?
2. Welke criteria worden gehanteerd bij de selectie van mogelijke stortplaatsen?
3. Op welke wijze worden de plaatselijke overheden betrokken bij de selectie van potentiële stortplaatsen?
4. Op welke wijze worden de huidige eigenaars en gebruikers vooraf geraadpleegd?

Wat zijn de eventuele actuele onteigeningsprijzen?

Antwoord

1. Op basis van de huidige berekeningen en studies zou er 7 miljoen m³ verdiepingsspecie vrijkomen welke een goede bouwtechnische en chemische kwaliteit heeft.

Een deel van de specie kan nuttig aangewend worden als bouwzand. Ongeveer 1 à 1,5 mil-

joen m³ specie per jaar kan gedurende 3 jaar gestort worden in het Schaar van Ouden Doel. Via zandwinningsvergunningen kan het zand worden gewonnen door privé-firma's, die het afzetten op de bouwmarkt. Een ander deel van de specie zou geborgen kunnen worden in de zone "gedempt Doeldok". Momenteel wordt een afsluitdam in het Doeldok gebouwd, zodat de helft van het dok kan gedempt worden met specie van het Deurganckdok. Wanneer deze werken klaar zijn, zou er nog een extra hoeveelheid van 1,5 tot 2 miljoen m³ op deze zone kunnen gebracht worden.

Een andere optie is het bergen van specie verder aan land in verlaten kleiputten langs de Schelde. Deze optie ligt maatschappelijk veel gevoeliger en is duurder dan de bovenvermelde mogelijkheden. De administratie Waterwegen en Zeewezen neemt dit scenario als mogelijk alternatief mee indien de bovenvermelde mogelijkheden onvoldoende zouden zijn of bezwaren zouden oproepen.

2. De volgorde van criteria die worden gehanteerd, is:

hergebruik,
terugstorten in de Schelde,
terreinen ophogen,
bergen aan land.

Voor het bergen aan land wordt er rekening gehouden met de afstand tot de vaarweg, de grootte van de locatie, het ruimtebeslag, de milieuaspecten (zowel naar mens als naar leefmilieu).

3. Momenteel worden verschillende locaties onderzocht. Daarbij is er overleg tussen de afgevaardigden van alle belangengroepen (gemeenten, provincies, economische sectoren, milieuverenigingen, landbouwers).

Op basis van de criteria van deze "maatschappelijke actoren" worden plaatsen verder in detail onderzocht.

4. Aangezien er nog geen concrete locaties aangeduid zijn, is er momenteel geen overleg met huidige eigenaars of gebruikers geweest.

Vraag nr. 13
van 2 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Rubenshuis Doel – Bestemming

Zie:
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 9
van 2 september 2004
van de heer Jos De Meyer
Blz. 132

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 14
van 10 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

Dynamische verkeersborden – Duidelijkheid, effect, planning

Overall komen zogenaamde dynamische tekstborden boven de autosnelwegen.

Voor de gebruiker is dit een goede zaak, op voorwaarde dat er duidelijk en vooral begrijpbaar wordt gecommuniceerd. Wij stellen echter zelf vast dat de informatie wel goed bedoeld is, maar volgens ons niet begrepen wordt/kan worden, zeker niet door de toevallige passant.

Ik geef de volgende voorbeelden.

Op de E313 staat ter hoogte van Lummen voor de verkeerswisselaar komende van Hasselt de boodschap "Werken in Antwerpen". Waarom staat daar bijvoorbeeld niet de (m.i. duidelijkere) boodschap, vooral voor de toevallige gebruiker en zeker in het toeristisch seizoen: "Gent-Brugge via Brussel" ? Op zondag 22 augustus 2004 is er blijkbaar een file en verschijnt op de E313 de boodschap "File in Antwerpen Oost". Welke doorsnee bestuurder weet waar "Antwerpen Oost" ligt ? Wat is de waarde van deze boodschap ? Idem over het gebruik van P&R en het openbaar vervoer.

Niet alleen de boodschap op de dynamische tekstborden is onbegrijpelijk. Zo hebben de vaste borden ter hoogte van de autosnelweg Gent-Antwerpen ter hoogte van Kruibeke geen enkele betekenis.

Graag had ik het volgende van de ministers vernomen (de bevoegdheid terzake is mij niet volledig duidelijk).

1. Welke visie en strategie is er om te komen tot een juiste en heldere boodschap? En via welke documenten werd deze opgesteld?
2. Waarom beperkt men boodschappen tot slagzinnen die geen meerwaarde opleveren voor de gebruiker?
3. Wie is verantwoordelijk voor de inhoud van dergelijke boodschappen? Is dit een communicatiespecialist?
4. Welk onderzoek is er reeds gedaan op het vlak van effecten, begrijpbaarheid en leesbaarheid en doelmatigheid van deze boodschappen naar de gebruikers toe?
5. Hoeveel dynamische portieken of tekstborden zijn er reeds geplaatst en hoeveel zullen er nog geplaatst worden?

Wat is de investering tot op heden geweest en hoeveel zal er nog geïnvesteerd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 14) en Van Brempt (nr. 2).

Antwoord

Het past vooreerst op te merken dat dergelijke dynamische informatieborden deel uitmaken van het dynamisch verkeersbeheersysteem dat in Vlaanderen wordt uitgebouwd op het hoofdwegennet (samen met bijvoorbeeld de dynamische rijstrooksignalisatie, de filestaartwaarschuwingssystemen en de mobiele tekstkarren). Aldus past het gebruik ervan in het streven naar een verhoogde verkeersveiligheid (door het snel waarschuwen voor onverwachte situaties of files, teneinde de kans op ongevallen te verminderen) en een betere doorstroming en bereikbaarheid (door te waarschuwen voor incidentele congestie of het adviseren van alternatieve reismogelijkheden).

De dynamische informatieborden zijn opgebouwd uit telkens 1 pictogram en 3 tekstlijnen, die telkens maximaal 21 karakters kunnen bevatten en worden aangestuurd vanuit het Vlaams Verkeerscentrum.

1. De boodschappen worden opgebouwd volgens een vast stramien, namelijk

- lijn 1 : de aard van het incident en de plaats ervan;
- lijn 2: de gevolgen voor het verkeer;
- lijn 3: een advies (indien mogelijk en zinvol).

De plaatsaanduiding gebeurt in overeenstemming met de recentelijk uitgevoerde benaming van wisselaars en uitritten, die ook op het terrein is gematerialiseerd.

Voorbeeld: een dynamisch informatiebord op de E17 (rijrichting Antwerpen bij een ongeval op de Ring om Antwerpen) zou volgende boodschap kunnen tonen:

ongeval R001 / Borgerhout
file vanaf Kennedytunnel
Rotterdam via R002

Deze opbouw van de boodschappen is op Europese schaal afgesproken, met name op niveau van de West-Europese wegbeheerders.

De precieze teksten voor elke lijn worden gekozen uit een basisbibliotheek afhankelijk van de precieze inplantingsplaats van betrokken bord, de vastgestelde verstoring of hinder, de aard van de verstoring en de toegekende prioriteit. Het spreekt voor zich dat deze bibliotheek en de gevolgde besluitvorming voortdurend bijgeschaafd (kunnen) worden, en dat de operator eventueel de voorgestelde boodschap kan aanpassen.

2. De getoonde boodschappen dienen in principe zinvol en/of van belang te zijn voor ten minste een deel van het verkeer dat voorbijkomt op de plaats van opstelling van het dynamisch informatiebord.

Vermits het geen gepersonaliseerd kanaal betreft, kan niet uitgesloten worden dat de bood-

schappen niet steeds 100 % zinvol overkomen bij alle weggebruikers.

3. Aansturing van de dynamische- informatieborden alsook de keuze van de boodschappen vinden plaats vanuit het Vlaams Verkeerscentrum. Dit in tegenstelling tot sommige oudere installaties, bijvoorbeeld op de E40 Brussel-kust, waar men enkel voorgeprogrammeerde beelden of boodschappen kan aan- of uitzetten.

Er wordt gestreefd naar gelijkaardige boodschappen bij soortgelijke voorvallen, en wanneer reacties van de weggebruikers worden ontvangen, worden deze besproken met de interne communicatiedeskundigen.

4. Effecten en doelmatigheid

Tot zover is hiervoor geen (grootschalig) onderzoek doorgevoerd in Vlaanderen; wel is meegevoerd aan een onderzoek van de mate waarin grensoverschrijdend verkeersbeheer op de as Antwerpen-Rotterdam (o.m. door het gepast aansturen van de dynamische informatieborden op relevante keuzepunten) resultaten oplevert.

Hieruit kon worden afgeleid dat door adviseren van alternatieve reismogelijkheden met dynamische informatieborden over grotere afstanden, de incidentele congestie met ca. 3 % zou vermindere(n) (cijfers voor 2001, t.t.z. in de eerste maanden dat de dynamische informatieborden in Vlaanderen operationeel waren).

Ander onderzoek in Nederland zou suggereren dat een correct uitgevoerde combinatie van dynamische informatieborden, rijstrooksignalering en snelle verkeersinformatie tot 35 % van de incidentele congestie zou kunnen terugdringen, en daarboven een reductie van 25 % van de secundaire congestie (t.g.v. aanrijdingen in de filestaart) zou kunnen bewerkstelligen.

5. Er werden tot dusver 24 dynamische informatieborden (van de laatste generatie) geplaatst op de Ring om Antwerpen en de daarop toevoegende autosnelwegen, en daarnaast telkens vier borden t.h.v. het verkeersknooppunt Zwijnaarde (E40 x E19) en het verkeersknooppunt Lummen (E313 x E314).

Alle borden worden aangestuurd vanuit het Vlaams Verkeerscentrum, dat tevens de in de nabijheid opgestelde camera's bedient en instaat voor de inwinning en verwerking van bijkomende verkeersgegevens.

De totale investering m.b.t. deze dynamische informatieborden bedraagt tot dusver 6.500.000 euro.

Dit bedrag omvat NIET de kosten voor de bijhorende monitoring, de modules voor verwerking en visualisatie van de ingewonnen verkeersparameters (vereist voor de aansturing en opvolging) en de operationele werking van het Verkeerscentrum.

Het projectplan Vlaams verkeersbeheersysteem voorziet in een stapsgewijze verdere inplaatsstelling van o.m. dynamische informatieborden (regio Brussel, vrachtcorridors, ...) ten bedrage van ca. 8 miljoen euro.

Er werden tot dusver echter geen verdere investeringen m.b.t. de plaatsing van bijkomende dynamische informatieborden goedgekeurd.

Vraag nr. 15
van 10 september 2004
van de heer PAUL WILLE

Mestbeleid – Kunstmest vs. dierlijke

Stikstof uit dierlijke mest heeft blijkbaar een veel kleinere invloed op het nitraatgehalte van het grondwater dan stikstof uit kunstmest. Dit blijkt uit Nederlands onderzoek. Het gunstig gevolg dat ontstaat uit de vermindering van het gebruik van kunstmest is viermaal hoger dan het verminderen van eenzelfde hoeveelheid dierlijke mest.

1. Is ons mestbeleid (en dus mineralenbeleid) er, zoals in Nederland, op gericht de hoeveelheid dierlijke meststoffen terug te dringen, wat in praktijk aanleiding kan geven tot een hoger kunstmestgebruik, wat blijkbaar schadelijker is?
2. Indien dit het geval is, welke initiatieven neemt de minister dan om het kunstmestgebruik te ontmoedigen?

Antwoord

Hier wordt uitgegaan van een Nederlands onderzoek waaruit bepaalde conclusies worden getrokken. Om deze conclusies te kunnen kaderen en interpreteren, is het van belang om de studie grondig te bekijken. Vermoedelijk gaat het hier over een onderzoek, uitgevoerd door een samenwerkingsverband van een aantal instituten in het kader van de Evaluatie van de (Nederlandse) Meststoffenwet, onder leiding van het RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieubeheer).

Volgens mijn informatie zouden de conclusies waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger spreekt, de interpretatie uitdrukken van één onderzoeker, gepubliceerd in een Nederlands landbouwtijdschrift. Deze interpretatie zou niet gedeeld worden door het RIVM. Vermits onze wetenschappers nog geen inzage hebben van deze studie, lijkt het mij niet gepast hierover reeds conclusies te trekken.

Toch worden een aantal bedenkingen geformuleerd.

Het is een wetenschappelijke evidentie dat de in de bodem aanwezige minerale stikstof (afkomstig van kunstmest, van dierlijke mest en van andere meststoffen) die niet door de planten kan opgenomen worden, in meer of mindere mate uitspoelt naar het grond- en het oppervlaktewater.

Het gedrag van chemische mest en van dierlijke mest in de bodem is uiteraard niet hetzelfde. De nitraten uit kunstmest en uit dierlijke mest hebben dezelfde eigenschappen, doch ongeveer de helft van de in dierlijke mest aanwezige stikstof bevindt zich in organische toestand, zodat dit deel niet (onmiddellijk) kan uitspoelen. Het nadeel van de organische stikstoffractie in dierlijke mest is echter dat deze verder mineraliseert en de vrijgekomen nitraten daarna kunnen uitspoelen wanneer er geen opname meer is door een gewas. Een vergelijking tussen de invloed van stikstof uit dierlijke mest en stikstof uit kunstmest op het nitraatgehalte van het grondwater blijft totnogtoe veeleer een wetenschappelijk dan een beleidsmatig vraagstuk.

Bij mijn weten is het mestbeleid in Nederland er niet op gericht om het dierlijke mest te gaan vervangen door kunstmeststoffen. Het mestbeleid is

uiteindelijk gericht op de terugdringing van de nitraatvervuiling van het grond- en oppervlaktewater. Een duurzaam mestbeleid kan niet gereduceerd worden tot een keuze tussen het gebruik van dierlijke mest of kunstmest. In zoverre de vervuiling veroorzaakt wordt door gebruik van te veel mest, weze het chemisch of dierlijk, moet dit gebruik teruggedrongen worden.

In de context van nitraatuitspoeling is het oordeelkundig aanwenden van meststoffen, van een der welke aard, van het allergrootste belang. Daarmee wordt bedoeld een bemesting die afgestemd is op de behoeften van de gewassen. Het (langdurig) overdreven gebruik van meststoffen dat niet afgestemd is op de behoeften van de gewassen en op de bodemgesteldheid leidt tot onder meer stikstofverliezen. Dit onevenwicht kan resulteren in een sterke toename van het nitraatgehalte in grond- en oppervlaktewater. Het onevenwicht kan te maken hebben met het onoordeelkundig toedienen van dierlijke, organische of chemische meststoffen. De praktijk leert ons dat chemische meststoffen (kunstmeststoffen) meestal oordeelkundig worden toegepast. Ze betekenen immers meerkosten voor de gebruiker. Ze worden in veel gevallen ook gebruikt als "fine tuning" (gefractioneerde bemesting) bovenop een basisbemesting van dierlijke of organische meststoffen. De chemische meststoffen worden ook steeds aangewend op het moment dat de gewassen deze meststoffen optimaal kunnen benutten.

Bij het gebruik van dierlijke meststoffen wordt in de praktijk eveneens zoveel mogelijk gepoogd om deze meststoffen oordeelkundig aan te wenden. Dit wil zeggen op het moment dat de gewassen de bemesting nodig hebben. Toch is dit niet steeds mogelijk. Heel wat dierlijke mest wordt gespreid na een teelt (bijvoorbeeld na wintergranen). Een zekere hoeveelheid wordt ook in het vroege voorjaar gespreid zonder dat er meteen een gewas wordt geteeld. Dit gebeurt soms omdat op die momenten dierlijke mest verwijderd moet worden uit overvolle mestkelders en opslagplaatsen, of omdat men vroeg wil ploegen voor een goede zaaibedvoorbereiding. Deze werkwijze geeft gemakkelijker aanleiding tot stikstofverliezen naar het grond- en oppervlaktewater. Daarenboven is de werkingcoëfficiënt van dierlijke mest (wegens de aanwezigheid van organische stikstof) heel wat lager dan deze van chemische meststoffen. Hierdoor vergroot de kans op verliezen naar het mi-

lieu, op een later tijdstip, bij het gebruik van dierlijke meststoffen t.o.v. chemische meststoffen. Het gebruik van dierlijke meststoffen kost ook minder voor de gebruiker dan het gebruik van chemische meststoffen, zodat dierlijke mest gemakkelijker aanleiding kan geven tot overbemesting. De praktijk leert ons dat de gebruiker van de dierlijke mest gemakkelijk en meestal zonder kosten voorraad wordt zodat hij vragende partij is om chemische meststoffen geheel of gedeeltelijk te vervangen door dierlijke mest.

Het mestbeleid is er ook op gericht om het gebruik van chemische meststoffen terug te dringen. Uit bronnen bij de Mestbank en volgens gegevens van de administratie van het beleidsdomein Landbouw blijkt trouwens dat het gebruik van chemische meststoffen jaar na jaar daalt. Tevens is er in een milieuheffing voorzien op het gebruik van chemische meststoffen en niet op het gebruik van dierlijke meststoffen (er is wel in een heffing voorzien op de productie van dierlijke mest). Bovendien zijn er in de wetgeving (meststoffendecreet) maximale bemestingsnormen per ha per jaar ingeschreven voor zowel het gebruik van totale stikstof als voor het gebruik van chemische meststoffen. Bijvoorbeeld voor maïs in algemeen gebied is de maximale bemestingsnorm voor stikstof (N) uit chemische meststoffen 150 kg N/ha/jaar, wat in normale omstandigheden ontoereikend is om te kunnen voorzien in de behoefte van de maïs. Een bijkomende basisbemesting met dierlijke mest of andere organische meststoffen blijft dus steeds noodzakelijk.

Een goed bemestingsmanagement op perceelsniveau is belangrijker dan de keuze tussen dierlijke, organische of chemische meststoffen, of een combinatie hiervan. Ter stimulering van de oordeelkundige bemesting werden door de Vlaamse overheid naar de gebruikers toe, drie boeken uitgegeven betreffende de Code van goede landbouwpraktijken, deel nutriënten. Hierin wordt uitgebreid ingegaan op de oordeelkundige bemesting met de verschillende mesttypes.

Tot slot wil ik erop wijzen dat ik het door mijn voorgangers gevoerde beleid inzake optimale aanwending van dierlijke mest wil voortzetten. Binnen de wettelijke en milieukundige randvoorwaarden waarnaar ik hierboven verwezen heb, is er niets op tegen dat het dierlijke mest optimaal zou gebruikt worden in de bemesting.

Een hoge acceptatiegraad van dierlijke mest is wenselijk. Verder onderzoek en ontwikkeling van nieuwe toepassingstechnieken (bijvoorbeeld sleepslangentechniek om dierlijke mest te gebruiken in groeiend graan) kunnen het optimaal gebruik van dierlijke mest nog verbeteren, zodat er minder behoefte zal zijn aan kunstmeststoffen.

Vraag nr. 16
van 10 september 2004
van de heer STEFAAN SINTOBIN

LPG-stations in woonwijken – Veiligheid

In Nederland is er sinds kort een grondige sanering opgestart van de benzinestations, meer bepaald in de woonwijken.

Om de veiligheid in deze woonwijken te verhogen, bestaat er in sommige stations blijkbaar geen mogelijkheid meer om LPG te tanken. De uitbaters van de stations ontvangen voor dit gemis aan inkomsten een schadevergoeding van de Nederlandse staat.

Eén maand na de ramp in Gellingen kunnen er zeker ook in Vlaanderen niet genoeg veiligheidsmaatregelen genomen worden om nieuwe drama's te voorkomen. Preventieve maatregelen kunnen nooit een volledige garantie bieden, maar verminderen toch de risico's op rampen.

Daarom kreeg ik van de minister graag antwoord op volgende vragen.

1. Is de minister op de hoogte van het Nederlandse project en zal hij eventueel contact opnemen met zijn Nederlandse collega ?
2. Zijn, met het oog op de veiligheid in sommige woonwijken, gelijkaardige maatregelen ook niet noodzakelijk in Vlaanderen ?
3. Gaat de minister ervan uit dat dan inderdaad ook het voorziene inkomensverlies moet worden vergoed ?

Antwoord

1. Het is inderdaad bekend dat in Nederland het besluit van 11 maart 1988 houdende regels

voor LPG-tankstations (Besluit LPG-tankstations Hinderwet) van toepassing is, waarin de regels voor bestaande en nieuwe LPG-stations zijn vastgelegd.

In het Nederlandse Nationaal Milieubeleidsplan 4 van 2000 gaat de aandacht verder naar de vervoersstromen van meer bepaald chloor, ammoniak en LPG. Onder de titel "Versterken beleid inrichtingen en transport" staat: "Rond LPG-tankstations kan een veiliger transportsituatie ontstaan door de stations uitsluitend te situeren langs autosnelwegen".

Er zouden in Nederland 500 à 600 stations zijn die niet voldoen aan de uitgangspunten van voormeld Nederlands Nationaal Milieubeleidsplan 4 en die in aanmerking zouden komen voor bedrijfsbeëindiging. De intrekking van de vergunning gaat er gepaard met het betalen van een schadevergoeding.

2. Ook in Vlaanderen wordt al sedert enkele jaren een zeer bijzondere aandacht aan de veiligheidsproblematiek van LPG-verdeelinstallaties besteed. Subafdeling 5.16.4.4 van titel II van het Vlarem bevat weliswaar sectorale milieuvoorwaarden voor LPG-verdeelinstallaties, doch de daarin opgelegde veiligheidsafstanden betreffen enkel brand- en ontploffingspreventiemaatregelen en geen veiligheidsrisicoafstanden. In 2002 werden, op aansturen van de bevoegde afdeling Milieuvergunningen, in opdracht van de betrokken bedrijfsfederatie Febupro, door een erkend VR-deskundige twee veiligheidsrisicostudies uitgevoerd voor standaard-LPG-verdeelinstallaties met ondergrondse respectievelijk bovengrondse LPG-opslag. Deze veiligheidsrisicostudies resulteerden in minimale veiligheidsrisicoafstanden die dienden te worden gerespecteerd om de veiligheidsrisico's tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Door de bevoegde afdeling Milieuvergunningen werd mede op basis van de resultaten van voormelde studies een ontwerpbesluit tot wijziging van hoofdstuk 5.16 van titel II van het Vlarem met betrekking tot LPG-verdeelinstallaties opgesteld. Dit ontwerpbesluit werd begin januari 2003 aan de toenmalige minister toegezonden. Dit ontwerpbesluit is vooralsnog niet in de Vlarem-regeling omgezet. Gelet op het feit dat het hier evenwel gaat om een actualise-

ring van de kennis van de desbetreffende veiligheidsrisico's, heeft de afdeling Milieuvergunningen deze ontwerp teksten met onmiddellijke ingang en nu nog gehanteerd bij de beoordeling en advisering van desbetreffende milieuvergunningsaanvragen.

Voor de LPG-bevoorradingsstations voor motorvoertuigen die niet beantwoorden aan de omschrijving van de standaardtankstations van de studie en het ontwerpbesluit, wordt door de afdeling Milieuvergunningen in het algemeen een veiligheidsstudie gevraagd, om over de aanvraag te kunnen oordelen. Dit steunend op de bepalingen van artikel 5, § 2, 11° van titel I van het Vlarem, volgens dewelke in de vergunningsaanvraag duidelijk moet worden omschreven in welke maatregelen in het licht van de omgevings situatie door de aanvrager is voorzien om de risico's inzake externe veiligheid tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Conform de Vlarem-indelingsrubriek 16.4, 1° is een LPG-verdeelinstallatie overigens steeds ingedeeld in de eerste klasse. De bestendige deputaties van de provincieraden doen derhalve uitspraak in eerste aanleg, en in beroep mijn ambt. Ook de bevoegde provinciale diensten zijn destijds door de afdeling Milieuvergunningen in kennis gesteld van deze strengere veiligheidsbenadering.

De bestaande vergunde tankstations, waarvan de toelaatbaarheid afhankelijk van de omgevings situatie bij het afleveren van de vroegere vergunning uiteraard ook al is geëvalueerd geweest, worden in de regel slechts herbeoordeeld bij aanvragen voor het hernieuwen van de vergunning of het veranderen van de vergunde LPG-verdeelinstallatie.

3. Voor het systematisch definitief buiten gebruik stellen van bestaande LPG-verdeelinstallaties die niet aan de nieuwe strengere veiligheidsrisicoafstanden voldoen, geldt in Vlaanderen een andere benadering dan de in Nederland gehanteerde stopzettingsvergoeding. Met name worden de milieuvergunningen in Vlaanderen slechts verleend voor een welbepaalde termijn die maximaal 20 jaar kan bedragen.

De buitendienststelling van bedoelde LPG-verdeelinstallaties kan in Vlaanderen derhalve via

het instrument milieuvergunning worden bereikt.

Vraag nr. 17
van 10 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Nieuwe bossen – Stand van zaken – Planning

Volgens de verklaringen van de minister in "De Tijd" van zaterdag 28 augustus 2004 werden er vorige legislatuur te veel bossen en gronden voor aanplanting van nieuwe bossen aangekocht.

De minister stelt terecht dat volgens hem de bossen evengoed in privé-handen kunnen worden beheerd.

1. Kan de minister een overzicht geven van de aankopen in 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 en 2004 en dit zowel voor bossen als voor gronden voor aanplanting van nieuwe bossen, en zowel voor Vlaanderen als per provincie (in cijfers en in procenten) ?

Over welke oppervlaktes (ha) ging het telkens en wat was de kostprijs ?

2. Welke zijn de criteria om bijkomend bos en gronden voor aanplanting van nieuwe bossen te verwerven ?

Welke plannen heeft de minister op dit vlak voor deze legislatuur ? Aan hoeveel ha denkt hij ? Wat is hiervan de geraamde kostprijs ?

3. Met welke groepen zal de minister voorafgaandelijk overleg organiseren, dus voor hij bossen of gronden voor aanplanting van nieuwe bossen aankoopt ?
4. Welke stimuli geeft de minister aan privé-eigenaars van bossen om deze eventueel open te stellen ?

Antwoord

Vraag nr. 1

Voor de gevraagde cijfergegevens verwijs ik naar de **bijlagen**, afzonderlijk per relevante afdeling.

De afdeling Bos en Groen is de belangrijkste afdeling met de grootste hoeveelheid aangekochte bosgebieden en te bebossen percelen. Het is ook de enige afdeling die deze gedetailleerde uitsplitsing maakt (kan maken) tussen bosgebieden en te bebossen percelen, zowel in hectare als in geld. De gegevens zijn beschikbaar per provincie en voor Vlaanderen als geheel.

Voor de interpretatie van de gemiddelde grondprijs van de afdeling Bos en Groen moet rekening gehouden worden met een toename van het areaal gronden voor bosaanleg ten aanzien van bestaand bos en met de selectie van locaties aan de rand van stedelijke agglomeraties via studies en afbakeningsprocessen.

De tweede belangrijkste afdeling inzake aankoop van bossen is de afdeling Land (samen met de VLM). Hier is echter, rekening houdende met de beperkte tijdslimiet, geen opsplitsing mogelijk naar bos of nog te bebossen percelen. Wel zijn er cijfers beschikbaar per provincie en voor Vlaanderen als geheel. (*VLM: Vlaamse Landmaatschappij – red.*)

Ook voor de afdeling Land en VLM dienen bij het gebruiken van de data de volgende opmerkingen in het achterhoofd te worden gehouden.

1. De gebruikte gegevens zijn berekend op basis van de kadastrale aard, volgens de kadastrale legger. Deze kadastrale legger komt niet steeds overeen met de werkelijke situatie op het terrein.
2. Vele percelen bos zijn aangekocht samen met andere percelen (bv. akker of weiland) in één dossier voor één globale prijs. De bovenstaande budgetten zijn herberekend louter op basis van oppervlakte (dus: prijs bos = totale prijs dossier/totale oppervlakte * oppervlakte bos). Deze berekeningswijze geeft geen exacte waardebepaling weer.
3. Een gedeelte van het bos aangekocht door de VLM met eigen middelen – natuur (nl. 2ha 32a 70ca in 2001) werd samen met een gebouw aangekocht. Herrekening met bovenstaande formule in dit geval zou een absurd hoge prijs aan de percelen bos toekennen. Daarom werd enkel de oppervlakte in beschouwing genomen en werd de betaalde som niet opgenomen in het totaal.

4. Wegens de overgang naar een nieuw informatiesysteem bij de VLM zijn er vertragingen opgelopen met ingave van dossiergegevens. Deze zijn echter beperkt en verwaarloosbaar op het totaal. Binnen de gegeven termijn voor antwoord was het niet mogelijk om ook deze gegevens te verrekenen.
5. Gronden aangekocht via het recht van voorkoop – natuur (bv. in natuurinrichtingsprojecten), waarvoor de VLM de administratie voert, zijn niet in deze lijst opgenomen aangezien zij eigendom zijn van het Vlaams Gewest.
6. Voor het natuurdomein "de Merode" is tot op heden niet bekend welk gedeelte van het domein effectief bos is. Hiervoor zal een bosinventaris opgemaakt worden zodat de exacte, werkelijke oppervlakte bekend zal zijn in de loop van 2005.

Ten slotte vervult ook de afdeling Natuur nog een kleine rol in de aankoop van bossen door het Vlaams Gewest.

De aankoop van bossen door de afdeling Natuur gebeurt vooral binnen de perimeters (of visiegebieden) van de Vlaamse natuurreservaten. Het percentage bosgebied in de aankoopcijfers varieert van het bosarme westen van Vlaanderen naar het bosrijke oosten. In West-Vlaanderen is het aandeel van bossen in de totale aangekochte oppervlakte vrijwel nihil, in Vlaams-Brabant en Limburg is dit ca. 20%. Exacte cijfergegevens ontbreken echter. De schatting van de cijfers in de bijlagen zijn gebaseerd op deze twee percentages.

Bij de interpretatie van deze gegevens dient men bovendien rekening te houden met het feit dat hier ook de aankoop van gebouwen (bijna geen aankopen hiervan in voorgaande legislatuur) en de pacht- of huurvergoedingen in de cijfers zijn begrepen. De kostprijs per hectare is aan jaarlijkse schommelingen onderhevig. Zo is de hoge kostprijs/ha voor 2002 te wijten aan de aankoop van het natuurgebied "De Zwinbosjes" in Knokke. De prijzen voor duingebieden liggen om de bekende redenen hoger voor duingebied dan natuurgebied in de rest van Vlaanderen.

Vraag nr. 2

De aankopen van de afdeling Bos en Groen – van bossen en eventueel van gronden voor bosontwikkeling – gebeuren enerzijds vanuit het bosbeleid en anderzijds als een voortvloeisel van het natuurbeleid.

- Het bosbeleid wordt aangestuurd door de visie van multifunctioneel beheer en gebruik van bossen die in het Bosdecreet van 1990 vervat zit. Het aankoopbeleid geldt voor mij als een mogelijk instrument om voldoende, kwalitatief hoogstaande, toegankelijke bosdomeinen aan te bieden aan het publiek ten behoeve van zachte recreatievormen zoals wandelen, fietsen, paardrijden en dergelijke meer. Ik zie dit instrument van aankopen dan ook als complementair met andere instrumenten die bedoeld zijn om boseigenaars (openbare en private bossen) te stimuleren een bosbeheer te voeren waarbij via openstelling, duurzame bosexploitatie, natuurontwikkeling, enz., de positieve externaliteiten aangemoedigd worden.
- De grondaankopen ten behoeve van het natuurbeleid beogen in de eerste plaats het vrijwaren en ontwikkelen van bijzondere natuurwaarden op Vlaams niveau. Andere functies zoals o.m. recreatie moeten in deze domeinen opgevat worden als nevenfuncties en vanuit die optiek ook actief ontwikkeld. Uiteraard kunnen ook bossen vanuit deze benadering door de afdeling Natuur of door natuurverenigingen aangekocht worden, of maken bossen onderdeel uit van gemengde natuurdomeinen.

Als gevolg van een regeringsbeslissing van 7 december 2001 gelden op dit moment volgende criteria bij de beoordeling van zich aandienende aankoopdossiers van bossen.

Stads- en regionale bosprojecten:

1. localisatiestudie inclusief participatorisch proces;
2. stedelijk gebied voor stadsbossen;

3. uitbreiding in overeenstemming met (ontwerp) gewenste bosstructuur voor regionale bossen.

Bestaande bossen

4. uitbreiding van of enclaves in bestaande domeinen ter realisatie van grotere functionele beheersentiteiten; dit kunnen ook gemengde entiteiten zijn met andere openbare beseigenaars, waarvan de afdeling Bos en Groen het technisch beheer voert;
5. uitbreiding netwerk van bosreservaten (actie Milieubeleidsplan);
6. voor nieuwe afgezonderde entiteiten moet het aanbod voldoen aan een zeker minimumniveau voor een functionele beheersentiteit (afhankelijk van de bosindex in de regio enkele tientallen ha) en zorgen voor een versterking van de bosstructuur;
7. de verwerving van bestaande bossen die niet aansluiten bij de bestaande domein- of openbare bossen krijgt een lage prioriteit;
8. vraag en aanbod van openbaar en dus toegankelijk bos: bv. speelbos.

Te bebossen gronden

9. aansluitend bij bestaande beheersentiteiten of aaneensluiten van bestaande versnipperde boscomplexen;
10. binnen zoekgebied: projectgewijs;
11. opportuniteit: groter aangesloten blok dat reeds voldoet aan minimumniveau voor functionele beheersentiteit en zorgt voor een versterking van de bosstructuur;
12. aandacht voor bescherming natuurwaarden buiten de bossfeer. Geen gronden worden bebost die reeds een actuele natuurwaarde hebben (habitats bijlage Habitatrictlijn, aanwezigheid beschermde en/of bedreigde soorten, ...);

Infrastructuren

13. indien functioneel (opslagruimte voor materiaal, woning boswachter, ...);

14. voor boswachterwoningen op basis van personeelsbezetting;

15. aankoop en afbraak indien structureel onderdeel van omliggende terreinen, maar niet inpasbaar in doelstellingen na verwerving; in een aantal gevallen is de verwerving van infrastructuur ook een dwingende voorwaarde van de verkoper om de totaliteit (gronden + infrastructuur) te verkopen.

Verder hanteert de afdeling Natuur ook criteria bij de verwerving van natuurgebieden, maar deze zijn niet specifiek voor bossen.

Wat de verdere plannen betreft, verwijs ik in de eerste plaats naar de verschillende elementen in het regeerakkoord: we zullen o.m. 10.000 ha extra bos realiseren, zoals voorzien in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen; we zorgen voor de aanleg van meer stadsbossen en speelbossen, met eerbiediging van de ruimteboekhouding; we brengen een constructieve dialoog tot stand tussen alle actoren betreffende de toegankelijkheid en de recreatiemogelijkheden; met het oog op de realisatie van dit alles optimaliseren we de instrumentenmix op basis van een objectieve evaluatie; in afwachting daarvan hanteren we voor de aankopen in agrarische en landschappelijk waardevolle agrarische gebieden dezelfde criteria als deze voor de erkenningen van natuurreservaten.

Het is duidelijk: het uitgangspunt is een maatschappelijke behoefte aan voldoende en kwalitatief toegankelijk bos, en de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen staat centraal. Ik meen dat het binnen de bossector in de brede zin van het woord is, dat de meest effectieve en efficiënte actoren en instrumenten moeten gevonden worden om de doelstelling te realiseren. Volgende kwestie is deze van de instrumentenmix: in welke mate zullen aankopen hier een prioritaire rol in vervullen? Wat dit aangaat, wil ik de signalen die ik ontving vanuit private hoek ernstig nemen, met name dat er grote bereidheid bestaat om mee te werken aan het realiseren van maatschappelijke doelstellingen van bossen zolang men als volwaardige terreinbeheerder wordt beschouwd. Deze gedachtegang strookt ook met een belangrijk accent in het regeerakkoord, met name het "meedoen" van de betrokkenen.

Het resultaat dat we nastreven, is dan ook meer complementariteit. Ik wil bereiken dat er mogelijk

andere of meer diepgaande synergieën tot stand komen tussen overheid en privé, dan nu het geval is. Mijn administratie beschikt over bijzondere competenties inzake technisch beheer, optimalisatie van bosfuncties, participatie van doelgroepen, enz., die onder meer van pas komen bij de inrichting en het beheer van intensief "gebruikte" terreinen, zoals o.m. stadsbossen. Op andere plaatsen kunnen bosgebieden van private eigenaars – al dan niet bijgestaan door een bosgroep – evenzeer een meer maatschappelijk gerichte functie, zoals o.m. zachte recreatie, invullen. Hierbij moet ook worden benadrukt dat het op duurzame wijze voortbrengen van een belangrijke grondstof als hout, eveneens een belangrijke maatschappelijke betekenis heeft. Private eigenaars kunnen desgewenst de economische functie van hun boseigendom meer benadrukken bij het beheer.

Omdat ik, in uitvoering van het regeerakkoord, deze accentverschuiving nog moet bewerkstelligen, en er voor deelaspecten ook een "objectieve evaluatie" dient te gebeuren, kan ik op dit ogenblik nog geen uitspraken doen over de impact hiervan op de concrete verwervingsdoelstellingen of op de budgetten die ingezet zullen worden voor verwerving.

Vraag nr. 3

Ik wil benadrukken dat ik een zo breed mogelijk draagvlak nastreef bij het behalen van de voormelde doelstellingen, zowel op bestuurlijk vlak als op maatschappelijk vlak.

Op projectniveau is er steeds overleg nodig met de lokale overheden. In de praktijk betekent dit dat zij ofwel betrokken worden bij de processen in uitvoering van het ruimtelijk beleid, zoals de afbakeningsprocessen, ofwel deel uitmaken van de stuurgroep van lokale voorbereidende studies. In vele gevallen dragen de lokale overheden zelfs vrijwillig financieel bij voor de uitvoering van deze studies. Zij worden ook betrokken bij de effectieve realisatie van de projecten en geïnformeerd over de uitvoering ervan.

Ik wil ook aanstippen dat niet alleen lokale overheden, maar ook vele andere instanties en actoren worden betrokken in het overleg op projectniveau. Deze begeleidende structuren kennen geen vaste samenstelling. De samenstelling ontstaat met name uit het lokaal overleg en zij bestaat

meestal uit politieke en/of ambtelijke vertegenwoordigers van de lokale besturen, vertegenwoordigers van de diverse betrokken Vlaamse administraties (Landbouw, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Natuur, VLM, IN, IBW, enz.) en belangengroepen (natuur, landbouw, enz.) (*IN: Instituut voor Natuurbehoud; IBW: Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer – red.*).

Op het niveau van individuele aankopen moet rekening gehouden worden met het feit dat de meeste potentiële verkopers, zowel eigenaars als gebruikers, discretie over de onderhandelingen verwachten. Ik wens de lokale besturen echter mee te betrekken. Het is immers belangrijk dat de aankopen kunnen steunen op een maatschappelijk draagvlak.

Vraag nr. 4

Op dit moment zet de afdeling Bos en Groen diverse middelen in om privé-eigenaars te stimuleren bossen open te stellen: financiële stimuli, begeleiding, educatie, globale verzekering, wettelijke bepalingen, ...

Subsidies

Per meter opengestelde weg kan aan de privé-eigenaar een bedrag van € 2 toegekend worden, met een maximum van € 50 per ha per jaar. In een bos kan ook een speelzone afgebakend worden. Hiervoor kan een subsidie van € 100 per ha per jaar verkregen worden.

Verzekering

De Vlaamse overheid sloot via de afdeling Bos en Groen een verzekering af die de burgerlijke aansprakelijkheid van alle eigenaars en beheerders van bossen, gelegen in het Vlaamse gewest, dekt, ongeacht of dat een privé- of openbare eigenaar is.

Bosgroepen

Het Vlaams Gewest stimuleert de oprichting van bosgroepen. Een bosgroep is een vrijwillig samenwerkingsverband tussen verschillende boseigenaars. De bosgroep kan optreden als organisator van gezamenlijke beheerswerken, houtverkoop, gezamenlijk beheersplan, ... Ook kan de eigenaar er terecht voor allerlei bosbouwkundige informa-

tie, in de vorm van individueel advies, cursussen en excursies. De bosgroep is ook een geschikte plaats voor overleg tussen de boseigenaars, natuurverenigingen en bosgebruikers. Afspraken rond recreatie en ecologische aspecten van het bos kunnen bijvoorbeeld hier gemaakt worden.

Criteria Duurzaam Bosbeheer (BVR 27 juni 2003)

Het beheer van privé-bossen gelegen in het VEN (*Vlaams Ecologisch Netwerk – red.*) moet voldoen aan de Criteria Duurzaam Bosbeheer. Buiten het VEN kan de privé-eigenaar op vrijwillige basis opteren voor deze criteria. Eén van de stimulanzen hierbij is de vrijstelling van successierechten voor de gronden die overeenkomstig deze criteria beheerd worden. Eén van deze criteria is dat de bosbeheerder bij het beheer en gebruik van zijn bosbezit rekening dient te houden met de sociale en culturele belangen van zowel de bevolking als de omgeving. Hierbij komt de mogelijke openstelling van het bos ter sprake.

Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal (EBG)

Behoudens de bosgroepen staat onder meer het EBG in voor de educatie van boseigenaars. Ook hierbij kunnen gepaste stimulansen gegeven worden.

Tot slot wil ik aanstippen dat er ook vanuit de afdeling Natuur subsidies verstrekt worden aan de terreinbeherende verenigingen van erkende natuurreservaten bij het openstellen van het reservaat voor het publiek. De terreinbeherende verenigingen zijn in dat verband verplicht om voor elk reservaat waarvoor de erkenning wordt voorgesteld, een visie over openstelling en toegankelijkheid aan het beheersplan toe te voegen.

Effectieve aankopen per provincie – 1999-2004 – afdeling Bos en Groen

1. Aankopen 1999

provincie	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
Antwerpen	44,3900	8,75%	361,9482	71,31%	0,0000	406,3382	80,06%	5.050.923,45 EUR	1,24 EUR
West-Vlaanderen	0,6818	0,13%	0,0000	0,00%	0,0000	0,6818	0,13%	6.760,55 EUR	0,99 EUR
Oost-Vlaanderen	1,2372	0,24%	3,6825	0,73%	2,5830	7,5027	1,48%	100.272,93 EUR	1,34 EUR
Vlaams-Brabant	0,0000	0,00%	19,6971	3,88%	0,0000	19,6971	3,88%	312.345,84 EUR	1,59 EUR
Limburg	5,2100	1,03%	64,9960	12,81%	3,1400	73,3460	14,45%	725.923,29 EUR	0,99 EUR
totaal Vlaanderen	51,5190	10,15%	450,3238	88,72%	5,7230	507,5658	100,00%	6.196.226,06 EUR	1,22 EUR

2. Aankopen 2000

provincie	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
Antwerpen	56,6689	11,05%	335,0023	65,30%	0,0000	391,6712	76,35%	6.361.815,47 EUR	1,62 EUR
West-Vlaanderen	4,9976	0,97%	42,3523	8,26%	0,0000	47,3499	9,23%	729.211,05 EUR	1,54 EUR
Oost-Vlaanderen	0,8417	0,16%	0,0000	0,00%	0,0000	0,8417	0,16%	14.873,61 EUR	1,77 EUR
Vlaams-Brabant	0,0000	0,00%	17,4431	3,40%	0,0000	17,4431	3,40%	267.353,17 EUR	1,53 EUR
Limburg	15,0105	2,93%	40,7090	7,94%	0,0000	55,7195	10,86%	646.261,77 EUR	1,16 EUR
totalen	77,5187	15,11%	435,5067	84,89%	0,0000	513,0254	100,00%	8.019.515,07 EUR	1,56 EUR

3. Aankopen 2001

provincie	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
Antwerpen	3,4640	0,49%	188,2537	26,41%	0,0000	191,7177	26,90%	2.859.179,13 EUR	1,49 EUR
West-Vlaanderen	188,2275	26,41%	67,4686	9,47%	0,0000	255,7461	35,88%	4.197.395,06 EUR	1,64 EUR
Oost-Vlaanderen	17,1960	2,41%	86,6738	12,16%	0,0000	103,8698	14,57%	1.261.448,84 EUR	1,21 EUR
Vlaams-Brabant	10,9313	1,53%	29,0209	4,07%	0,0000	39,9522	5,61%	1.187.651,68 EUR	2,97 EUR
Limburg	58,7448	8,24%	62,7267	8,80%	0,0000	121,4715	17,04%	1.528.501,26 EUR	1,26 EUR
totalen	278,5636	39,08%	434,1437	60,91%	0,0000	712,7573	100,00%	11.034.175,97 EUR	1,55 EUR

4. Aankopen 2002

provincie	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
Antwerpen	24,3113	2,88%	29,1390	3,45%	0,0000	53,4503	6,32%	911.383,62 EUR	1,71 EUR
West-Vlaanderen	104,5885	12,37%	46,3952	5,49%	0,3990	151,3827	17,91%	3.294.343,59 EUR	2,18 EUR
Oost-Vlaanderen	32,9560	3,90%	20,6189	2,44%	0,0139	53,5888	6,34%	914.736,74 EUR	1,71 EUR
Vlaams-Brabant	15,2074	1,80%	37,2441	4,41%	1,3210	53,6595	6,35%	801.588,13 EUR	1,49 EUR
Limburg	91,3993	10,81%	441,8259	52,26%	0,0807	533,3059	63,08%	8.712.744,64 EUR	1,63 EUR
totalen	268,4625	31,76%	575,2231	68,04%	1,8146	845,3872	100,00%	14.634.796,72 EUR	1,73 EUR

5. Aankopen 2003

provincie	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
Antwerpen	18,7335	2,65%	174,3276	24,66%	7,1737	200,2348	28,33%	3.457.397,79 EUR	1,73 EUR
West-Vlaanderen	49,1139	6,95%	15,9346	2,25%	0,0027	65,0512	9,20%	1.399.096,47 EUR	2,15 EUR
Oost-Vlaanderen	93,9807	13,30%	100,1972	14,18%	0,0169	194,1948	27,47%	3.614.110,98 EUR	1,86 EUR
Vlaams-Brabant	88,0667	12,46%	23,6010	3,34%	0,0000	111,6677	15,80%	2.482.451,28 EUR	2,22 EUR
Limburg	56,8215	8,04%	78,7182	11,14%	0,1250	135,6647	19,19%	1.897.254,32 EUR	1,40 EUR
totalen	306,7163	43,39%	392,7786	55,57%	7,3183	706,8132	100,00%	12.850.310,84 EUR	1,82 EUR

6. Aankopen 2004 (akten ontvangen voor 15/9/04)

provincie	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
Antwerpen	28,4415	12,30%	55,4101	23,96%	0,0000	83,8516	36,25%	1.401.106,00 EUR	1,67 EUR
West-Vlaanderen	22,0653	9,54%	1,6971	0,73%	1,6385	25,4009	10,98%	934.284,21 EUR	3,68 EUR
Oost-Vlaanderen	13,2740	5,74%	6,4421	2,79%	0,9296	20,6457	8,93%	388.855,00 EUR	1,88 EUR
Vlaams-Brabant	33,4519	14,46%	0,2625	0,11%	0,0000	33,7144	14,58%	572.910,00 EUR	1,70 EUR
Limburg	21,1054	9,12%	46,5749	20,14%	0,0000	67,6803	29,26%	947.193,53 EUR	1,40 EUR
totalen	118,3381	51,16%	110,3867	47,73%	2,5681	231,2929	100,00%	4.244.348,74 EUR	1,84 EUR

jaar	grond (ha)	grond (% tov totaal)	bos (ha)	bos (% tov totaal)	andere	totaal (ha)	totaal (%)	bedrag	gem. kostprijs/m ²
1999	51,5190	1,46%	450,3238	12,80%	5,7230	507,5658	14,43%	6.196.226,06 EUR	1,22 EUR
2000	77,5187	2,20%	435,5067	12,38%	0,0000	513,0254	14,59%	8.019.515,07 EUR	1,56 EUR
2001	278,5636	7,92%	434,1437	12,34%	0,0000	712,7573	20,27%	11.034.175,97 EUR	1,55 EUR
2002	268,4625	7,63%	575,2231	16,36%	1,8146	845,3872	24,04%	14.634.796,72 EUR	1,73 EUR
2003	306,7163	8,72%	392,7786	11,17%	7,3183	706,8132	20,10%	12.850.310,84 EUR	1,82 EUR
2004 (deel)	118,3381	3,36%	110,3867	3,14%	2,5681	231,2929	6,58%	4.244.348,74 EUR	1,84 EUR
totalen	1101,1182	31,31%	2398,3626	68,20%	17,4240	3516,8418	100,00%	50.783.147,34 EUR	1,44 EUR

Effectieve aankopen per provincie – 1999-2004 – afdeling Natuur

Tabel 1: Jaarlijkse aangekochte oppervlakte bosgebied (in ha)

	1999	2000	2001	2002	2003
West-Vlaanderen	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Oost-Vlaanderen	-	-	-	-	-
Limburg	84,04	176,63	26,02	20,88	21,40
Antwerpen	-	-	-	-	-
Vlaams-Brabant	14,66	36,63	22,09	40,93	43,48
totaal	98,69	213,26	48,11	61,81	64,88

Noot: het betreft hier schattingen. Voor Oost-Vlaanderen en Antwerpen kon er op deze korte termijn geen schatting gemaakt worden, daarom werden er voor deze provincies geen cijfers opgenomen.

Tabel 2: Betaalde prijs (in EUR) voor de in tabel 1 vermelde oppervlakte

	1999	2000	2001	2002	2003
West-Vlaanderen	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Oost-Vlaanderen	-	-	-	-	-
Limburg	94.399,79	302.169,26	223.462,48	395.516,40	244.476,75
Antwerpen	-	-	-	-	-
Vlaams-Brabant	143.456,97	489.174,08	269.306,92	486.374,98	755.827,88
totaal	237.856,77	791.343,34	492.769,41	881.891,38	1.000.304,63

Afdeling Land - Overzicht aankopen 1999-2000 voor Vlaanderen

Jaar : 1999

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	29ha 79a 35ca	384.057,78 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	29ha 79a 35ca	384.057,78 euro

Jaar: 2000

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 11a 43ca	1.115,52 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 11a 43ca	1.115,52 euro

Jaar: 2001

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	1 ha 69a 50ca + 2ha 32a 70ca	16.950 euro +niet relevant
Ruilverkaveling	2ha 81a 44ca	51.359,50 euro
Landinrichting	0ha 71a 40ca	7.064,97 euro
Totaal	7ha 55a 04ca	75.374,47 euro +niet relevant

Jaar : 2002

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	20ha 32a 37ca	356.055,30 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	20ha 32a 37ca	356.055,30 euro

Jaar:2003

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	9ha 55a 79ca	84.245,57 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	9ha 55a 79ca	84.245,57 euro

Jaar : 2004

Domein de Merode	970ha 79a 82ca	14.573.437,58 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	1ha 94a 05ca	24.418,64 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	972ha 73a 87ca	14.597.856,22 euro

Totaal

Domein de Merode	970ha 79a 82ca	14.573.437,58 euro
Eigen middelen - natuur	1ha 69a 50ca + 2ha 32a 70ca	16.950 euro +niet relevant
Ruilverkaveling	64ha 54a 43ca	914.614,56 euro
Landinrichting	71a 40ca	7.064,97 euro
Totaal	1040ha 07a 85ca	15.512.067,03 euro (onvolledig)

West-Vlaanderen
(*Nihil – red.*)

Oost-Vlaanderen

Jaar: 1999

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	1ha 41a 40ca	14.487,89 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	1ha 41a 40ca	14.487,89 euro

Jaar: 2000

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0a 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0a 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0a 0a 0ca	0 euro
Totaal	0a 0a 0ca	0 euro

Jaar: 2001

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 57a 37ca	32.226,16 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 57a 37ca	32.226,16 euro

Jaar: 2002

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	1ha 86a 47ca	18.455,77 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal		18.455,77 euro

Jaar: 2003

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	2ha 11a 34ca	27.608,00 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	2ha 11a 34ca	27.608,00 euro

Jaar : 2004

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 17a 00ca	2.918,64 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 17a 00ca	2.918,64 euro

Over de hele legislatuur:

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	6ha 13a 58ca	95.696,46 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	6ha 13a 58ca	95.696,46 euro

Antwerpen

Jaar: 1999

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	23ha 41a 75ca	306.77,61 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	23ha 41a 75ca	792.208,26 euro

Jaar: 2000

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 0a 0ca	0 euro

Jaar: 2001

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 36 a 33ca	5.678,96 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 36 a 33ca	8.672.40 euro

Jaar: 2002

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	18ha 17a 20ca	333.255,43 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	18ha 17a 20ca	926.295,74 euro

Jaar: 2003

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 0a 0ca	0 euro

Jaar: 2004

Domein de Merode	563ha 74a 17ca	8.462.782,97 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	1ha 77a 05ca	21.500 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	565ha 51a 50ca	8.484.282,97 euro

Over de hele legislatuur:

Domein de Merode	563ha 74a 17ca	8.462.782,97 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	43ha 72a 33ca	667.206 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	607ha 46a 50ca	9.129.988,97 euro

Vlaams-Brabant

Jaar:1999

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 0a 0ca	0 euro

Jaar: 2000

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 0a 0ca	0 euro

Jaar:2001

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	1ha 69a 50ca + 2ha 32a	16.950 euro +niet relevant
Ruilverkaveling	1ha 09a 06ca	14.113,38 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	5ha 11a 26ca	31.063,38 euro +niet relevant

Jaar : 2002

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 0a 0ca	0 euro

Jaar : 2003

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 0a 0ca	0 euro

Jaar : 2004

Domein de Merode	191ha 03a 14ca	2.867.726,97 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	191ha 03a 14ca	2.867.726,97 euro

Over de hele legislatuur:

Domein de Merode	191ha 03a 14ca	2.867.726,97 euro
Eigen middelen - natuur	1ha 69a 50ca + 2ha 32a	16.950 euro +Niet relevant
Ruilverkaveling	1ha 09a 06ca	14.113,38 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	196ha 14a 40ca	2.898.790,35 euro

Limburg

Jaar: 1999

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	4ha 96a 20ca	63.335,21 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	4ha 96a 20ca	63.335,21 euro

Jaar : 2000

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 11a 43ca	1.115,52 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 11a 43ca	1.115,52 euro

Jaar : 2001

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	78a 68ca	15.708,67 euro
Landinrichting	0ha 71a 40ca	7.064,97 euro
Totaal	1ha 50a 08ca	22.773,64 euro

Jaar : 2002

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 28a 70ca	2.300 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	0ha 28a 70ca	2.300 euro

Jaar : 2003

Domein de Merode	0ha 0a 0ca	0 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	7ha 44a 45ca	55.139,32 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	7ha 44a 45ca	55.139,32 euro

Jaar: 2004

Domein de Merode	216ha 02a 51ca	3.242.927,63 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	0ha 0a 0ca	0 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	216ha 02a 51ca	3.242.927,63 euro

Over de hele legislatuur:

Domein de Merode	216ha 02a 51ca	3.242.927,63 euro
Eigen middelen - natuur	0ha 0a 0ca	0 euro
Ruilverkaveling	13ha59a 46ca	137.598,72 euro
Landinrichting	0ha 0a 0ca	0 euro
Totaal	229ha 61a 97ca	3.380.526,35 euro

Vraag nr. 18
van 10 september 2004
van de heer WIM VAN DIJCK

N3-R27 Tienen – Streefbeeldstudie

In opdracht van het Vlaams Gewest werd door de Tijdelijke Vennootschap 3V (TV3V) een streefbeeldstudie opgesteld voor de N3 (noordelijke vesten) en de R27 (zuidelijke en oostelijke ring) in Tienen. Bedoeling is te komen tot een integrale aanpak van een groot aantal zwarte kruispunten op beide gewestwegen.

De streefbeeldstudie was onderwerp van bespreking op de gemeenteraad van 25 augustus 2004. Daarbij zijn een groot aantal vragen gerezen. Ook de plaatselijke bevolking heeft bedenkingen bij bepaalde aspecten van het opgestelde streefbeeld.

1. De herinrichting van de N3 (noordelijke vesten) lijkt een riskante onderneming te worden als niet eerst een noordelijke ontsluitingsweg wordt aangelegd die het verkeer komende van Aarschot, Diest en Linter de mogelijkheid geeft om de vesten te vermijden. Die mogelijkheid bestaat nu niet. Bij de geplande versmalling van de N3 kan dat grote problemen opleveren wat de doorstroming van het verkeer betreft.

Waarom wordt niet eerst werk gemaakt van de noordelijke ontsluitingsweg, waarvoor in het gewestplan een reservatiestrook bestaat ?

Op welke wijze werd berekend dat de geplande versmalling van de vesten géén capaciteitsproblemen zal opleveren, ook niet indien de noordelijke ontsluiting niet wordt aangelegd ?

2. In de nagestreefde hertekening van de vesten zijn de Vinckenboschvest en de Moespikvest niet opgenomen. Dat komt een eenvormig beeld van de vesten niet ten goede. Bovendien schept het een gevaarlijke situatie ter hoogte van het kruispunt met de Aandorenstraat (gevaarlijk punt 2011), waar het verkeer van twee op één rijstrook wordt geleid. Het zou logischer zijn om die versmalling al aan te brengen op de Invalsweg, onmiddellijk na het kruispunt (rotonde) met de R27.

Is het nog mogelijk om de Vinckenboschvest en de Moespikvest op te nemen in het streefbeeld ?

3. Op de R27 (oostelijke ring) wordt ter hoogte van het kruispunt met de Wulmersumsesteenweg de middenberm afgesloten. De oversteek van de R27 wordt nochtans zeer frequent gebruikt tijdens de "bieten campagne" door vrachtwagens en tractoren die bieten leveren aan de Suikerraffinaderij. In de studie worden ze verplicht om te rijden langs de rotonde aan de Sint-Truidensesteenweg. Het traag verkeer dat anders de R27 oversteekt, zou dus diezelfde R27 moeten opdraaien. Het doorgaand verkeer mag daar 90 km/uur rijden.

Hoe kan de geplande herinrichting van vermeld kruispunt (gevaarlijk punt 2058) uit hoofde van de verkeersveiligheid worden verantwoord ?

Op basis van welke tellingen is men tot dergelijke herinrichting gekomen ?

Hoeveel ongevallen deden zich op dat punt voor in 2003, 2002, 2001 en 2000 ?

Zijn er alternatieve herinrichtingen voor dat kruispunt mogelijk ?

Antwoord

1. De noordelijke ontsluitingsweg is geen onderwerp van het streefbeeld R27-N3 en werd bijgevolg niet behandeld in deze studie.

Bij de dimensionering van de noordelijke vesten werd er, wat intensiteiten betreft, uitgegaan van de huidige situatie, m.a.w. dat er geen noordelijke ontsluitingsweg komt en bovendien dat de noordelijke vesten geselecteerd werden als uitzonderlijk-vervoerroute R4.

Wel werd op basis van recente kruispunttellingen (17/02/04) een schatting gemaakt van hoeveel voertuigen als bestemmingsverkeer beschouwd kunnen worden, en bijgevolg op de ventwegen terecht zullen komen. Er werd tevens verondersteld dat het downgraden van de

noordelijke vesten (van 2x2 naar 2x1 met ventwegen) en de lagere toegelaten snelheid (50 km/u i.p.v. 70 km/u) een ontmoedigend effect zullen hebben op het doorgaand verkeer, zodat deze stroom in de toekomst gebruik zal maken van de R27.

Vervolgens werden de tellingen van het drukste spitsuur samen met de huidige V-plannen gebruikt om de afwikkelingscapaciteit van alle lichtengeregelde kruispunten te verifiëren, aangezien de totale capaciteit van de noordelijke vesten eerst en vooral bepaald wordt door de afwikkelingscapaciteit van de knooppunten. Daaruit bleek dat er geen problemen te verwachten zijn in de toekomst vanwege het aanleggen van de 2 x 1 in plaats van de 2 x 2, ook niet indien er geen noordelijke ontsluitingsweg zou komen.

Ter hoogte van de kruispunten blijven de nodige opstelstroken gepland om een optimale afwikkeling te behouden.

2. Vinckenboschvest en Moespikvest waren geen onderwerp van deze streefbeeldstudie. Wij zijn echter ook van oordeel dat het de verkeersveiligheid ten goede zou komen indien de versmalning van de N3 ter hoogte van gevaarlijk punt 2011 (Aandorenstraat) in zuidelijke richting doorgetrokken zou worden (Vinckenboschvest).

De vraag van de stad tot uitbreiding van de studieopdracht wordt momenteel door de leidend ambtenaar van het project "gevaarlijke punten" onderzocht.

3. De verkeersveiligheidsanalyse werd uitgevoerd vanuit 3 invalshoeken.

Uit het manoeuvrediagram (letselongevallen periode 1999-2000-2001) bleken de meeste ongevallen plaatsgevonden te hebben tijdens het oversteken of tijdens een linksafbeweging over de middenberm. Het sluiten van de middenberm zal bijgevolg een oplossing bieden om al deze ongevallen te vermijden.

Vanuit planologische overwegingen stelt de leidraad van TV3V voor om de aantakking van een lokale weg type II (Wulmersumsesteen-

weg) op een primaire weg type II (R27) met ofwel een VRI (*verkeerregelininstallatie – red.*), ofwel een rotonde in te richten.

Aangezien er op dit relatief korte stuk van de R27 reeds 3 rotonden (gepland) waren, werd de aanleg van een vierde rotonde ter hoogte van de Wulmersumsesteenweg niet in aanmerking genomen. Ook het behoud van de VRI werd niet in aanmerking genomen, wegens boven- en onderstaande bevindingen.

Uit recente tellingen ter plaatse (19/06/2003) bleken in het drukste spitsuur slechts een 100-tal PAE/u de R27 over te steken (in beide richtingen) ter hoogte van de Wulmersumsesteenweg (*PAE: personenauto-equivalent – red.*). Tijdens hetzelfde spitsuur waren er tevens een 150-tal PAE/u (vanuit alle richtingen samen) die een linksafbeweging – de meest voorkomende ongevalsoorzaak – maakten ter hoogte van dit gevaarlijk punt. Deze relatief lage intensiteiten, en de beperkte omwegfactor naar één van de rotondes verder op de R27, hebben ertoe geleid om de afsluiting van de middenberm ook uit capacitair oogpunt te motiveren.

Voor het in- en uitvoegen van de "trage" fietswagens op de R27 zullen de in- en uitvoegstroken voldoende lang worden, zodat dit manoeuvre op een zo veilig mogelijke manier kan gebeuren. De tellingen waarvan sprake werden als **bijlage** toegevoegd

De beschikbare ongevalgegevens zijn: in 2000: 0 ongevallen, in 2001: 0 ongevallen, in 2002: 3 ongevallen. De gegevens voor 2003 zijn nog niet beschikbaar.

Er werden uiteraard ook een aantal alternatieven onderzocht voor de inrichting van dit gevaarlijk punt (ongelijkgrondse kruising, behoud van VRI, rotonde). Deze werden na rijp beraad echter niet in aanmerking genomen door de leden van de stuurgroep. Ook de auditor stond achter deze beslissing.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 19
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

Flitspalen – Vaststellingen – Planning

Op 1 februari 2004 waren er binnen het Vlaamse gewest 324 kruispunten uitgerust met in totaal 796 flitspalen.

In de regel worden er per kruispunt twee flitspalen geplaatst om de primaire weg te controleren op het negeren van het rode verkeerslicht en op snelheidsovertredingen. Bij complexe kruispunten worden meerdere palen geïnstalleerd en kunnen de dwarsliggende wegen eveneens worden uitgerust met flitspalen.

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 30 april 2004 van het Vlaams Parlement wordt een overzicht gegeven van het aantal flitspalen per provincie en per gemeente (vraag nr. 154 van 30 januari 2004 van de heer Etienne Van Vaerenbergh aan minister Bossuyt).

1. Bestaan er nog plannen voor het bijplaatsen van flitspalen ? Zo ja, voor welke locaties ?
2. Is het mogelijk een overzicht te geven van het aantal snelheidsovertredingen en het aantal roodlichtrijders, en dit voor het jaar 2003,

langs de gewestwegen (graag een overzicht per provincie en per gemeente) ?

3. Wat is de totale kostprijs voor het vervangen van filmrolletjes in de flitspalen (periode 2003-2004) ?
4. Hoeveel flitspalen werden er hersteld of vervangen wegens vandalisme (periode 2003-2004) ? Graag een overzicht per provincie en per gemeente.

Wat was de kostprijs voor het herstellen of vernieuwen van die flitspalen ?

Antwoord

1. Tijdens de voorbije overlegvergaderingen (april 2002, juni 2003 en juni 2004) tussen de 4 partijen vermeld in het KB van 11.10.1997 (de wegbeheerder, de gemeente, de politie en het parket) werden protocollen afgesloten voor de installatie van roodlichtcamera's op 464 kruispuntringen.

Hiervan werden 362 kruispuntringen ter plaatse gehomologeerd door de federale dienst Metrologie. Voor ongeveer 40 kruispuntringen hiervan moeten de administratieve documenten nog volgen.

		Roodlichtcamera's					Totaal
		Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	
Kruispuntringen	Protocollen	85	82	119	104	74	464
	Homologatie TPL	63	72	93	86	48	362

Op 15 kruispunten hiervan zijn thans de werkzaamheden voor de installatie van roodlichtcamera's in uitvoering.

Onderstaande tabel geeft daarenboven een overzicht van de kruispuntringen waar beslist werd prioritair flitspalen bij te plaatsen in het kader van de aanpak van de 800 zwarte punten in Vlaanderen. De lijst wordt geregeld aangevuld afhankelijk van het vorderen van de besprekingen van de dossiers.

Provincie	Gemeente	Nr weg 1	Kmpt weg 1	Straat weg 1	Kmpt weg 2	Straat weg 2
Ant	Antwerpen	N130		Merksemsesteenweg / Lakborslei	N120	Bischoppenhoflaan
Ant	Balen	N71		Zuiderring		Bankei
Ant	Beerse	N12	29,49	Antwerpseweg		Heiende
Ant	Borsbeek	R11	3,48	Frans Beirenslaan		De Robianostraat
Ant	Lier	R16	7	Ringlaan		Berlaarsesteenweg/ Kesselsesteenweg
Ant	Mol	N71		Zuiderring		Toemaathoek
Ant	Mol	N71		Zuiderring	N136	Postelsesteenweg
Ant	Wijnegem	N12	7,17	Houtlaan	N120	Merksemsebaan
Ant	Wommelgem	R11	2,51	Frans Beirenslaan		Herentalsebaan/ Boterlaarbaan
Lim	Dilsen	N78		Rijksweg	N742	A. Sauwenslaan
Lim	Dilsen	N78		Rijksweg	N757	Kempensstraat
Lim	Dilsen	N78		Rijksweg	N771	Europalaan
Lim	Genk	N723	3,24	Weg naar As	N744	André Dumontlaan
Lim	Genk	N744		André Dumontlaan	N723	Weg naar As
Lim	Houthalen- Helchteren	N715	14,24	Grote Baan	N719	Helzoldstraat/ Kazernelaan
Lim	Maasmechelen	N78	19,2	Rijksweg		Herdersstraat
O-Vl	Gent			De Klossestraat / Krekelstraat	N60	Nieuwe Steenweg
O-Vl	Haaltert	N45	4,56	Expressweg		Eigenstraat
O-Vl	Lochristi	N70		Denen / Lozen Boer	N449	Slagmanstraat/ Beerveldse Baan
O-Vl	Sint-Niklaas	N70	35,39	Heidebaan		Eekhoornstraat/ Lange Rekstraat
O-Vl	Zelee	N47	21,39			Zevensterrestraat/ Dommekensstraat
O-Vl	Zottegem	N42	28,92	Europaweg		Leenstraat
V-Br	Diest	R26	4,23	Diestersteenweg		Zichemseweg
V-Br	Kraainem	R22	11,25	Woluvelaan		Woluwedal
V-Br	Lennik	N282		Brusselsesteenweg		Gaasbeekstraat
V-Br	Meise	N276	4,27	Strombeekbeverselaan		St-Annastraat
V-Br	Overijse	N253	18,39	Terhulpensesteenweg	E411	Op- en afrit
V-Br	Tervuren	N227		Tervuursesteenweg	N3	Sint-Jansbergsesteen- weg
V-Br	Vilvoorde	N1	5,46	Schaarbeeklei		Broekstraat
W-Vl	Brugge	N397		Koning Albert I-laan	N31	Expressweg
W-Vl	Ieper	N38		Veurnseweg	N8	Noorderring
W-Vl	Ieper	N8	118,75	Noorderring	N38	Veurnseweg
W-Vl	Roeselare			Mandellaan	N37	Ardooissteenweg
W-Vl	Roeselare	N37	27,14	Ardooissteenweg		Mandellaan
W-Vl	Waregem			Koekoekstraat / Roterijstraat	N43	Gentsesteenweg
W-Vl	Waregem	N43	28,292	Gentseweg		Koekoekstraat / Roterijstraat

2. Het KB van 11.10.1997 (BS 24.10.1997), betreffende de bijzondere modaliteiten van het overleg voor de bepaling van de plaatsing en de gebruiksomstandigheden van vaste automatisch werkende toestellen in afwezigheid van een bevoegd persoon, bestemd om op de openbare weg toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten, bepaalt dat het

overleg tot doel heeft om, voorafgaandelijk aan de plaatsing van onbemande automatische vaste uitrustingen, afspraken te maken tussen de diverse partijen belast met de veiligheid op en met het beheer van de wegen, met het toezicht op en met de vervolging van overtredingen.

De werkafspraken die op het overleg werden gemaakt, zijn als volgt.

Het Vlaams Gewest is belast met:

- de aankoop en plaatsing van de onbemande toestellen;
- de homologatie en de ijking;
- het onderhoud en de herstellingen;
- de levering en het onderhoud van de afleesapparatuur voor de foto's en geheugenkaarten.

De afleesapparatuur wordt ter beschikking gesteld van elke politiezone en de federale politie. Hierbij is ook in opleiding voorzien.

De politie is belast met:

- de uitbating van de installaties;
- de aankoop en ontwikkeling van de films;
- het opmaken en behandelen van de processen-verbaal.

Het parket:

- geeft kennis dat het een beleid voert van maximale vervolging;
- zal technische problemen die bij het verwerken van de opgemaakte processen-verbaal worden vastgesteld, signaleren aan de voorzitter;
- in de mate waarin een afzonderlijke registratie mogelijk is, zal minstens jaarlijks (en bij voorkeur driemaandelijks) een overzicht gemaakt worden van alle snelheidsovertredingen en roodlichtnegaties, vastgesteld met behulp van de onbemande camera's, en van de gevolgen die eraan gegeven worden. De procureurs des konings zullen deze verslagen, (zo mogelijk) op het einde van de maand volgend op die van de beoogde periode, verzenden aan de procureur-generaal.

Mijn diensten beschikken alleen over fractionaire resultaten over het aantal snelheidsovertredingen en het aantal roodlichtrijders. Tijdens de overlegvergaderingen van juni 2004 voor het af-

sluiten van de protocollen werd aangedrongen op het geregeld doorsturen van de gegevens.

3. Cfr. het antwoord op vraag 2 kan de totale kostprijs voor het vervangen van filmrolletjes in de flitspalen opgegeven worden door de lokale politie of de wegpolytie, belast met de aankoop en de ontwikkeling van de films.

4. Onderstaande cijfers geven een overzicht van de toestand tot op datum van 17.09.2004. Roodlichtcamera's (RLC) registreren de overdreven snelheid én het roodrijden van de voertuigen. Ze worden geplaatst ter hoogte van door verkeerslichten geregelde kruispunten. Snelheidscamera's (SNC) controleren alleen de snelheid en worden geplaatst langs de gewestwegen.

2003

Type camera	Provincie	Gemeente	# flitspalen vandalisme	Totale kostprijs
RLC	Ant	Antwerpen	1	2.620,84
RLC	Ant	Beerse	1	259,34
RLC	Ant	Geel	1	7.495,67
RLC	Ant	Heist-op-den-Berg	1	269,10
RLC	Ant	Lier	1	8.178,10
RLC	Ant	Westerlo	2	966,37
RLC	Ant	Willebroek	2	8.109,90
RLC	Lim	Alken	1	5.300,79
RLC	Lim	Diepenbeek	1	250,00
RLC	Lim	Genk	1	4.779,48
RLC	Lim	Hasselt	2	2.320,59
RLC	Lim	Lommel	1	1.114,05
RLC	Lim	Maasmechelen	1	371,29
RLC	Lim	Tessenderlo	1	288,28
RLC	O-Vl	Dendermonde	1	669,95
RLC	O-Vl	Eeklo	1	319,95
RLC	O-Vl	Gent	2	699,71
RLC	V-Br	Grimbergen	1	248,91
RLC	V-Br	Leuven	3	5.893,96
RLC	V-Br	Machelen	1	394,18
RLC	W-Vl	Oostende	1	8.822,20
RLC	W-Vl	Roeselare	2	11.644,68
Totaal RLC			29	71.017,34

Type camera	Provincie	Gemeente	# flitspalen vandalisme	Totale kostprijs
SNC	Ant	Geel	1	211,74
SNC	Ant	Mechelen	1	5.920,16
SNC	Ant	Westerlo	1	4.828,52
SNC	Lim	Peer	3	5.279,42
SNC	V-Br	Asse	2	501,13
SNC	V-Br	Itterbeek	1	238,75
SNC	V-Br	Leuven	1	800,00
SNC	V-Br	Machelen	1	186,23
SNC	V-Br	Rotselaar	1	7.474,33
SNC	V-Br	Tienen	1	418,27
SNC	W-Vl	leper	1	5.013,24
SNC	W-Vl	Koksijde	1	193,44
SNC	W-Vl	Oostende	2	312,90
Totaal SNC			17	31.378,13

Totaal 2003	46	102.395,47
--------------------	-----------	-------------------

2004

Type camera	Provincie	Gemeente	# flitspalen vandalisme	Totale kostprijs
RLC	Ant	Antwerpen	2	1887,63
RLC	Ant	Beerse	1	250
RLC	Ant	Heist-op-den-Berg	3	11035,08
RLC	Ant	Lier	2	1370,21
RLC	Lim	Alken	1	369,23
RLC	Lim	Beringen	1	4500
RLC	Lim	Hasselt	1	210,43
RLC	Lim	Tessenderlo	1	293,81
RLC	Lim	Zonhoven	1	6527,04
RLC	O-Vl	Aalst	2	7527,9
RLC	O-Vl	Assenede	1	9057,67
RLC	O-Vl	Gent	1	597,45
RLC	O-Vl	Lokeren	1	858,48
RLC	O-Vl	Sint-Niklaas	1	242,54
RLC	V-Br	Leuven	4	1484,43
RLC	V-Br	Sint-Genesius-Rode	3	7756,09
RLC	V-Br	Sint-Pieters-Leeuw	1	6245,78
RLC	W-Vl	Harelbeke	1	348,23
Totaal RLC			28	60.562,00

Type camera	Provincie	Gemeente	# flitspalen vandalisme	Totale kostprijs
SNC	Ant	Antwerpen	1	568,48
SNC	Ant	Turnhout	3	8795,31
SNC	Ant	Westerlo	2	411,78
SNC	Lim	Hasselt	3	7459,43
SNC	Lim	Lanaken	1	5887,22
SNC	Lim	Neerpelt	1	60000
SNC	Lim	Peer	2	663,91
SNC	V-Br	Galmaarden	2	426,34
SNC	V-Br	Leuven	4	8118,05
SNC	V-Br	Rotselaar	1	212,22
SNC	V-Br	Sint-Genesius-Rode	1	396,97
SNC	W-Vl	Diksmuide	1	334,38
SNC	W-Vl	Kortrijk	1	1250
SNC	W-Vl	Vlamertinge	1	279,76
Totaal SNC			24	94.803,85

Totaal 2004	52	155.365,85
--------------------	-----------	-------------------

Vraag nr. 20
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

N208 Affligem – Geplande rotonde

Voor een vlottere afwikkeling van het verkeer van en naar de autosnelweg A10/E40 ter hoogte van toegangscomplex 19a in Affligem werd op het indicatief meerjarenprogramma van openbare werken 2003-2005 voorzien in de aanleg van twee tweevaksrotondes.

Volgens het meerjarenprogramma zouden de werken aanvangen in de loop van het jaar 2003 en zouden ze ongeveer één jaar in beslag nemen. De kostprijs van de werken werd geraamd op 1.250.000 euro.

Worden de geplande werken aan de N208 zoals opgenomen in het indicatief meerjarenprogramma 2003-2005 uitgevoerd ?

Zo ja, binnen welke termijn worden de geplande rotondes aangelegd ?

Zo neen, wat is de reden voor het niet uitvoeren van de geplande wegenwerken ?

Antwoord

De rotondes op de N208 Affligem - Denderleeuw ter hoogte van het op- en afrittencomplex met de A10/E40 Brussel - Oostende werden niet uitgevoerd in functie van de werken op de A10/E40 tussen Groot-Bijgaarden en Affligem.

Tijdens deze werken werden tijdelijk verkeerslichten geplaatst op de afritten 19a.

Uit een evaluatie bleek dat deze verkeerslichten prima de bestaande problemen ondervingen.

Op de vergadering van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van de provincie Vlaams-Brabant van 3 mei 2004 werd beslist de "tijdelijke" installatie te behouden zodat op de beide afritten en op het kruispunt met de Bellestraat definitieve verkeerslichten worden aangebracht.

Vraag nr. 22
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Geplande industriezone Bornem-Puurs – Geldigheid bouwvergunning

Tijdens de vorige legislatuur liet toenmalig minister Bossuyt in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 274 van 12 maart 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 4 juni 2004, blz. 2442 e.v.) weten dat de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen op 9 maart een schrijven ontving van de afdeling Bouwinspectie in Brussel waarin gesteld werd dat de stedenbouwkundige vergunning van 2 augustus 1984 houdende vergunning voor reliëfwijziging van de geplande industriezone tussen de Rupel en de nieuwe toegang van de zeevaart naar de Schelde, vervallen was.

Tevens werd gepreciseerd dat op basis van deze vergunning geen werken meer konden worden uitgevoerd in de vakken A, B, C en D. De minister besloot met te zeggen dat de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen akte nam van dit schrijven en zich zou gedragen naar de vigerende regelgeving.

Evenwel ontving het gemeentebestuur van Bornem een brief d.d. 17 juni van de NV Zeekanaal waarin gesteld werd dat de NV de inzichten van de Bouwinspectie niet deelt en beweert de onjuistheid ervan te hebben aangetoond. De NV Zeekanaal besluit dat de bouwvergunning geldig en uitvoerbaar is voor alle vakken waarvoor zij oorspronkelijk werd verleend.

Graag had ik vernomen wat hier nu eigenlijk van aan is en of de minister het bovenvermelde antwoord van zijn voorganger nog altijd onderschrijft ?

Antwoord

De toenmalige NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, thans Waterwegen en Zeekanaal NV, ontving inderdaad op 9 maart 2004 het vermelde schrijven van de afdeling Bouwinspectie Brussel.

Het is eveneens correct dat de gemeente Bornem een schrijven ontving van Waterwegen en Zeekanaal NV waarin gesteld wordt dat de bouwvergunning geldig is en uitvoerbaar.

Met haar schrijven van 1 maart 2004, ontvangen op 9 maart 2004, betoogde het directoraat-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), waaronder de Bouwinspectie ressorteert, dat de bouwvergunning was vervallen daar zij gekoppeld was aan een milieuvergunning die niet werd verlengd.

In haar schrijven van 7 mei 2004 heeft Waterwegen en Zeekanaal NV deze stelling weerlegd. Gesteld werd dat de koppeling niet van toepassing is omdat zulke koppeling na het afleveren van de bouwvergunning werd ingevoerd en de bouwvergunning verleend is op basis van een artikel (art. 48 stedenbouwwet) waarvoor de koppeling niet geldt. Deze geldt slechts voor artikel 44. Tot slot kan de bouwvergunning nog perfect worden uitgevoerd zonder milieuvergunning.

In haar schrijven van 21 mei 2004 kwam het directoraat-generaal niet terug op dit twistpunt, doch voert nieuwe argumenten aan. Gesteld werd dat de bouwvergunning vervallen is wegens de toepasbaarheid van artikel 128, 2de lid van het decreet van 18 mei 1999 op de ruimtelijke ordening en omdat de mogelijkheid tot verval wegens onderbreking reeds besloten lag in artikel 52 van de stedenbouwwet. Bovendien werd opgemerkt dat op een gedeelte van het voorwerp van de bouwvergunning inmiddels een Habitatrichtlijngebied van toepassing is.

In haar schrijven van 14 juni weerlegt Waterwegen en Zeekanaal NV deze stellingen. Gesteld werd dat:

- door een tussenkomende decretale wijziging in april 2000, artikel 128, 2de lid niet van toepassing is op oudere bouwvergunningen en bovendien de zinsnede die het directoraat-generaal inroept enkel betrekking heeft op gebouwen en niet op werken, handelingen of wijzigingen;
- met betrekking tot artikel 52 de stelling van het directoraat-generaal neerkomt op een eenzijdige interpretatie van het begrip "aanvang van de werken". Terzake werd opgemerkt dat de dienst Antwerpen van Arohm-Bouwinspectie

reeds op 12 januari 2001 erkend had dat de bouwvergunning tijdig was aangevat.

- de tussenkomende aanduiding tot Habitatrichtlijngebied tot slot niets te maken heeft met de geldigheid of uitvoerbaarheid van lopende vergunningen. Een andere stelling vindt geen steun in de regelgeving.

Verder weze opgemerkt dat het directoraat-generaal de stelling van Waterwegen en Zeekanaal NV ingenomen in haar brief van 7 mei 2004 niet weerlegt, nl. dat een vergunning eens geldig aangevraagd, verleend is voor het geheel, en dat er anders over oordelen een voorwaarde toevoegen is aan de wet die er niet in staat.

Na haar schrijven van 14 juni 2004 heeft Waterwegen en Zeekanaal NV geen reactie meer van de afdeling Bouwinspectie ontvangen. Aangezien Waterwegen en Zeekanaal NV in haar antwoorden heeft gesteld dat haar argumenten zonder deugdelijk gemotiveerde repliek binnen veertien dagen geacht zijn te zijn bijgetreden, meent zij thans te mogen stellen dat de bouwvergunning van 2 augustus 1984 geldig en uitvoerbaar is voor alle vakken waarvoor zij is verleend. In deze optiek is de brief aan de gemeente Bornem te zien.

Gelet op het bovenstaande kan ik het antwoord van mijn voorganger onderschrijven.

De problematiek van deze bouwvergunning is gesitueerd in het ruimer kader van de ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland.

Op initiatief van Waterwegen en Zeekanaal wordt hierover ambtelijk overleg gepleegd tussen de betrokken administraties. Het resultaat hiervan wens ik af te wachten.

Vraag nr. 23
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Aankoop bosgebieden – Onderhandelingen met privé-eigenaars

De minister gaf onlangs aan dat het niet meer voor de hand ligt dat de Vlaamse Regering op dezelfde wijze als voorheen bossen zou aankopen.

1. Kan de minister mij in dat verband meedelen over hoeveel bosgebieden er op dit ogenblik door de administratie nog onderhandeld wordt met de eigenaars ?

Is het hem mogelijk om te preciseren over welke gebieden het gaat ?

2. Werden er reeds onderhandelingen stopgezet ?

Antwoord

De drie relevante afdelingen binnen de administratie zijn de afdeling Bos en Groen, de afdeling Land (samen met de VLM) en de afdeling Natuur (*VLM: Vlaamse Landmaatschappij – red*). Ik licht hun onderscheiden aanpak toe.

1. Vooreerst wil ik verduidelijken dat de Leefmilieu-administratie niet zelf "onderhandelt" met de eigenaars. Meestal wordt zij gecontacteerd door eigenaars (en/of gebruikers) die hun goed wensen te verkopen. De administratie toetst dit aanbod aan vooropgestelde criteria en in het geval dat een aankoop door de overheid verantwoord is, wordt een aankoopdossier opgestart. Bij de realisatie van een aantal specifieke projecten peilt de administratie bij eigenaars (en/of gebruikers) of er bereidheid bestaat over de verkoop van het goed.

De schattingen van het goed worden, overeenkomstig een samenwerkingsovereenkomst met het federale Ministerie van Financiën, opge maakt door het Aankoopcomité. Na goedkeuring door de minister (inhoudelijk en financieel) van het voorgelegde aankoopdossier, wordt aan het Aankoopcomité opdracht gegeven om binnen de marge van de hiertoe gereserveerde kredieten, te onderhandelen over de verkoopprijs (en pachtverbreking). De instrumenterend ambtenaar van het Aankoopcomité heeft de bevoegdheid om de akte te verlijden. De administratie kan door het Aankoopcomité bij de bespreking worden betrokken om over mogelijke overgangsregelingen en gebruiken (bv. jacht) te onderhandelen.

Tussen de beslissing tot aankoop en de effectieve aankoop verloopt enige tijd. In sommige gevallen gaat de eigenaar niet akkoord met het financiële bod en wordt geen overeenkomst bereikt. Soms wordt pas een overeenkomst bereikt na enkele jaren.

In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de dossiers waarvoor een opdracht tot onderhandelen aan het Aankoopcomité bezorgd werd, maar die nog niet afgehandeld werden.

Jaar opdracht AC	Oppervlakte in ha					Vastleggingsbedrag in €
	Aantal dossiers	Bos	Grond	Andere	Totaal	
2000	15	30,4633	57,6107		88,0740	1.226.267
2001	18	20,2249	52,8119		73,0368	1.384.784
2002	24	108,8108	144,9422	5,7786	259,5316	5.563.771
2003	85	109,9521	57,9158	0,0305	167,8984	3.272.430
2004	109	121,0295	221,7500	0,8175	343,5970	5.656.692
2000-2004		390,4806	535,0306	6,6266	932,1378	17.103.944

(AC: Aankoopcomité – red.)

Voor de afdeling Land, samen- met de VLM, geldt het volgende: in het kader van de overeenkomst "Grondenbank Parkbos Gent" van 26 mei 2004 tussen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Landmaatschappij wordt er momenteel door de Vlaamse Landmaatschappij onderhandeld over ongeveer 20 ha grond in eigendom van het OCMW De Pinte. Deze onderhandelingen zijn nog maar pas van start gegaan en zitten nog in een erg vroeg stadium, er zijn daarom nog geen concrete engagementen aangegaan.

Deze vraag is niet van toepassing op de afdeling Natuur omdat ze specifiek over bosgebieden gaat.

Met het oog op het behoud van de discretie die de meeste eigenaars/gebruikers in deze dossiers eisen, kan ik geen verdere detailinformatie geven.

Enkele belangrijke dossiers zijn gesitueerd in Oostende, Bredene, Kortrijk, Wevelgem, Waregem en Wielsbeke, Buggenhout, Merelbeke, Antwerpen, Brasschaat, Merksplas, Grimbergen en Zemst, Linden, Hasselt, Maaseik en Heers.

Voor de afdeling Land, samen met de VLM, geldt zoals eerder reeds vermeld dat er nog geen concrete engagementen aangegaan zijn.

2. De afdeling Bos en Groen heeft reeds enkele onderhandelingen stopgezet in overleg met het Aankoopcomité. Reden hiervoor is dat een overeenkomst met de eigenaar niet mogelijk bleek te zijn.

Aangezien de afdeling Land nog in een beginfase zit, hebben er nog geen stopgezette onderhandelingen plaatsgevonden.

De afdeling Natuur meldt tot op heden nog geen enkele onderhandeling te hebben stopgezet. Wat nieuwe projecten betreft, worden als uitgangspunt de criteria van het regeerakkoord gehanteerd.

Vraag nr. 24
van 10 september 2004
van de heer CARL DECALUWE

Autowegen – Plaatsnaamvermelding aan afritten – Menen

De voorbije periode werden systematisch nieuwe aankondigingsborden geplaatst langs de afritten van de autosnelwegen.

Groot is de verwondering in de betrokken regio dat aan de laatste afrit van de E17, voor de Franse grens op grondgebied Menen, het aankondigingsbord enkel "Moeskroen" vermeldt en niet "Menen", en dit op Vlaams grondgebied.

1. Welke criteria worden gebruikt voor de naamsvermelding op de afritborden ?
2. Wat is de globale kostprijs voor de plaatsing van deze "afritborden" op het grondgebied van het Vlaamse gewest ?
3. Waarom wordt in bovenvermeld geval "Menen" niet vermeld ?

Antwoord

1. Een paar jaar geleden werd aan al de verkeersknooppunten en uitritten van autosnelwegen een eigen naam gegeven. Eenzelfde naam wordt geen tweemaal gebruikt. De bedoeling van dit systeem was om een betere plaatsbepaling, bijvoorbeeld voor verkeersinformatie, toe te laten.

Deze aanpassingen, samen met een nieuwe aanduidingswijze van deze uitritten en knooppunten, werden in 2002 vastgelegd met een dienstorder.

De gekozen namen verwijzen ofwel naar het grondgebied van de betrokken gemeente, ofwel naar een belangrijke bestemming in de onmiddellijke omgeving.

2. De totale kostprijs van een dergelijk bord, inclusief plaatsing, bedraagt circa 2.700 €.
3. Er waren meerdere redenen om voor de bewuste afrit te kiezen voor "Moeskroen" en niet voor "Menen".

- Menen heeft reeds een afrit op de A19, waar "Menen" effectief vermeld wordt. Eenzelfde naam wordt geen tweemaal gebruikt.
- De deelgemeente Rekkem werd niet in aanmerking genomen daar de grensovergang reeds zo genoemd wordt in de volksmond, wat voor verwarring kan zorgen. Er wordt ook een voorkeur gegeven aan namen van fusiegemeenten of stedelijke gebieden.
- De stad Menen verkiest zelf om bereikt te worden via de A19, veeleer dan via de E17. Dit om het verkeer op de N366 en aldus in de doortocht van Rekkem te beperken. Er geldt trouwens een tonnagebeperking op deze weg (deels ook om de kortsluiting via N366 en N32 tussen E17 en A19 te voorkomen). Het is aldus weinig zinvol om een complex te noemen naar een stad die liever niet vanaf deze uitrit wenst en kan bereikt worden.
- Zoals gezegd, wordt Menen bereikt via de A19, afrit 2. De bewegwijzering op de E17, A19, E403 en R8 werd ook in die zin aangepast.

- Moeskroen is de dichtste en belangrijkste bestemming vanaf dat complex met de N58, die wel uitgerust is voor zwaar verkeer.

Vraag nr. 26

van 10 september 2004

van de heer **MARK DEMESMAEKER**

Verkeersborden – Vernieling door ongevallen

Op onze gewestwegen vindt men heel wat vernielde verkeersborden ten gevolge van verkeersongevallen of soms van vandalisme. Het valt mij op dat het soms maanden kan duren vooraleer er nieuwe verkeersborden worden aangebracht.

1. Hoeveel verkeersborden werden er in de loop van het jaar 2003 en eventueel 2004 vernield ten gevolge van verkeersongevallen (graag een overzicht per provincie) ?
2. Wat was de kostprijs om deze vernielde verkeersborden te verwijderen en te vervangen door nieuwe ?
3. Welke termijn wordt er in acht genomen om een vernield verkeersbord te vervangen ?

Antwoord

1. In 2003 en het reeds voorbijge gedeelte van 2004 werden ruim 6.000 verkeersborden vernield op gewestwegen in Vlaanderen.

Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
1175	1330	800	1015	1900

2. De kostprijs voor de gehele of gedeeltelijke vervanging ervan (herstelling is zelden mogelijk) bedroeg circa 1,5 miljoen euro.
3. De termijn voor het vervangen is afhankelijk van het feit of de te vervangen borden al of niet in voorraad zijn. Courante borden zijn normaal in voorraad en de vervanging gebeurt binnen 2 à 3 weken (beschadiging – vaststelling opdracht tot vervanging – uitvoering).

Minder courante borden (wegwijzers, voorwegwijzers, minder vaak voorkomende borden met een inhoud "op maat") vervangen, vergt een termijn van enkele weken tot circa 2 maanden (beschadiging – vaststelling – opdracht tot vervanging – maken van het bord – uitvoering op het terrein).

Voormelde gegevens hebben betrekking op niet-inwendig verlichte borden.

Vraag nr. 27
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

Verkeersveiligheid – Vlaams-Brabant

Dagelijks lezen we in de krant over tal van verkeersongevallen. Vooral de weekends blijken moordend te zijn op onze Vlaamse wegen.

1. Hoeveel ongevallen werden er in 2003 en tot op heden in de provincie Vlaams-Brabant op de gewestwegen geregistreerd ?

Hoeveel ongevallen kenden een dodelijke afloop?

2. In hoeveel gevallen waren voetgangers, fietsers en bromfietzers bij het ongeval betrokken ?

3. Hoeveel van die ongevallen vonden tijdens het weekend of op een feestdag plaats ?

Hoeveel van die ongevallen kenden een dodelijke afloop ?

4. In hoeveel van die weekendongevallen werd het voertuig door een jongere bestuurd (onder 21 jaar, tussen 21 en 25 jaar) ?

5. Kan de minister het meest recente overzicht bezorgen van de "zwarte punten" in de provincie Vlaams-Brabant ?

Antwoord

Mijn administratie beschikt niet over de recentste ongevallengegevens op gewestwegen.

Deze gegevens zullen worden opgevraagd bij de federale politie en bezorgd in een aanvullend antwoord.

Lijst 1 als **bijlage** met gevaarlijke punten werd opgesteld aan de hand van de ongevallengegevens die in 2003 beschikbaar waren, namelijk 1998-2000.

Recentelijk werden de cijfers voor 1999-2001 beschikbaar gesteld.

Aan de hand van deze gegevens werd de prioritaire lijst 2005 opgesteld (lijst 2 als **bijlage**).

Sommige punten van lijst 1 die nog niet waren opgenomen in de programma's 2003 en 2004 werden hernomen; de punten zonder projectnummer zijn nieuwe gevaarlijke punten die voortvloeien uit de recente gegevens.

De lijst wordt momenteel onderzocht en uitgezui-
 verd aangezien er punten op voorkomen waar
 mijn administratie ondertussen reeds heeft inge-
 grepen om de verkeersveiligheid te verhogen, op
 het ogenblik dat de ongevallengegevens 1999-2001
 nog niet bekend waren.

*(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het
 Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement,
 dienst Schriftelijke Vragen – red.)*

MARINO KEULEN

**VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDS BESTUUR,
 STEDENBELEID, WONEN
 EN INBURGERING**

Vraag nr. 7
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

*Bouwgrondprijzen en intergewestelijke migratie –
 Evolutie*

Op 17 augustus las ik in Het Nieuwsblad onder de titel "Streekgenoten vluchten over de taalgrens" dat steeds meer mensen met bouwplannen, vooral in de streek van Leuven, hun heil zoeken aan de andere kant van de taalgrens. De bouwgrondprijzen zijn er makkelijk tot drie keer goedkoper dan in Vlaanderen.

Omdat het hier gaat om een belangrijke evolutie, zou ik hierover graag wat meer concrete gegevens verzamelen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de gewestelijke migratie van Vlaanderen naar Wallonië per regio (gemeente, arrondissement, provincie) van de afgelopen tien jaar ? Alsook omgekeerd, van Wallonië naar Vlaanderen ?
2. Klopt het dat dit voornamelijk te wijten is aan de te hoge bouwgrondprijzen in Vlaanderen en

dat deze trend zich het sterkst voordoet in Vlaams-Brabant, met name in Leuven ?

3. Welke maatregelen neemt de minister om deze trend te keren ?

nië en omgekeerd, in absolute aantallen en uitgedrukt per 1.000 inwoners¹. Tabel 2 geeft de saldi voor het Vlaamse gewest van de in- en uitwijking van en naar het Waalse gewest, eveneens in absolute aantallen en uitgedrukt per 1.000 inwoners².

Antwoord

1. In de eerste tabel wordt een overzicht gegeven van de migraties van Vlaanderen naar Wallo-

Tabel 1

Migraties	Van Vlaamse naar Waalse gewest		van Waalse naar Vlaamse gewest	
	Aantal	In %	Aantal	In %
1993	6.901	1,18	5.741	1,74
1994	6.909	1,18	5.952	1,80
1995	6.995	1,19	5.869	1,77
1996	7.122	1,21	5.999	1,81
1997	6.950	1,18	5.803	1,75
1998	6.943	1,17	5.825	1,75
1999	7.312	1,23	5.866	1,76
2000	7.190	1,21	5.729	1,71
2001	7.147	1,20	5.598	1,67
2002	7.378	1,23	5.780	1,72
2003	7.684	1,28	5.670	1,68

Bron: NIS bevolkingsstatistieken, bewerking APS

Tabel 2

Saldi van de in- en uitwijkingen van en naar het Waalse gewest

	Aantal	In %
1993	-1.160	-0,20
1994	-957	-0,16
1995	-1.126	-0,19
1996	-1.123	-0,19
1997	-1.147	-0,19
1998	-1.118	-0,19
1999	-1.446	-0,24
2000	-1.461	-0,25
2001	-1.549	-0,26
2002	-1.598	-0,27
2003	-2.014	-0,34

Bron: NIS bevolkingsstatistieken, bewerking APS

Inzoomend op de provincie Vlaams-Brabant en de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven, geven de tabellen 3, 4 en 5 een overzicht van resp. de inwijking vanuit het Waalse gewest, de uitwijking naar het Waalse gewest en de migratiesaldi, en dit zowel in absolute aantallen als per 1.000 inwoners.³

Tabel 3: Inwijking vanuit Waalse gewest

	Provincie Vlaams-Brabant		Arrondissement Halle-Vilvoorde		Arrondissement Leuven	
	Aantal	in %	Aantal	in %	Aantal	in %
1995	2.484	2,49	1.712	3,11	772	1,73
1996	2.451	2,45	1.734	3,14	717	1,59
1997	2.325	2,31	1.687	3,05	638	1,41
1998	2.321	2,30	1.669	3,01	652	1,43
1999	2.513	2,48	1.905	3,42	608	1,33
2000	2.307	2,27	1.761	3,15	546	1,19
2001	2.288	2,24	1.708	3,04	580	1,26
2002	2.363	2,30	1.781	3,15	582	1,26
2003	2.402	2,33	1.805	3,18	597	1,29

Bron: NIS bevolkingsstatistieken, bewerking APS.

Tabel 4: Uitwijking naar het Waalse gewest

	Provincie Vlaams-Brabant		Arrondissement Halle-Vilvoorde		Arrondissement Leuven	
	Aantal	in %	Aantal	in %	Aantal	in %
1995	3.838	3,85	3.007	5,47	831	1,86
1996	3.777	3,77	2.998	5,44	779	1,73
1997	3.810	3,79	2.936	5,31	874	1,93
1998	3.657	3,62	2.814	5,07	843	1,85
1999	3.834	3,78	2.936	5,27	898	1,97
2000	3.767	3,71	2.906	5,20	861	1,88
2001	3.681	3,61	2.856	5,08	825	1,80
2002	3.933	3,84	3.044	5,39	889	1,93
2003	3.900	3,79	3.100	5,46	800	1,73

Bron: NIS bevolkingsstatistieken, bewerking APS.

Tabel 5: Saldi van de in- en uitwijkingen van en naar het Waals gewest

	Provincie Vlaams-Brabant		Arrondissement Halle-Vilvoorde		Arrondissement Leuven	
	Aantal	in %	Aantal	in %	Aantal	in %
1995	-1.354	-1,36	-1.295	-2,36	-59	-0,13
1996	-1.326	-1,32	-1.264	-2,29	-62	-0,14
1997	-1.485	-1,48	-1.249	-2,26	-236	-0,52
1998	-1.336	-1,32	-1.145	-2,06	-191	-0,42
1999	-1.321	-1,30	-1.031	-1,85	-290	-0,64
2000	-1.460	-1,44	-1.145	-2,05	-315	-0,69
2001	-1.393	-1,36	-1.148	-2,04	-245	-0,53
2002	-1.570	-1,53	-1.263	-2,24	-307	-0,67
2003	-1.498	-1,45	-1.295	-2,28	-203	-0,44

Bron: NIS bevolkingsstatistieken, bewerking APS.

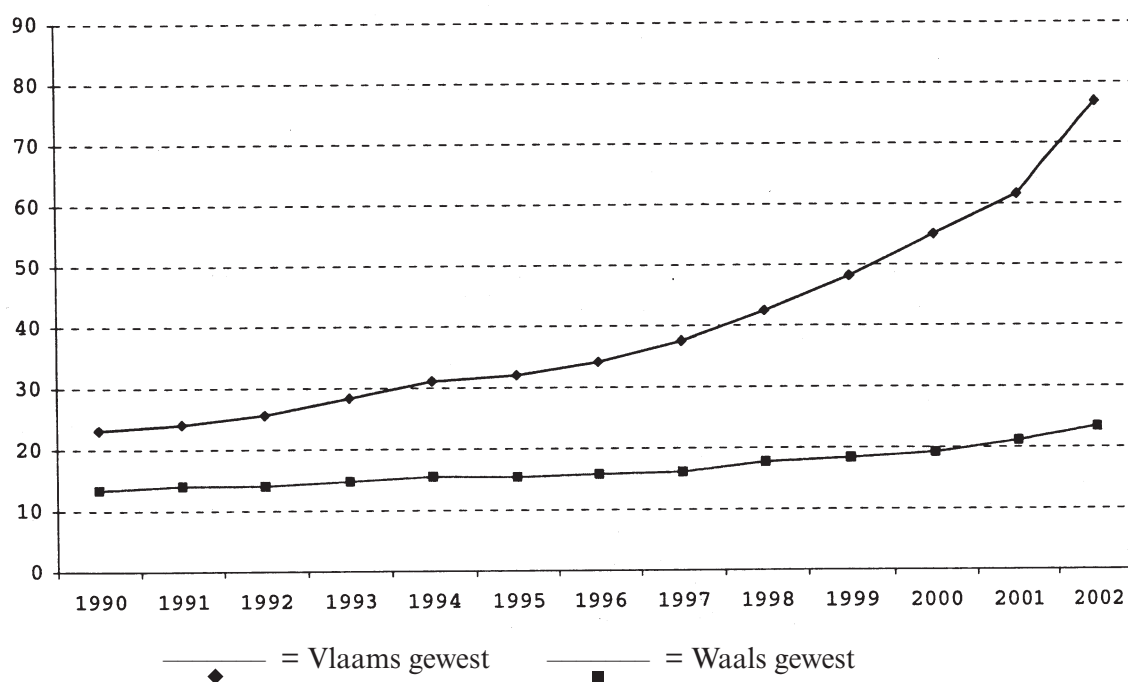
In de eerste plaats valt op dat er weinig lijn getrokken kan worden in de evolutie van de intergewestelijke migraties in het afgelopen decennium. Bovendien is de intensiteit van de migratiestromen tussen het Vlaamse en Waalse gewest veeleer laag⁴. Wel kan men algemeen een zwakke netto-uitstroom van Vlaanderen naar Wallonië vaststellen, maar dit blijft vooralsnog een randgegeven.

Ook andere studies wijzen erop dat de taalgrens een migratiegrens vormt, een barrière voor intergewestelijke migratie.⁵

2. De Vlaamse woningmarkt kende de afgelopen 20 jaar inderdaad een gevoelige prijsstijging, sterker dan de gemiddelde levensduurte.

De gemiddelde verkoopprijs van bouwgronden verdriedubbelde het afgelopen decennium, van 25,63 € in 1992 tot 76,90 € in 2002. Het Waalse gewest kent niet enkel een lagere bouwgrondprijs, maar wordt ook gekenmerkt door een veel minder sterke stijging in de beschouwde periode: van 14,06 € in 1992 tot 23,40 € in 2002 (figuur 1).

Figuur 1: Evolutie prijs bouwgrond (€ per m2)

In 2003 kostte een vierkante meter bouwgrond in Vlaanderen gemiddeld 87 euro, meer dan drie keer zoveel als in Wallonië (26 euro).⁶

Een vergelijking van de taalgrensgemeenten⁷ leert dat bouwgronden in doorsnee per vierkante meter aan de Waalse kant zowat de helft goedkoper zijn dan aan de Vlaamse kant. Bovendien blijken ook hier de prijzen in het afgelopen decennium aan Vlaamse zijde sneller gestegen dan aan Waalse zijde, zodat in feite van een toenemende prijsdruk sprake is.

Het kiezen van een woonplaats en -omgeving is echter een veel te complexe aangelegenheid om te kunnen stellen dat te hoge bouwgrondprijzen in Vlaanderen de enige of belangrijkste oorzaak zijn van migraties naar Wallonië. Heel wat andere factoren beïnvloeden mee deze keuze, zoals afstand tot de werkplaats, een aangepaste woonomgeving, nabijheid van vrienden en familie en een goede verkeersontsluiting.

In de literatuur onderscheidt men doorgaans 2 soorten factoren die bepalend zijn voor migratiegedrag: (1) individuele persoons- of gezinskenmerken en (2) kenmerken van de plaatsen waarnaar of van waaruit gemigreerd wordt.

(1) Binnen de persoons- of gezinskenmerken neemt de leeftijd een belangrijke plaats in, alsook levenscyclusfactoren die vaak samenhangen met de leeftijd, zoals trouwen, scheiden, afstuderen, samenwonen, beginnen werken of op pensioen gaan, kinderen krijgen of kinderen die het huis uitgaan. Naast veranderingen in de levensfase blijkt het inkomen de meest pertinente drijfveer te zijn om van stek te veranderen. Het beschikbaar inkomen bepaalt immers in grote mate of een gezin al dan niet kan migreren. Migratiegeneigdheid zou bovendien toenemen met het opleidingsniveau.

Al deze specifieke persoons- of familie-eigenschappen zullen ertoe leiden dat bepaalde personen en gezinnen meer geneigd zullen zijn om te verhuizen dan andere.

(2) Naast persoonskenmerken zijn er ook onderzoeken die karakteristieken van de locaties aanduiden als bepalende factoren die ertoe leiden dat personen wegtrekken uit (zoals lokale armoede en hoge werkloosheid) of vertrekken

naar (zoals welvaart en hoge lonen) bepaalde ruimtelijke entiteiten. Binnen deze factoren kan een onderscheid worden gemaakt tussen economische factoren, zoals werkgelegenheidsgraad en de relatieve kosten van het leven, en ameniteiten, zoals de aanwezigheid van parken, van culturele centra,

Voldoende en kwalitatief woonaanbod binnen de budgetbeperking is bijgevolg maar één bepalende factor in een lange rij. De algemeen lagere vastgoedprijzen in het zuiden van het land zijn slechts één bepalende factor binnen dit geheel van factoren.

"Algemeen kan gesteld worden dat vooral het centrale Waalse taalgrensgebied, m.n. 'Oost-Henegouwen' (Pays des Collines) en 'Waals -Brabant', aantrekkelijk zijn om er zich te vestigen. Wellicht spelen hier meerdere factoren een rol, zoals de open groene ruimte en de charme van het golvende landschap, maar naar we kunnen vermoeden ook de lagere prijzen voor bouwgronden (en woningen)."⁸

3. Met betrekking tot de specifieke problematiek van de migratie vanuit de taalgrensgemeenten naar Wallonië worden geen specifieke maatregelen getroffen. Enerzijds betreft het hier nog steeds een randfenomeen. Anderzijds overschrijdt deze problematiek de bevoegdheid van de minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering (Waals Gewest en Ruimtelijke Ordening).

Het regeerakkoord voorziet wel in een reeks van maatregelen die voldoende beschikbare en betaalbare bouwkvavels in Vlaanderen moeten garanderen. De Vlaamse overheid wil een actief grond- en pandenbeleid voeren in samenwerking met de andere besturen en private partners. Ze zal grondeigenaars stimuleren om hun bouwkvavels en panden op een marktconforme manier ter beschikking te stellen. Er moet steeds rekening gehouden worden met (sub)regionale en lokale eigenheden, grondbeleid is maatwerk.

Het beleid zal een dubbel spoor volgen: in de eerste plaats ervoor zorgen dat meer kvavels gelegen in de woonzone op de markt komen en tegelijk ook het aanbod verhogen door het verantwoord aansnijden van woonuitbreidingsgebieden.

De Vlaamse overheid zal alle publieke rechtspersonen (gemeentebesturen, OCMW's, kerk-fabrieken, huisvestingsmaatschappijen, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, ...) stimuleren om hun bouwgronden op de markt te brengen en, in samenwerking met de gemeenten, maatregelen nemen om het om louter speculatieve redenen in eigendom houden van grote aantallen bouwpercelen in goed-gekeurde verkavelingen tegen te gaan. Tevens neemt de Vlaamse Regering positieve maatregelen om meer kavels in de woonzone op de markt te krijgen.

De socialehuisvestingsmaatschappijen moeten hun grondreserve in woonuitbreidingsgebied aansnijden. De aansnijding van deze zones moet kunnen verlopen via een vereenvoudigde en versnelde procedure. Bovendien krijgen alle gemeenten en private partners de kans, via vereenvoudigde procedures, woonuitbreidingsgebieden op hun grondgebied aan te snijden. Er zal ook een oplossing gezocht worden voor gemeenten waar vandaag geen woonzones noch woonuitbreidingsgebieden meer voorhanden zijn.

Het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden gebeurt na een screening volgens de criteria en voorwaarden zoals bepaald in de omzendbrief RO/2002/03 van 25 oktober 2002.

Het gemeentebestuur zal daarbij aantonen op welke wijze ernaar wordt gestreefd een gezonde mix te realiseren van normale kavels, sociale kavels (onder de marktprijs) en/of sociale huur- en/of koopwoningen onafhankelijk van de omvang van het woonuitbreidingsgebied. Private en openbare initiatiefnemers worden in voorkomend geval gestimuleerd om de gewenste sociale mix gezamenlijk te realiseren.

Tevens zal in een mechanisme worden voorzien om inkomensvallen, als gevolg van al te rigide inkomensgrenzen om in aanmerking te komen voor de aankoop van een sociale kavel, weg te werken.

sen het Waalse gewest en de hoofdstad ligt merkkelijk hoger dan tussen het Waalse en het Vlaamse gewest.

Pelfrene, E. (te verschijnen), In- en uitwijking in Vlaamse steden en gemeenten, APS, Stativaria nr. 33.

5 Devogelaer, D. (2004), Interne migraties in België: wie, waarom en naar welke gemeenten?, Federaal Planbureau, Working Paper 8-04.

Eggerickx, T., Poulain, M. en B. Schoumaker (2002), De ruimtelijke mobiliteit van de bevolking, NIS monografie nr. 2.

6 NIS, Nieuwsflits nr.26 op http://statbel.fgov.be/press/f1052_nl.asp

7 Cattoir, K. en E. Pelfrene (2003), Aantal verkochte bouwgronden en gemiddelde bouwgrondprijzen binnen ruimtelijke zones en grensgebieden van het Vlaamse Gewest, APS, Stativaria nr. 27.

8 Cattoir, K. en E. Pelfrene (2003), Aantal verkochte bouwgronden en gemiddelde bouwgrondprijzen binnen ruimtelijke zones en grensgebieden van het Vlaamse Gewest, APS, Stativaria nr. 27, p.46.

Vraag nr. 8 van 10 september 2004 van de heer FILIP DEWINTER

Verplichte inburgeringscursussen – Stand van zaken

Op 1 april 2004 trad het decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid in werking. Dit decreet verplicht nieuwkomers – uitgezonderd deze vermeld in artikel 3 en artikel 30 van het uitvoeringsbesluit van 30 januari 2004 – een inburgeringstraject te volgen. Luidens artikel 5 van het decreet zijn zij gehouden zich binnen een termijn van drie maanden na een eerste inschrijving in een gemeente in Vlaanderen aan te melden bij het onthaalbureau van die gemeente met het oog op het volgen van dit traject en regelmatig deel te nemen aan het vormingsprogramma.

Artikel 12, § 2 van het inburgeringsdecreet vermeldt : “Als een persoon als bedoeld in artikel 5, §1, zich niet heeft aangemeld op het onthaalbureau binnen de termijn van drie maanden na de inschrijving in de gemeente, of als zodanige persoon het vormingsprogramma vroegtijdig heeft beëindigd of niet regelmatig heeft gevolgd, meldt het onthaalbureau dat tevens aan de persoon of instantie aangeduid door de Vlaamse regering, met het oog op een toepassing van de sanctie bedoeld in artikel 25”.

1. Hoeveel nieuwkomers werden vanaf 1 april reeds verwezen naar het onthaalbureau met het oog op het volgen van een verplichte inburgeringscursus ?

1 Berekening o.b.v. de mid-populatie van het gewest van waaruit wordt gemigreerd.

2 Berekening o.b.v. de mid-populatie van het Vlaamse gewest.

3 Berekening o.b.v. de mid-populatie van de betrokken provincie en arrondissementen.

4 Anno 2002 blijkt de intensiteit van de migratiestromen tussen het Vlaamse gewest en de hoofdstad dubbel zo hoog te liggen dan deze tussen het Vlaamse en het Waalse gewest. En ook de intensiteit van de migratiestromen tus-

2. Hoeveel van deze nieuwkomers meldden zich tijdig op dit bureau en hoeveel nieuwkomers kwamen hun verplichting niet na ?
3. Hoeveel nieuwkomers volgen, conform de decretale verplichting, tot op heden regelmatig de cursussen en hoeveel nieuwkomers hebben de cursus reeds vroegtijdig beëindigd of volgen de cursus niet regelmatig ?
4. Welke controledienst is belast met het toezicht op de verplichte aanmelding en deelname aan de cursussen ?
5. Hoeveel meldingen werden er reeds gedaan aan voormelde controledienst door onthaalbureaus betreffende niet-aanmelding, niet-regelmatig volgen van de cursussen of vroegtijdig beëindigen van de cursussen ?
6. Verlenen alle onthaalbureaus medewerking aan voormelde controle, of werden er reeds onthaalbureaus conform artikel 34 van het besluit van 30 januari 2004 met een aangetekende brief in gebreke gesteld ?
7. Werden er reeds sancties getroffen tegen bepaalde onthaalbureaus op basis van artikel 25 van het decreet betreffende het Vlaams inburgeringsbeleid ?

Antwoord

1. In de periode 1 april-15 september 2004 werden er in totaal 726 nieuwkomers verwezen naar het onthaalbureau voor het volgen van een verplichte inburgeringscursus.
2. Op datum van 15 september 2004 hebben zich 330 nieuwkomers binnen de voorgeschreven termijn aangemeld bij het onthaalbureau. 196 nieuwkomers hebben zich niet binnen drie maanden na inschrijving in de gemeente bij het onthaalbureau gemeld.

Daar de nieuwkomer drie maanden de tijd heeft om zich aan te melden, zijn er 200 nieuwkomers die zich na 15 juni hebben ingeschreven in de gemeente, maar zich nog niet gemeld hebben.
3. Op datum van 15 september 2004 nemen 182

nieuwkomers regelmatig deel aan het vormingsprogramma (maatschappelijke oriëntatie, NT2 en/of loopbaanoriëntatie) zoals vastgelegd in het inburgeringscontract (*NT2: Nederlands als Tweede Taal – red.*).

Bij 7 nieuwkomers werd een onregelmatige deelname vastgesteld en 2 nieuwkomers hebben de cursus – wegens verhuis – vroegtijdig beëindigd.

4. In uitvoering van artikel 12, §2, tweede lid van het inburgeringsdecreet en artikel 32, §3 van het uitvoeringsbesluit, melden de onthaalbureaus aan de leidend ambtenaar van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn dat de nieuwkomer zijn verplichting niet nakomt.
5. Op datum van 15 september 2004 zijn er 196 meldingen van niet-aanmelding, 7 van onregelmatige deelname en 2 van vroegtijdige beëindiging.
6. De onthaalbureaus verlenen hun medewerking aan de controle inzake aanmelding en regelmatige deelname aan het inburgeringsprogramma. Zodoende werd geen enkel onthaalbureau met een aangetekende brief in gebreke gesteld.

Er dienden nog geen sancties getroffen te worden tegen bepaalde onthaalbureaus.

Vraag nr. 9 van 10 september 2004 van de heer FILIP DEWINTER

Sociale huisvesting – Allochtonen

In het verleden kwam in het kader van het debat over de sociale mix de oververtegenwoordiging ter sprake van het aantal vreemdelingen in de sociale huisvesting. Naast het Vlaams Blok pleitte ook gewezen Vlaams minister van Huisvesting Jaak Gabriels er reeds voor het aantal vreemdelingen in de sociale woningen te beperken om gettovorming tegen te gaan.

Bob Cools, de voorzitter van de huisvestingsmaatschappij Onze Woning, meent zelfs dat de Vlaamse overheid in haar sociaal huisvestingsbeleid rekening moet houden met de etnische af-

komst van de huurder. Het criterium van de "nationaliteit" neemt immers in belang af, gezien de talrijke naturalisaties.

1. Kan de minister cijfers verstrekken van de toewijzingen van sociale woningen in 2003, onderverdeeld naar Belgen, EU- en niet-EU-vreemdelingen ?
2. Kan de minister cijfers verstrekken van de aanwezigheid van vreemdelingen in de sociale huisvesting, onderverdeeld naar Belgen, EU- en niet-EU-vreemdelingen ?
3. Worden cijfers bijgehouden betreffende het aantal Belgen van allochtone herkomst in de sociale huisvesting ?

Zo ja, hoeveel sociale woningen werden vorig jaar toegewezen aan nieuwe Belgen en hoeveel nieuwe Belgen huren een sociale woning ?

4. Is het de bedoeling van de minister om in zijn beleid rekening te houden met de etnische herkomst van de huurders, zoals de heer Cools suggereert ?

Antwoord

1. Kan de minister cijfers verstrekken van de toewijzingen van sociale woningen in 2003, onderverdeeld naar Belgen, EU- en niet-EU vreemdelingen?

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde gegevens.

2. Kan de minister cijfers verstrekken van de aanwezigheid van vreemdelingen in de sociale huisvesting, onderverdeeld naar Belgen, EU- en niet-EU-vreemdelingen?

In het sociaal huurbesluit, dat zowel de toelatings- en de toewijzingsvoorwaarden als de eigenlijke verhuring van sociale huurwoningen regelt, hebben de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens geen enkel belang. Deze gegevens worden derhalve niet systematisch bijgehouden en zijn niet beschikbaar.

3. Worden cijfers bijgehouden betreffende het aantal Belgen van allochtone herkomst in de sociale huisvesting?

Zo ja, hoeveel sociale woningen werden vorig jaar toegewezen aan nieuwe Belgen en hoeveel nieuwe Belgen huren een sociale woning?

Ook hier moet worden verwezen naar het antwoord op vraag 2 hierboven.

4. Is het de bedoeling van de minister om in zijn beleid rekening te houden met de etnische herkomst van de huurders, zoals de heer Cools suggereert?

Het is niet de bedoeling rekening te houden met de etnische herkomst van de huurders in het huisvestingsbeleid. Het is trouwens zeer de vraag of in het kader van de anti-racisme- en anti-discriminatiewet alsook met betrekking tot de mensenrechtenverdragen hiermee rekening kan gehouden worden.

Wel zal ik, conform het regeerakkoord, een huisvestingsbeleid voeren dat erop is gericht om de diversiteit in wijken op een meer leefbare manier in te richten, door de vlucht van wie zich sociaal en financieel heeft verbeterd, tegen te gaan en de nieuw en oudkomers te spreiden.

Aantal toewijzingen sociale huursector volgens nationaliteit per arrondissement/provincie
Toewijzingen 2003: referentiedatum 31/12/2003

Opmerking : de bijgevoegde tabellen zijn gebaseerd op de gegevens verstrekt door de SHM's.

Provincies	Belg	Niet Belg-EU	Niet-Eu	Aantal toewijzingen
Provincie Antwerpen				
arrondissement Antwerpen	1.371	54	670	2.095
arrondissement Mechelen	289	6	56	351
arrondissement Turnhout	536	33	68	637
Totaal provincie Antwerpen	2.196	93	794	3083
Provincie Limburg				
arrondissement Hasselt	399	60	57	516
arrondissement Maaseik	234	63	4	301
arrondissement Tongeren	93	13	16	122
Totaal provincie Limburg	726	136	77	939
Provincie Oost-Vlaanderen				
arrondissement Aalst	267	6	29	302
arrondissement Dendermonde	323	0	31	354
arrondissement Eeklo	151	2	8	161
arrondissement Gent	987	73	193	1.253
arrondissement Oudenaarde	174	17	19	210
arrondissement Sint-Niklaas	397	8	53	458
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	2.299	106	333	2.738
Provincie Vlaams-Brabant				
arrondissement Halle-Vilvoorde	369	12	58	439
arrondissement Leuven	272	12	42	326
Totaal provincie Vlaams-Brabant	641	24	100	765
Provincie West-Vlaanderen				
arrondissement Brugge	321	7	26	354
arrondissement Ieper	226	19	19	264
arrondissement Kortrijk	501	15	79	595
arrondissement Oostende	161	0	16	177
arrondissement Roeselare	290	4	20	314
arrondissement Tielt	22	0	6	28
arrondissement Veurne	97	1	8	106
Totaal provincie West-Vlaanderen	1.618	46	174	1.838
Totaal Vlaams Gewest 31.12.2003	7.480	405	1.478	9.363
	79,89%	4,33%	15,79%	

Vraag nr. 10
van 10 september 2004
van de heer FILIP DEWINTER

Sociale huisvesting Antwerpen – Asielzoekers

De Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen krijgen naar verluidt onevenredig veel aanvragen van asielzoekers. Sommige bronnen spreken van 5.000 aanvragen. Vaak zijn deze asielzoekers conform het spreidingsplan aan OCMW's van andere gemeenten toegewezen.

1. Hoeveel asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen vroegen in 2003 een sociale woning aan bij een Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappij?
2. Hoeveel asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen zijn gehuisvest in een Antwerpse sociale woning?
3. Aan welke gemeenten werden bovenvermelde asielzoekers conform het spreidingsplan toegewezen?
4. Stelt de minister maatregelen in het vooruitzicht om de instroom van asielzoekers en politieke vluchtelingen in de sociale huisvesting te beperken, teneinde de leefbaarheid in de sociale wooncomplexen opnieuw te kunnen garanderen?
5. Is het de bedoeling van de minister om de rondzendbrief van gewezen minister van Huisvesting Jaak Gabriels betreffende de verplichte opname van asielzoekers in sociale woningen – ook degenen die conform het spreidingsplan aan andere gemeenten werden toegewezen – te herroepen?

Antwoord

1. Vooreerst dien ik algemeen op te merken dat er geen rekening wordt gehouden met de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens bij het toepassen van het sociaal huurbesluit zodat deze gegevens niet systematisch worden bijgehouden door de socialehuisvestingsmaatschappijen. Vermits deze gegevens niet worden bijgehouden, kunnen er hier dan ook geen statistieken voor worden opgesteld.

Rondvraag bij de zes Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen bevestigt dat deze gegevens niet beschikbaar zijn. Het opzoeken van de gevraagde informatie impliceert dat de aanvraagdossiers manueel zouden moeten worden doorbladerd wat gezien de omvang van het werk en de kleine personeelsbezetting van de socialehuisvestingsmaatschappijen de dienstverlening in het gedrang zou brengen. Sommige Antwerpse huisvestingsmaatschappijen deelden mee dat in de individuele dossiers wel een onderscheid wordt gemaakt tussen asielzoekers en erkende politieke vluchtelingen, maar niet of het al dan niet om een geregulariseerde illegaal gaat.

Twee Antwerpse huisvestingsmaatschappijen gaven aan dat op basis van de ervaring van het personeel vermoedelijk 20 percent van het aantal aanvragen in 2003 afkomstig was van asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen. Het gaat hier wel om een zeer ruwe schatting. Eén van deze huisvestingsmaatschappijen deelde mee dat naar hun aanvoelen deze aanvragen teruglopen in vergelijking met vorige jaren.

2. Hier geldt dezelfde opmerking als onder 1. Vermoedelijk gaat het hier om een beduidend lager percentage bij maatschappijen die, na toepassing van de door het sociaal huurbesluit opgelegde voorrangsregels, voorrang verlenen aan kandidaten die gedurende de laatste zes jaar drie jaar in Antwerpen hebben gewoond. Bovendien zijn een aantal politieke vluchtelingen uitgeprocedeerd op het ogenblik van toewijzing en zouden zij reeds het land moeten hebben verlaten.
3. Ook hier waren de verkregen gegevens van de betrokken Antwerpse huisvestingsmaatschappijen, gezien de beschikbaarheid ervan, uiterst schaars. Eén Antwerpse huisvestingsmaatschappij deelde mede dat zij in het eerste semester van 2004 169 woongelegenheden heeft toegekend aan asielzoekers die op basis van het spreidingsplan niet aan Antwerpen toegewezen waren.

De onder de punten 1 tot en met 3 vermelde gegevens mogen niet worden veralgemeend omdat zij berusten op een subjectieve inschatting bij slechts twee huisvestingsmaatschappijen.

en (1) en de specifieke kenmerken van één maatschappij (3). Relevante betrouwbare gegevens kunnen slechts worden verstrekt na manuele natrekking van het gevraagde uit de individuele dossiers.

4. De Vlaamse volksvertegenwoordiger gaat blijkbaar uit van de stelling dat de leefbaarheid in de sociale huisvesting gegarandeerd zal zijn door asielzoekers en politieke vluchtelingen te weren. De werkelijkheid is echter veel complexer.

Leefbaarheid in een sociale woonwijk of complex hangt van veel factoren af. Er zijn de praktische zaken zoals de afvalophaling of de inrichting en het onderhoud van de omgeving. Er zijn de problemen van lawaaioverlast of wederzijds onbegrip. Dit neemt niet weg dat het samenleven van mensen met verschillende achtergrond niet altijd evident is. Dit geldt voor elke buurt, zo ook in een sociale woonwijk. Het regeerakkoord voorziet in een reeks van maatregelen die de leefbaarheid in de sociale huisvesting moeten verbeteren.

De Vlaamse overheid zal beheersovereenkomsten afsluiten met de huisvestingsmaatschappijen, waarin afspraken zullen opgenomen worden m.b.t. het aanbod aan woningen en over de financiële middelen om dit te realiseren. Er zullen ook afspraken gemaakt worden over de betrokkenheid van de bewoners bij het beheer van deze woningen. Er zal ruimte gecreëerd worden voor een toewijzingsbeleid op maat van de lokale situatie. De lokale besturen zullen daarbij betrokken worden in een registersrol. In het kader van de samenwerking tussen Wonen en Welzijn, zal het overleg hierover trouwens worden opgestart via de denktank wonen en welzijn.

Betrokkenheid, participatie en samenspraak van bewoners vragen uiteraard dat mensen elkaar zouden verstaan. Precies dit is een centraal punt in het inburgeringsbeleid, dat ik ook in de sociale huisvesting ten volle wil laten spelen. Ik wil dan ook van alle bewoners in de sociale huurwoningen vragen dat ze bereid zijn om met elkaar te spreken, en dat ze dus minstens voldoende Nederlands moeten kennen om elkaar te verstaan. Ik heb opdracht gegeven aan de administratie om na te gaan hoe

het recht op een woning zich verhoudt tot het recht op een leefbare woonomgeving voor alle sociale huurders en tot zij die onder toepassing van het inburgeringsdecreet vallen.

5. Voor een goed begrip, de omzendbrief van mijn voorganger verduidelijkt voor de huisvestingsmaatschappijen dat elke aanvrager die zich (tijdelijk) legaal in België bevindt, moet worden ingeschreven. Echter is bepaald dat de huurovereenkomst kan worden verbroken indien de huurder na toewijzing toch een bevel tot het verlaten van het grondgebied zou krijgen.

Het is mijn stelling dat het huisvestingsbeleid erop moet gericht zijn om betaalbare en kwaliteitsvolle woningen aan te bieden, aan diegenen die legaal op het Vlaams grondgebied verblijven, die echter niet over de voldoende middelen beschikken om dit op eigen kracht te realiseren. In dit aanbod aan sociale huurwoningen moet het beleid trachten de leefbaarheid te verbeteren door, zoals ik heb aangegeven, ook plichten naast rechten mee in rekening te brengen.

Met verwijzing naar mijn antwoord hierboven en meer bepaald het creëren van ruimte voor een toewijzingsbeleid op maat van de lokale situatie, zal het op te maken uniform sociaal huurbesluit hierbij van cruciaal belang zijn. De besprekingen hieromtrent, onder meer met de sociale huisvestingssector, zullen op korte termijn aangevat worden. Binnen dit kader zal de problematiek die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, ook verder besproken worden teneinde de passende regeringsmaatregelen te nemen.

Vraag nr. 11
van 10 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Voetbalclubs – Gemeentelijke steun

Bekommerd om de verschillen die bestaan tussen de vele gemeenten inzake inkomsten en uitgaven met betrekking tot de organisatie en ondersteuning van activiteiten van voetbalclubs, kan men zich afvragen wat de impact hiervan is. Een onderzoek heeft gewezen op de ongelooflijke variatie en inventiviteit van vele gemeentebesturen om

al dan niet professionele voetbalclubs te ondersteunen en ruimte te geven voor verdere ontwikkeling.

Gegevens uit eerdere schriftelijke vragen van ex-collega Walter Vandenbossche (van 28 september 2000 en 7 februari 2003, resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 342 e.v., en Bulletin nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 77 e.v.) leren me dat er zeer uiteenlopende manieren van aanpak zijn, gaande van het totaal ontbreken van ondersteuning en het integendeel belasten van de betrokken clubs door de gemeente, over technische bijstand en voordelig gebruik van gemeentelijke infrastructuur, tot zwaarwegende gemeentelijke uitgaven voor ordehandhaving, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Uit de cijfers van de voorbije jaren (tot 2002) zien we dat de kosten over het algemeen oplopen. Door het ontbreken van algemene beginselen inzake regulering van uitgaven en inkomsten, bestaat er oneerlijke concurrentie tussen de voetbalclubs. Zo investeerde het stadsbestuur van Gent bijvoorbeeld 5,9 miljoen euro in AA Gent in 2002, terwijl het stadsbestuur van Lier niet meer dan 368.507 euro voor SK Lierse veil had. FC Antwerp was in 2002 koploper met bijna 9,5 miljoen euro nettosteun vanwege het stadsbestuur. Hierbij werden dan nog niet eens de kosten voor ordehandhaving geteld. Bij Gent en Lier is dit wel het geval, met respectieve kosten van 1,9 miljoen euro en 327.000 euro voor ordehandhaving (cijfers uit het antwoord op bovenvermelde schriftelijke vraag nr. 64 van 7 februari 2003 van de heer Walter Vandenbossche).

Men kan zich de vraag stellen of een algemene regelgeving terzake niet aangewezen is, aangezien de weerslag van deze complexe transfers tussen de gemeente en haar voetbalclubs op beider financiële slagkracht niet te onderschatten valt.

1. Kan de minister het meest recente overzicht (inkomsten en uitgaven van 2003 en eventueel van 2004) bezorgen van de steun die de respectieve Vlaamse gemeentebesturen geven aan "hun" voetbalclubs die spelen in eerste en tweede klasse van de Belgische nationale competitie?

2. Gaat de minister ervan uit dat hier sprake kan zijn van competitievervalsing en dat hierover een algemene regelgeving zou moeten komen? Zijn hierover reeds initiatieven of beslissingen genomen?

3. Kan de minister een duidelijk overzicht geven van het kostenplaatje van de ordehandhaving voor de clubs, de gemeenten, de lokale politiezones en de federale politie? Hoe loopt de verdeling?

Uit de cijfers uit het antwoord op bovenvermelde schriftelijke vraag nr. 64 van 7 februari 2003 van de heer Walter Vandenbossche blijkt dat dit in sommige tabellen wel is opgenomen als uitgavenpost voor de gemeenten en in andere niet. Hoe komt dit?

Kan de minister mij een zo goed mogelijk overzicht van de laatste vijf jaar geven?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot de gemeentelijke uitgaven inzake een aantal voetbalclubs kan ik inderdaad verwijzen naar het antwoord van mijn ambtsvoorganger op de schriftelijke vragen van Vlaams volksvertegenwoordiger Vandenbossche (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003), alsmede naar het meer recente voorlopig antwoord op parlementaire vraag nr. 87 van 6 februari 2004 van de heer Carl Decaluwe, Vlaams volksvertegenwoordiger (verschenen in het Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 12, zitting 2003-2004, blz. 2118).

Aan de gouverneurs wordt de opdracht gegeven om gegevens betreffende de inkomsten en uitgaven m.b.t. de voetbalclubs die spelen in eerste en tweede klasse van de Belgische nationale competitie bij de verschillende gemeenten op te vragen voor 2002, alsook voor het laatste jaar waarvoor de ontvangsten en uitgaven werden afgesloten, in casu 2003. Zodra ik deze gegevens heb ontvangen, zal ik een definitief antwoord verstrekken over de inkomsten en uitgaven voor het voetbal van de betrokken gemeenten en over eventuele verschillen die kunnen geconstateerd worden.

Ik beperk mij tot deze beide jaren, aangezien de gegevens die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt niet zomaar uit de rekeningcijfers kunnen worden gehaald en door de besturen moeten opgezocht worden uit het bijhorend bewijsmateriaal. De beperking tot de laatste twee jaren, in casu 2002 en 2003, lijkt mij daarom redelijkerwijze het maximaal haalbare. Ik neem overigens aan dat er geen bijzonder grondige evoluties te noteren vallen over het geheel van de steun aan de clubs. Natuurlijk zijn er individuele evoluties mogelijk, maar die zullen wellicht het globale beeld niet wijzigen.

Net als mijn ambtsvoorgangers wens ik momenteel geen initiatieven te nemen om, eventueel in overleg met de andere gewestregeringen, tot een algemene regelgeving inzake deze materie te komen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt terecht op dat er zeer uiteenlopende manieren van aanpak en steun zijn.

Dit is een logisch gevolg van de gemeentelijke autonomie in het algemeen en meer specifiek op het vlak van gemeentelijke steun aan voetbalclubs. Ik wens deze autonomie te respecteren: de gemeenten kunnen beslissen of ze al dan niet sportclubs willen steunen en ook de wijze waarop bepalen ze zelf.

Wel moeten zij daarbij het gelijkheidsbeginsel respecteren. Zij moeten dus een subsidiereglement vaststellen in de gemeenteraad ofwel de subsidies nominatim in de begroting inschrijven, als het geldelijke steun betreft. De criteria op basis waarvan zij een eventuele steun toekennen, moeten in overeenstemming zijn met het gelijkheidsbeginsel. Gelijke toestanden moeten bijgevolg gelijk worden behandeld en de terzake gehanteerde motieven moeten draagkrachtig zijn.

Uit het in de loop der jaren ingezamelde cijfermateriaal blijkt nu reeds dat er inderdaad verschillen zijn tussen de gemeenten op het vlak van de steun die zij verlenen. Deze verschillen in steun zijn het logische gevolg van autonome gemeentelijke beslissingen, waarvoor de meerderheden tevens de politieke verantwoordelijkheid dragen.

Uit deze verschillen wens ik niet te concluderen dat er sprake is van "competitievervalsing".

De subsidiëring van sportverenigingen, jeugd, cultuur en dergelijke behoort tot de normale taakinvulling van de gemeenten en ten gevolge van de lokale autonomie ontstaan er vanzelfsprekend onderlinge verschillen. Deze ondersteuning heeft ook een maatschappelijke functie, zeker doordat vele clubs een actieve jeugdwerking onderhouden. De gemeentelijke steun is slechts één van de vormen van inkomsten die een voetbalclub mogelijk heeft, naast vele andere zoals eigen inkomsten, sponsors, reclame-inkomsten, tv-rechten,... Deze inkomstenverwerving wordt bovendien bepaald door verschillende factoren, die doorgaans te maken hebben met de inspanningen die een club levert om zich attractief te maken naar de buitenwereld toe. Ook verschilt het uitgavenbeleid van club tot club, zodat de gemeentelijke steun in de meeste gevallen slechts een deelfactor is om de financiële draagkracht van een club te bepalen.

Wat ten slotte de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft met betrekking tot de kosten van ordehandhaving, deel ik mee dat ik niet over een dergelijk historisch en/of actueel overzicht beschik, aangezien dit een federale aangelegenheid betreft.

De reden dat, bij de vorige vragen, in sommige tabellen kosten van ordehandhaving wel en in andere tabellen niet zijn ingevuld, ligt in het feit dat de gemeenten deze tabellen zelf hebben ingevuld. Sommige gemeenten zijn wellicht van oordeel dat deze politiekosten in hun geval niet bekend, verwaarloosbaar of te moeilijk te berekenen zijn.

Vraag nr. 12
van 10 september 2004
van de heer ROB VERREYCKEN

Decreet etnisch-culturele minderheden – Uitvoering

Graag had ik voor deze vragen het antwoord enerzijds voor het jaar 2003 en anderzijds voor het jaar 2004.

1. Welk bedrag ontving het Vlaams Overlegcentrum of "Vlaams Minderhedencentrum" en hoeveel personeelsleden stelt het tewerk ?
2. Welk bedrag ontving het Forum van Etnisch-Culturele Organisaties of "Minderhedenfo-

rum" en hoeveel personeelsleden stelt het tewerk ?

centrum ontving 1.324.213,80 euro voor 2003 en 1.138.110,40 euro voor 2004.

3. Welk bedrag ontvingen de provinciale integratiecentra en hoeveel personeelsleden stellen zij tewerk ?

2. Forum van Etnisch-Culturele Minderheden: de subsidie-enveloppe in het kader van het minderhedendecreet houdt rekening met 3 VTE in 2003 en 5 VTE in 2004. Het Forum ontving 162.662,04 euro voor 2003 en 220.320,00 euro voor 2004.

4. Welk bedrag ontvingen de lokale integratiediensten en hoeveel personeel stellen zij tewerk ?

5. Welke projecten worden gesubsidieerd op basis van artikel 43 van het decreet en voor welk bedrag ?

3. De provinciale integratiecentra Limburg, Vlaams-Brabant, Antwerpen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Brussel: de subsidie-enveloppe in het kader van het minderhedendecreet houdt rekening met 90,55 VTE. Zij ontvingen 4.325.386,39 euro voor 2003 en 3.743.100,80 euro voor 2004.

6. Wat is aldus het totale bedrag dat werd uitgegeven in het kader van het decreet van 1998 ?

7. Werden door de Vlaamse overheid financiële middelen, personeel of andere vormen van steun ter beschikking gesteld van de VZW Kif Kif ? Zo ja, welke ?

4. De erkende lokale integratiediensten: de subsidie-enveloppe in het kader van het minderhedendecreet houdt rekening met 49,5 VTE in 2003 en 50,5 VTE in 2004. De gemeentebesturen ontvingen 2.360.156,47 euro voor 2003 en 2.062.281,80 euro voor 2004.

Antwoord

1. Vlaams Minderhedencentrum: de subsidie-enveloppe in het kader van het minderhedendecreet houdt rekening met 21 VTE (*voltijdse equivalent – red.*). Het Vlaams Minderheden-

5. De volgende projecten werden gesubsidieerd op basis van artikel 43 van het decreet en ontvingen het volgende bedrag (de afrekening van de subsidies is nog niet bij alle projecten gebeurd):

Voor 2003

Almanar VZW "Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon"	59.319,00 euro
CISO VZW "Intercultureel meldpunt"	114.602,00 euro
Federatie van Migrantenvrouwengroepen VZW "Medet-foon"	67.500,00 euro
Forum van Etnisch-Culturele Minderheden "Impuls aan participatie"	100.000,00 euro
Forum van Etnisch-Culturele Minderheden "Belangenbehartiging en beleidsopvolging door allochtone verenigingen"	129.231,00 euro
Romano Dzuvdipe VZW "Uitbouw en continuering van een laagdrempelige inloopplaats waar de Kosovaarse Roma gezinsondersteunende activiteiten krijgen aangeboden door een brugfiguur op basis van individuele en groepsgerichte methodieken"	29.700,00 euro
Turkse Unie van België VZW "Onderwijs en Opvoeding"	44.050,50 euro
VOEM VZW "Ouder worden in Vlaanderen: een zorg voor later?!"	
Een brug bouwen tussen allochtone senioren en de oudervoorzieningen.	
Een interactie stimuleren tussen de voorzieningen, familieleden en diensten voor een optimale mantelzorg"	32.490,00 euro
Nationaal Comité Woonwagengewoners "Directe hulp aan doortrekkers en vorming van bemiddelaars"	5.760,00 euro

Voor 2004

CISO VZW "Bemiddelingsteam"	112.500,00 euro
Kerkwerk multicultureel samenleven	26.000,00 euro
Forum van Etnisch-Culturele Minderheden "Diversiteit in de media"	49.500,00 euro
VVSG VZW "Activeren en ondersteunen van de gemeenten m.b.t. woonwagenterreinen"	55.350,00 euro

6. Het totale bedrag dat werd uitgegeven in het kader van het decreet van 1998 tot 14 september 2004 bedraagt 11.245.671,41 euro voor 2003 en 9.319.234,98 euro voor 2004.

7. In uitvoering van het decreet etnisch-culturele minderheden worden er geen middelen ter beschikking gesteld van de VZW Kif Kif.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 2
van 10 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

Dynamische verkeersborden – Duidelijkheid, effect, planning

Zie:

Vlaams minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur

Vraag nr. 14

Van 10 september 2004

van de heer Jan Peumans

Blz. 77

Antwoord

Het antwoord op deze vraag valt onder de verantwoordelijkheid van de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Vraag nr. 3
van 10 september 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Kusttram – Reizigersaantal

De kusttram zou tijdens de zomermaanden 3,2 miljoen reizigers hebben vervoerd, of 4 % meer dan vorige zomer.

1. Hoe komt het dat De Lijn het aantal reizigers al kent voor het einde van de zomermaanden ?
2. Hoe wordt het aantal reizigers op de kusttram geteld ?
3. Hoe wordt de verkoop van dagpassen, 3-dagenpas en 7-dagenpas omgezet in aantal reizigers ?

Antwoord

1. De weergegeven cijfergegevens hebben enkel betrekking op de periode tot en met 25 augustus. Dit werd zo ook duidelijk naar de media gecommuniceerd.
2. De telling van het aantal reizigers op de kusttram gebeurt volgens de normale, vastgelegde regels van telling van het aantal reizigers van De Lijn (cfr. Document berekening van het aantal reizigers als bijlage bij de beheersovereenkomst).
3. Per verkochte dagpas wordt het volgende aantal reizigers gerekend :
– Dagpas net: 4 reizigers / verkochte dagpas

- 7-dagenpas: 28 reizigers / verkochte 7-dagenpas
- 3-dagenpas: 12 reizigers / verkochte 3-dagenpas
- Dagpas stad: 4 reizigers / verkochte dagpas
- Dagpas net kind: 4 reizigers / verkochte dagpas

Vraag nr. 4
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

De Lijn Ternat-Affligem – Busverbindingen

De Lijn werkt volop aan de realisatie van de doelstellingen van het decreet basismobiliteit, dat elke Vlaming die in een woongebied woont, recht geeft op een minimaal aanbod aan openbaar vervoer.

De bewoners van de Essenestraat in Ternat en van de Ternatsestraat en het centrum van Essene (Affligem) klagen over het gebrek aan busverbindingen van De Lijn in deze buurt. In dit gebied tussen de provincieweg Asse-Edingen in Ternat en de gewestweg tussen Brussel en Aalst in Asse en Affligem, slaagt De Lijn er niet in ook maar één van de bestaande buslijnen langs de Essenestraat in Ternat en door Essene te laten rijden. Binnen een straal van 750 meter zou De Lijn moeten voorzien in een opstapplaats. Dit is hier duidelijk niet het geval.

Naar ik verneem, zou De Lijn een studie opstarten om de basismobiliteit in de regio verder in te voeren. Het studiegebied zou de gemeenten Asse, Affligem en Ternat omvatten, inclusief de relaties van deze gemeenten met de omliggende steden en gebieden. De haalbaarheid van een verbinding door de Affligemse deelgemeente Essene zou worden onderzocht.

1. Wat zijn de resultaten van de studie betreffende de basismobiliteit in de regio Asse, Affligem en Ternat ?
2. Hoeveel bijkomende busverbindingen komen er in deze regio (graag een overzicht per gemeente) ?
3. Wanneer wordt er gestart met de uitbreiding van de busverbindingen in deze streek ?

4. Wat is de kostprijs van deze hele operatie ?

Antwoord

1. Om de doelstellingen en de normen van het decreet basismobiliteit te halen, zal De Lijn inderdaad een studie opstarten om in basismobiliteit te voorzien in de gemeenten Affligem, Asse en Ternat. Deze studie is echter nog in de opstartfase. De timing is afhankelijk van het resultaat van de lopende begrotingsbesprekingen.

2. Op dit moment is het nog niet vastgelegd welke nieuwe busverbindingen in de regio zullen worden ingezet. Ook de exploitatievorm, de keuze tussen vaste lijnen of vraagafhankelijk vervoer, is nog niet bepaald.

De bestaande succesvolle buslijnen tussen Brussel, Asse en Aalst zullen de basis vormen van het nieuwe project.

3. Het project moet nog verder uitgewerkt worden en zal daarna door De Lijn op de Openbaarvervoercommissie gepresenteerd worden. Dat zal vermoedelijk in de loop van volgend jaar gebeuren. Mits de goedkeuring van het project kan de start van het project aangevraagd worden.

Zoals gezegd, is de datum van opstart afhankelijk van de beschikbare budgetten en dus van de uitkomst van de lopende begrotingsbesprekingen.

4. Aangezien de studie nog niet afgewerkt is, is het exacte budget nog niet bekend.

Vraag nr. 5
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn Lier-Duffel – Organisatie gratis busvervoer

Met ingang van 1 september wordt het busvervoer op het grondgebied van Duffel en van Lier, twee aan elkaar grenzende gemeenten, gratis.

Uit navraag blijkt echter dat reizigers die in Lier de bus nemen om zich naar Duffel te begeven of

omgekeerd, toch dienen te betalen. Wie gratis wil rijden, moet aan de gemeentegrens afstappen en naar de volgende halte in de aangrenzende gemeente te voet gaan om daar opnieuw een bus te nemen. Dit lijkt een volkomen onlogische werkwijze.

1. Kan de minister mij meedelen of daar alsnog verandering in komt ?
2. De gemeentebesturen van Lier en Duffel klagen dat de informatiepakketten die De Lijn ter beschikking heeft gesteld om de nieuwe maatregelen aan te kondigen, te laat zijn toegekomen, zodat de aankondiging van de komst van de infobus de bevolking niet tijdig bereikte.

Wat is hiervoor de verklaring ?

Antwoord

1. De gemeente Lier heeft een derdebetalerssysteem, wat wil zeggen dat de reizigers gratis mogen reizen op hun grondgebied. Bij het grensoverschrijdend verkeer is het normaal tarief van toepassing.

Op dit ogenblik zijn er besprekingen aan de gang tussen de beide gemeentebesturen en De Lijn om tot grensoverschrijdend gratis rijden te komen. Dat betekent dan wel meerkosten voor beide gemeenten.

2. Uit ervaring met andere campagnes blijkt dat infopakketten niet al te vroeg bedeed dienen te worden, zeker bij de start op 1 september gebeurt de distributie best kort voor opstart.

De infobus kende een groot succes in Lier. De aankondiging gebeurde niet via infopakketten maar via de gemeentelijke infokanalen.

Vraag nr. 6
van 10 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Basismobiliteit – Belbussen in landelijke gebieden

Basismobiliteit is een fundamenteel recht voor iedereen in Vlaanderen. In de vorige legislatuur hechtten de ministers van Mobiliteit dan ook te

recht veel belang aan het invullen van deze basisbehoefte.

Eén van de instrumenten om deze basismobiliteit in de landelijke gebieden in Vlaanderen te verzekeren, is de belbus.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van de gemeenten in Vlaanderen waar een belbusexploitatie aanwezig is om de basismobiliteit te verzekeren ?
2. Wat is per provincie de jaarlijkse kostprijs om deze dienstverlening aan te bieden ?
3. Wat zijn de plannen op het vlak van basismobiliteit voor deze legislatuur ? Welke gemeenten komen nog in aanmerking voor een belbusexploitatie ? Wat zijn hiervan de financiële consequenties ?
4. Wat zijn de plannen voor 2004-2005 ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. Overzicht belbusgebieden in Vlaanderen

West-Vlaanderen

Veurne West
Poperinge Noord
Poperinge Zuid
Ieper Zuid
Diksmuide
Veurne Zuidoost
Waregem Noordwest
Ieper Noord
Ieper Oost
Zuienkerke - Blankenberge
Tielt Noordoost
Tielt Zuidwest
Koekelare - Ichtegem
Hooglede - Staden
Wervik
Ledegem
Kortemark
Torhout – Zedelgem - Oostkamp
Zwevegem – Spiere-Helkijn - Kooigem
Anzegem
Damme

Izegem - Ingelmunster - Lendelede
Houthulst - Langemark-Poelkapelle
Beernem - Wingene

Oost-Vlaanderen

Geraardsbergen
Ninove
Maldegem - Aalter - Knesselare
Sinaai - Lokeren
Evergem
Oostakker
Meetjesland
Zeile
Herzele - Sint-Lievens-Houtem
Sint-Laureins
Kruishoutem
Maarkedal
Wortegem-Petegem
Zingem
Zwalm - Zottegem
Horebeke
Ronse
Kluisbergen - Ronse
Lebbeke
Buggenhout
Wetteren
Zulte - Deinze - Nevele

Antwerpen

Geel - Mol
Heist-op-den-Berg - Berlaar
Essen - Kalmthout
Bonheiden - Putte
regio Turnhout
Hoogstraten
Klein Brabant

Vlaams-Brabant

Hageland
Tremelo - Keerbergen
Aarschot - Scherpenheuvel
Diest - Tienen
Begijnendijk
Opwijk - Merchtem – Wemmel
Lubbeek - Holsbeek
Bierbeek - Oud-Heverlee
Rotselaar - Holsbeek

Limburg

Gingelom
Landen
Alken - Wellen
Heers - Borgloon
Borgloon - Wellen
Kortesseem
Bilzen Noord
Bilzen Oost
Bilzen Zuid - Riemst
Bilzen - Rijkhoven-Spouwen
Veerle - Tessenderlo - Hulst
Riemst
Bilzen Avondlijn
Lommel Zuid
Lommel West
Kinrooi - Maaseik
Maaseik - Dilsen
Dilsen- Stokkem - Maasmechelen
Maasmechelen - Rekem
Balen Noordoost - Mol
Balen Zuidwest - Mol
Lommel Oost
Lanaken Noord Zuid
Lanaken Noord - Veldwezelt
Sint-Truiden - Heers
Dilsen-Lanklaar - Maasmechelen
Hoeselt
Herk-de Stad - Halen
Tongeren
Tongeren - Hoeselt
Tongeren Oost
Tongeren West
Diepenbeek
S11 Zondagsbediening Sint-Truiden
S12 Zondagsbediening Sint-Truiden
Wellen

2. De jaarlijkse kostprijs per provincie om deze dienstverlening aan te bieden, is binnen het korte tijdsbestek waarin de vraag dient beantwoord te worden, niet leverbaar.
3. Vanaf 31 december 2006 zal basismobiliteit, in overeenstemming met artikel 11, § 1 van de beheersovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, in alle gemeenten van het Vlaamse gewest zijn ingevoerd.

Bij de uitwerking van het project onderzoekt De Lijn de alternatieven om de norm basismobiliteit op de meest efficiënte manier te realiseren.

4. De implementatieprocedure voor basismobiliteit is voor gans Vlaanderen gebaseerd op de prioriteitenlijst.
5. Volgens deze procedure staan de gemeenten waar het openbaarvervoeraanbod het meeste afwijkt van de vooropgestelde norm basismobiliteit, bovenaan. Deze rangorde wordt strikt gevolgd bij het invoeren van nieuwe projecten.

Vraag nr. 7
van 10 september 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

De Lijn – Zwartrijders

Geregeld voert de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn controles uit om "zwartrijders" op te sporen.

1. Hoeveel controles werden er in de loop van het jaar 2003 en eventueel in 2004 uitgevoerd om eventuele "zwartrijders" op te sporen (overzicht per provincie) ?
2. Hoeveel zwartrijders werden er effectief betrapt (overzicht per provincie) ?
3. Wat is de opbrengst van de hele operatie (overzicht per provincie) ?

Antwoord

Provincie	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Totaal
Aantal - Opbrengst						
Aantal controles 2003	5.583	15.089	3.538	46.048	7.697	77.955
Aantal controles 2004*	5.145	9.087	2.952	42.418	4.268	63.870
Aantal gecontroleerde reizigers 2003	76.860	229.670	84.474	678.521	127.155	1.119.820
Aantal gecontroleerde reizigers 2004*	61.348	146.599	68.019	640.803	73.022	928.443
Aantal zwartrijders 2003	1.508	4.609	1.635	10.958	1.564	20.274
Aantal zwartrijders 2004*	1.184	2.667	1.274	10.353	869	16.347
Opbrengst 2003	29.869,10	135.385,61	97.293,45	310.696,99	49.344,34	622.589,49
Opbrengst 2004*	23.910,09	91.397,77	76.752,31	274.849,36	32.729,47	499.639,00

* cijfers 2004 : periode januari 2004 - augustus 2004

Vraag nr. 8
van 24 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bestemmingsborden De Lijn – Taalwetgeving

Tijdens de vorige legislatuur beloofden de verschillende ministers die achtereenvolgens bevoegd waren voor De Lijn dat er systematisch zou worden gezorgd voor het aanpassen van de zogenaamde displays op de bussen van De Lijn, zodat de taalwetgeving in de toekomst zou worden nageleefd.

Kan de minister mij in dat verband een stand van zaken geven ?

Antwoord

De automatische wijziging van de bestemmingsaanduidingen op de autobussen bij het overschrijden van de grens met het Brusselse Hoofdstedelijke gewest staat in verband met de interpretatie van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, zoals prof. dr. M. Boes die heeft gegeven in zijn studie "Vernederlandsing van het

straatbeeld - Verfijning van de bestuurstaal", en waarover discussie is ontstaan.

Om deze reden werd het standpunt van de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden gevraagd.

In functie van dit standpunt zullen de gepaste maatregelen worden genomen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 3
van 11 augustus 2004
van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Beschermde stads- en dorpsgezichten – Onderhoudssubsidies

Bij decreet van 21 november 2003 houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten werd onder meer voorzien in het verstrekken van subsidies voor onderhoudswerken aan kenmerkende erfgoedelementen en bijzondere erfgoedkenmerken van beschermde stads- en dorpsgezichten.

Deze decreetswijziging was noodzakelijk omdat al jarenlang een discriminatie bestond tussen enerzijds bezitters van beschermde monumenten, die aanspraak konden en kunnen maken op subsidies in het kader van onderhoudswerken aan hun goed, en anderzijds eigenaars van gebouwen gelegen in beschermde stads- en dorpsgezichten, die daarop geen aanspraak konden maken, alhoewel zij grotendeels dezelfde onderhoudsverplichtingen opgelegd krijgen als de eigenaars van beschermde monumenten.

Uit een recente navraag bij de administratie blijkt echter dat eigenaars van gebouwen gelegen in beschermde stads- en dorpsgezichten nog steeds

geen aanvraag voor een onderhoudssubsidie kunnen indienen omdat de nodige uitvoeringsbesluiten daartoe nog altijd niet werden uitgevaardigd.

1. Klopt het dat er nog geen onderhoudssubsidies kunnen worden aangevraagd en toegekend voor gebouwen gelegen in beschermde stads- en dorpsgezichten bij gebrek aan de nodige uitvoeringsbesluiten ?
2. Zo ja, tegen wanneer kunnen deze uitvoeringsbesluiten worden verwacht en welke zijn de knelpunten die ervoor verantwoordelijk zijn dat deze uitvoeringsbesluiten er nog altijd niet zijn ?
3. Worden reeds de nodige kredieten op de begroting uitgetrokken of ingeschreven voor het toekennen van deze onderhoudssubsidie voor gebouwen gelegen in stads- en dorpsgezichten ?

Antwoord

1. Op 14 juli 2004 keurde de Vlaamse Regering een besluit goed tot vaststelling van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten, dat betoelaging van werken binnen beschermde stads- en dorpsgezichten mogelijk maakt.

De toekenning van deze premies wordt afhankelijk gesteld van een goed te keuren herwaarderingsplan voor het beschermde stads- of dorpsgezicht. Deze herwaarderingsplannen worden opgemaakt door of in opdracht van de premienemer(s) of het betrokken lokaal of regionaal bestuur. Tot op heden werd geen enkel herwaarderingsplan voorgelegd aan mijn administratie.

2. Het besluit van de Vlaamse Regering is van kracht tien dagen na verschijnen in het Belgisch Staatsblad.
3. Het is de bedoeling om vanaf de begroting van 2005 rekening te houden met een aanzienlijke toename van de middelen voor onderhoudspremies voor monumenten, stads- en dorpsgezichten. De besprekingen hieromtrent zijn nog gaande.

Vraag nr. 4
van 19 augustus 2004
van de heer JAN PEUMANS

Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie

Op 18 oktober 2002 keurde de Vlaamse Regering de oprichting van de NV Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), als gespecialiseerde dochter van de Limburgse Reconversie-maatschappij (LRM), goed.

De taak van de NV Lisom bestaat erin, in opdracht van de Vlaamse Regering, een proactieve, niet noodzakelijk rendementsgebonden en faciliterende ontwikkelingsrol in een aantal geselecteerde strategische projecten voor Limburg te vervullen.

In het kader van deze taak werd de door de Vlaamse Regering gevraagde studie rond afvalverwerking in Limburg door de LRM overgedragen aan de NV Lisom. Op 18 juni 2003 zond Lisom haar studierapport aan de minister.

Bij beslissing van 10 oktober 2003 nam de Vlaamse Regering kennis van deze studie en besliste ze een dossier op te starten voor de bouw van een afvalvoorbehandelingsinstallatie in de regio Genk-Zuid.

1. Welke waren de resultaten m.b.t. de afzonderlijke aspecten van de studie (1. Techniek, 2. Mobiliteitsonderzoek en locatie, 3. Juridische structuur, 4. Ombouw van de afvalverbrandingsoven in Houthalen) ?
2. In welke mate corresponderen deze resultaten met de visie van de Vlaamse Regering ?
3. Het Limburgse provinciebestuur uitte zich als voorstander van de locatie "Zutendaal-West" en de techniek "stomen en scheiden".

Op welke wijze wordt deze visie afgewogen tegen de resultaten van de studie enerzijds en de visie van de Vlaamse Regering anderzijds ?

4. Op welke manier en volgens welke criteria worden de uiteindelijke, definitieve locatie en de gewenste techniek vastgelegd ?

Wie is er bevoegd voor deze eindbeslissing ?

5. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aanvraag van de nodige bouw- en milieuvergunningen door de NV Lisom ?
6. Wanneer verwacht de minister definitief uitsluitel over de locatie en de gewenste techniek ?
7. Klopt het dat de kostprijs van de studie 194.515 euro bedraagt ? Door wie worden deze kosten gedragen ?

Antwoord

1. De raad van bestuur van Lisom stelde op 18 juni 2003 het volgende:
 - voor de geplande voorbehandelingsinstallatie in Limburg wordt de techniek scheiden/vergis-ten gekozen;
 - de nieuwe installatie dient te worden gebouwd op een watergebonden locatie in Genk/Zutendaal;
 - een verbouwing van de afvalverbrandingsinstallatie van RMZ in Houthalen is niet aange-wezen;
 - de afvalactiviteiten dienen te worden onderge-bracht in een privaatrechtelijke vennootschap waarin op basis van artikel 78 van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking ook de intercommunale participeert. De raad beveelt deze oplossing aan omdat deze toelaat de con-formiteit te realiseren met de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002, met het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 en met de respectieve bevoegdheden van gemeenten en bedrijven inzake de verwer-king van afvalstoffen.
2. Deze resultaten zijn overeenkomstig het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 en de beslissing van de Vlaamse Re-gering van 19 juli 2002 die als uitgangspunt van de studie werd aangenomen.
3. In de studie wordt geen specifiek onderscheid gemaakt tussen Zutendaal-West en Zutendaal-Oost. De studie geeft aan dat de beste locatie voor de installaties een watergebonden site in

het gebied Genk-Zuid/Zutendaal is. De techniek "stomen en scheiden" wordt in het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen niet geselecteerd als een beste beschikbare techniek.

4. De regio werd reeds door de Vlaamse Regering vastgelegd bij beslissing van 10 oktober 2003, namelijk de regio Genk-Zuid. De te kiezen techniek is voorwerp van de marktverkenning die momenteel wordt gevoerd. Bij de keuze van de techniek spelen milieukundige, technische en bedrijfseconomische overwegingen. Mits het verkrijgen van milieuvergunning en bouwvergunning berust de eindbeslissing bij de op te richten vennootschap.
5. Het aanvragen van bouw- en milieuvergunningen kan van start gaan zodra de privé-partner is geselecteerd en er keuzen werden gemaakt betreffende de te bouwen installaties.
6. De selectieprocedure van de privé-partner loopt momenteel en zal worden afgerond met de keuze van partner na onderhandelingen. Definitief uitsluitsel kan pas worden verkregen na afloop van de onderhandelingsprocedure en de behandeling van de daaropvolgende bouw- en milieuvergunningsaanvragen.
7. De kostprijs van de studie bedraagt € 204.716,9. Bij beslissing van 19 juli 2002 werden door de Vlaamse Regering hiervoor middelen bij LRM vrijgemaakt. De studie werd mede gefinancierd door EFRO (*Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling – red.*).

Vraag nr. 5
van 19 augustus 2004
van de heer JAN PEUMANS

Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie (2)

Op 18 oktober 2002 keurde de Vlaamse Regering de oprichting van de NV Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), als gespecialiseerde dochter van de Limburgse Reconversie-maatschappij (LRM), goed.

De taak van de NV Lisom bestaat erin, in opdracht van de Vlaamse Regering, een proactieve, niet noodzakelijk rendementsgebonden en facili-

terende ontwikkelingsrol in een aantal geselecteerde strategische projecten voor Limburg te vervullen.

In het kader van deze taak werd de door de Vlaamse Regering gevraagde studie rond afvalverwerking in Limburg door de LRM overgedragen aan de NV Lisom. Op 18 juni 2003 zond Lisom haar studierapport aan de minister.

Bij beslissing van 10 oktober 2003 nam de Vlaamse Regering kennis van deze studie en besliste ze een dossier op te starten voor de bouw van een afvalvoorbehandelingsinstallatie in de regio Genk-Zuid.

1. Werd het studierapport van Lisom openbaar gemaakt ?

Zo ja, wanneer en op welke wijze ?

2. Zo neen, wat was de motivatie hiervoor ?

Wordt het studierapport alsnog openbaar gemaakt ? Wanneer ?

Kan de minister een afschrift van het studierapport bezorgen ?

Klopt het dat de bestendige deputatie van de provincie Limburg de resultaten van de studie pas mocht inkijken na goedkeuring van de minister ?

Heeft deze inzage inmiddels plaatsgevonden ? Zo ja, wanneer ?

Kan de minister bevestigen dat Limburgs gedeputeerde Smeets per brief aan de minister om inzage van de studie had gevraagd en dat deze vraag onbeantwoord bleef ?

Antwoord

De studierapporten ten behoeve van Lisom werden niet openbaar gemaakt. De studies gebeuren opdat Lisom haar advies aan LRM goed kan voorbereiden en funderen. LRM zal op haar beurt op basis van het advies van Lisom een beslissing nemen. Beleidsvoorbereidende studies worden niet publiek gemaakt.

Vraag nr. 6
van 19 augustus 2004
van de heer JAN PEUMANS

Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie (3)

Op 18 oktober 2002 keurde de Vlaamse Regering de oprichting van de NV Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), als gespecialiseerde dochter van de Limburgse Reconversie-maatschappij (LRM), goed.

De taak van de NV Lisom bestaat erin, in opdracht van de Vlaamse Regering, een proactieve, niet noodzakelijk rendementsgebonden en faciliterende ontwikkelingsrol in een aantal geselecteerde strategische projecten voor Limburg te vervullen.

In het kader van deze taak werd de door de Vlaamse Regering gevraagde studie rond afvalverwerking in Limburg door de LRM overgedragen aan de NV Lisom. Op 18 juni 2003 zond Lisom haar studierapport aan de minister.

Bij beslissing van 10 oktober 2003 nam de Vlaamse Regering kennis van deze studie en besliste ze een dossier op te starten voor de bouw van een afvalvoorbehandelingsinstallatie in de regio Genk-Zuid.

Mede vanuit de Limburgse afvalsector werd meermaals gewezen op het belang van een voorafgaande ruime marktbevraging en op onderzoek. Dit om voldoende garanties te verkrijgen wat de bevoorrading en de rendabiliteit van de nieuwe verwerkingsinstallatie betreft.

1. Op welke wijze heeft men hieraan gevolg gegeven?
2. Welke zijn de resultaten van de marktbevraging en/of het onderzoek terzake?

Antwoord

1. Aan de bekommernis van de Limburgse afvalsector werd tegemoetgekomen door de Vlaamse Regering door aan Lisom de opdracht te geven een onderzoek uit te voeren naar de modaliteiten van de afvalverwerking in Limburg.

Dit onderzoek is ondertussen uitgevoerd en de Vlaamse Regering heeft kennis genomen van de resultaten ervan. Bij beslissing van 10 oktober 2003 heeft de Vlaamse Regering aan Lisom de opdracht gegeven via marktbevraging de toekomstige privé-partner te kiezen.

2. De resultaten van het onderzoek zijn:

- voor de geplande voorbehandelingsinstallatie in Limburg wordt de techniek scheiden/vergisten gekozen;
- de nieuwe installatie dient te worden gebouwd op een watergebonden locatie in de regio Genk/Zutendaal;
- een verbouwing van de afvalverbrandingsinstallatie van RMZ in Houthalen is niet aangewezen;
- de afvalactiviteiten dienen te worden ondergebracht in een privaatrechtelijke vennootschap waarin op basis van artikel 78 van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking ook de intercommunale participeert. De raad beveelt deze oplossing aan omdat deze toelaat de conformiteit te realiseren met de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002, met het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 en met de respectieve bevoegdheden van gemeenten en bedrijven inzake de verwerking van afvalstoffen.

De marktbevraging wordt momenteel gevoerd. De eerste fase van de selectie is afgerond. Zes kandidaten werden geselecteerd voor verdere deelname aan de selectieprocedure.

Vraag nr. 7
van 19 augustus 2004
van de heer JAN PEUMANS

Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie (4)

Op 18 oktober 2002 keurde de Vlaamse Regering de oprichting van de NV Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), als gespecialiseerde dochter van de Limburgse Reconversie-maatschappij (LRM), goed.

De taak van de NV Lisom bestaat erin, in opdracht van de Vlaamse Regering, een proactieve, niet noodzakelijk rendementsgebonden en faciliterende ontwikkelingsrol in een aantal geselecteerde strategische projecten voor Limburg te vervullen.

In het kader van deze taak werd de door de Vlaamse Regering gevraagde studie rond afvalverwerking in Limburg door de LRM overgedragen aan de NV Lisom. Op 18 juni 2003 zond Lisom haar studierapport aan de minister.

Bij beslissing van 10 oktober 2003 nam de Vlaamse Regering kennis van deze studie en besliste ze een dossier op te starten voor de bouw van een afvalvoorbehandelingsinstallatie in de regio Genk-Zuid.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de zoektocht naar een privé-partner ? Graag een overzicht van de kandidaten met vermelding van respectieve voorgestelde verwerkingstechnieken.
2. Eind juni 2004 zou er een eerste selectie gemaakt worden uit de kandidaten.

Welke firma's werden in aanmerking genomen ? Op basis van welke criteria ?

3. Wanneer verwacht de minister een definitieve selectie ?

Antwoord

De procedure voor het zoeken van een privé-partner werd gestart met een oproep tot kandidaatsstelling op 23 april 2004. De kandidaten dienden zich kenbaar te maken uiterlijk op 4 juni 2004. Zeven kandidaten hebben zich gemeld.

Een eerste selectie heeft plaatsgevonden. De raad van bestuur van Lisom selecteerde zes kandidaten voor de tweede fase.

De marktbevraging heeft in eerste instantie als doel het selecteren van een sterke partner. De actuele aanwezigheid in de afvalsector en de financieel-economische positie van de kandidaten zijn daarbij prioritair. De te kiezen techniek komt aan de orde in de volgende fase. Overigens bieden

meerdere partners verschillende technieken aan en wensen zij de keuze van de techniek te bepalen afhankelijk van de randvoorwaarden en de bedrijfseconomische haalbaarheid. Dit betekent dat op dit ogenblik geen enkele techniek is gekozen en dat ook geen enkele techniek is uitgeschakeld.

De selectieprocedure van de privé-partner loopt momenteel en zal worden afgerond met de keuze van een partner na onderhandelingen. Definitief uitsluitel kan pas verkregen worden na afloop van de onderhandelingsprocedure en de behandeling van de daaropvolgende bouw- en milieuvergunningaanvragen.

Vraag nr. 8 van 19 augustus 2004 van de heer JAN PEUMANS

NV LISOM – Beheersorganen – Studies

Op 18 oktober 2002 keurde de Vlaamse Regering de oprichting van de NV Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), als gespecialiseerde dochter van de Limburgse Reconvertie-maatschappij (LRM), goed.

De taak van de NV Lisom bestaat erin, in opdracht van de Vlaamse Regering, een proactieve, niet noodzakelijk rendementsgebonden en faciliterende ontwikkelingsrol in een aantal geselecteerde strategische projecten voor Limburg te vervullen.

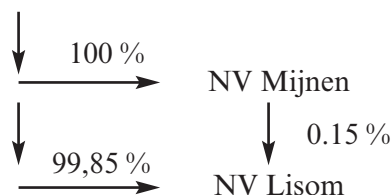
Graag ontving ik van de minister, ter verduidelijking van de structuur en de opdracht van de NV Lisom, volgende informatie.

1. Een overzicht van de samenstelling van de beheersorganen van de NV (raad van bestuur, algemene vergadering, ...).
2. Een overzicht van de studies en onderzoeken die de NV Lisom tot op heden uitvoerde, met vermelding van de opdrachtgever, de specificatie van de opdracht en de kostprijs per studie.

Antwoord

1. Aandeelhoudersstructuur en samenstelling raad van bestuur van Lisom:

NV LRM (de investeringsmaatschappij voor Limburg)

Raad van bestuur: Paul Butenaerts, voorzitter; Luc Houbrechts, ondervoorzitter; Michel Van Springel, bestuurder; Ludo Kelchtermans, bestuurder; Hedwig De Koker, regeringscommissaris.

Gedelegeerd bestuurder: Roland Aerden.

2. Volgende studies werden door Lisom in opdracht van de Vlaamse Regering uitgevoerd (prijzen BTW inbegrepen).

- Stimuli: mobiliteitsstudie voor de provincie Limburg; kostprijs: € 548.977,00.
- De integratie van de sectoren energie en water in de provincie Limburg; kostprijs: € 40.573,65.
- De afvalproblematiek in Limburg; kostprijs € 204.716,9. Deze studie werd medegefinancierd door EFRO.
- Vooronderzoek kenniscentrum zelfstandig ondernemen en KMO; kostprijs: € 18.750,00
- Masterplan ruimtelijk bindingsmodel Transnationale Universiteit Limburg; kostprijs: € 146.494,00.

(EFRO: Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling – red.)

Vraag nr. 9
van 2 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Rubenshuis Doel – Bestemming

Het "Hooghuis" in Doel is een uitzonderlijk huis. Het gebouw van 1613 is opgetrokken in Vlaamse renaissancestijl en was ooit eigendom van Pieter

Paul Rubens. Hoewel het een beschermd monument betreft, dreigt het samen met de rest van het dorp te moeten verdwijnen. De huidige eigenaars gingen vorig jaar niet in op het voorstel tot vrijwillige onteigening. Ze willen met de VZW Hooghuis verhinderen dat dit unieke patrimonium verdwijnt onder het Saeftingedok.

Het Rubenshuis in Doel is nu dringend aan restauratie toe. Maar zelfs in het Rubensjaar lijkt er weinig interesse te bestaan voor het Rubenshuis.

1. Welke plannen zijn er met het Rubenshuis in de gunstige hypothese dat Doel blijft bestaan ?

Wanneer kunnen dan de noodzakelijke restauratiewerken een aanvang nemen ?

2. Welke opties worden er overwogen voor het Rubenshuis in de hypothese dat Doel niet blijft bestaan ?

Kan het Rubenshuis dan behouden blijven als een cultureel-toeristische trekpleister tussen de industrie ?

3. Indien het Rubenshuis omwille van de havenwerken niet op dezelfde plaats behouden kan worden, behoort dan een heropbouw, bijvoorbeeld in het nabijgelegen dorp Prosperpolder, tot de mogelijkheden ?

4. Wanneer mag een definitieve beslissing verwacht worden in verband met de toekomst van het Rubenshuis in Doel en welke middelen worden hiervoor eventueel uitgetrokken door de Vlaamse Regering ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 9) en Peeters (nr. 13).

Gecoördineerd antwoord

1. De bescherming als monument staat het behoud van het Rubenshuis niet in de weg.

De nodige onderhouds- en instandhoudingswerken kunnen, voorzover ze niet in strijd zijn met de bescherming, aangevraagd worden.

2. De functie van het Rubenshuis als cultureel-toeristische trekpleister is uiteraard sterk verweven met de evolutie van het dorp Doel zelf. Net als wat de leefbaarheid betreft, kan pas een uitspraak over de culturele functie gedaan worden wanneer de definitieve ruimtelijke planning van het ganse gebied waarin het Rubenshuis gelegen is, bekend is.
3. Heropbouw is geen goede beleidsoptie. De meeste bouw- en decoratiematerialen laten de montage en heropbouw immers niet (meer) toe, zodat van de authenticiteit nog weinig behouden zal blijven.
4. De toekomst van het Rubenshuis staat momenteel niet ter discussie. Slechts in het geval dat een beslissing zou worden genomen over de realisatie van een nieuw getijdendok (het zogenaamde Saeftingedok), moet er daarover worden nagedacht.

Zolang hier geen definitieve realisatie is gepland, zijn de huidige premiestelsels inzake beschermde monumenten van toepassing.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
4	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Federale bevoegdheidsoverschrijdingen – Studie	41
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
6	02.09.2004	K. Van Dijk	CAO VII – Planning – Prestatieregeling paramedici BuSO	42
7	10.09.2004	F. Dewinter	Arbeidskaarten buitenlandse studenten – Onderzoek	44
8	10.09.2004	M. Demesmaeker	Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Subsidies	45
9	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Huisonderwijs – Evolutie – Ondersteuning	46
10	10.09.2004	K. Van Dijk	Hoger onderwijs – Buitenlandse studenten – Schijnstudenten	47
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening				
3	11.08.2004	J. Van Hauthem	Beschermde stads- en dorpsgezichten – Onderhoudssubsidies	127
4	19.08.2004	J. Peumans	Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie	128
5	19.08.2004	J. Peumans	Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie (2)	129
6	19.08.2004	J. Peumans	Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie (3)	130
7	19.08.2004	J. Peumans	Afvalverwerking Limburg – LISOM-studie (4)	130
8	19.08.2004	J. Peumans	NV LISOM – Beheersorganen – Studies	131
△ 9	02.09.2004	J. De Meyer	Rubenshuis Doel – Bestemming	132
△ 10	10.09.2004	E. De Wachter	GSM-masten – Volksgezondheid en ruimtelijke ordening	55
11	10.09.2004	J. De Meyer	Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken	56
15	17.09.2004	J. Peumans	Wachtgevelregeling – Evaluatie	58
B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel				
2	02.09.2004	F. Dewinter	Rimpelrock – Subsidiëring	60
3	10.09.2004	J. Deckmyn	Fuifboot Basilea – Subsidiëring	67
G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme				
2	10.09.2004	S. Sintobin	Kustcampings – Sluiting	67
K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur				
9	02.09.2004	J. Peumans	Gewestoverschrijdende milieueffecten – Dossiers – Bierset	69
10	02.09.2004	J. De Meyer	Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Onbevaarbare waterlopen	71

11	02.09.2004	J. De Meyer	<i>Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Bevaarbare waterlopen</i>	76
12	02.09.2004	J. De Meyer	<i>Baggerspecie Schelde – Stortplaatsen</i>	76
13	02.09.2004	J. De Meyer	<i>Rubenshuis Doel – Bestemming</i>	77
14	10.09.2004	J. Peumans	<i>Dynamische verkeersborden – Duidelijkheid, effect, planning</i>	77
15	10.09.2004	P. Wille	<i>Mestbeleid – Kunstmest vs. dierlijke</i>	79
16	10.09.2004	S. Sintobin	<i>LPG-stations in woonwijken – Veiligheid</i>	81
17	10.09.2004	J. De Meyer	<i>Nieuwe bossen – Stand van zaken – Planning</i>	83
18	10.09.2004	W. Van Dijck	<i>N3-R27 Tienen – Streefbeeldstudie</i>	96
19	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>Flitspalen – Vaststellingen – Planning</i>	98
20	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>N208 Affligem – Geplande rotonde</i>	103
22	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Geplande industriezone Bornem-Puurs – Geldigheid bouwvergunning ...</i>	103
23	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aankoop bosgebieden – Onderhandelingen met privé-eigenaars</i>	104
24	10.09.2004	C. Decaluwe	<i>Autowegen – Plaatsnaamvermelding aan afritten – Menen</i>	106
26	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>Verkeersborden – Vernieling door ongevallen</i>	107
27	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>Verkeersveiligheid – Vlaams-Brabant</i>	108

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

7	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>Bouwgrondprijzen en intergewestelijke migratie – Evolutie</i>	108
8	10.09.2004	F. Dewinter	<i>Verplichte inburgeringscursussen – Stand van zaken</i>	113
9	10.09.2004	F. Dewinter	<i>Sociale huisvesting – Allochtonen</i>	114
10	10.09.2004	F. Dewinter	<i>Sociale huisvesting Antwerpen – Asielzoekers</i>	117
11	10.09.2004	K. Van Dijck	<i>Voetbalclubs – Gemeentelijke steun</i>	118
12	10.09.2004	R. Verreycken	<i>Decreet etnisch-culturele minderheden – Uitvoering</i>	120

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

2	10.09.2004	J. Peumans	<i>Dynamische verkeersborden – Duidelijkheid, effect, planning</i>	122
3	10.09.2004	J. Sauwens	<i>Kusttram – Reizigersaantal</i>	122
4	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>De Lijn Ternat-Affligem – Busverbindingen</i>	123
5	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Lier-Duffel – Organisatie gratis busvervoer</i>	123
6	10.09.2004	J. De Meyer	<i>Basismobiliteit – Belbussen in landelijke gebieden</i>	124
7	10.09.2004	M. Demesmaeker	<i>De Lijn – Zwartrijders</i>	126
8	24.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bestemmingsborden De Lijn – Taalwetgeving</i>	126